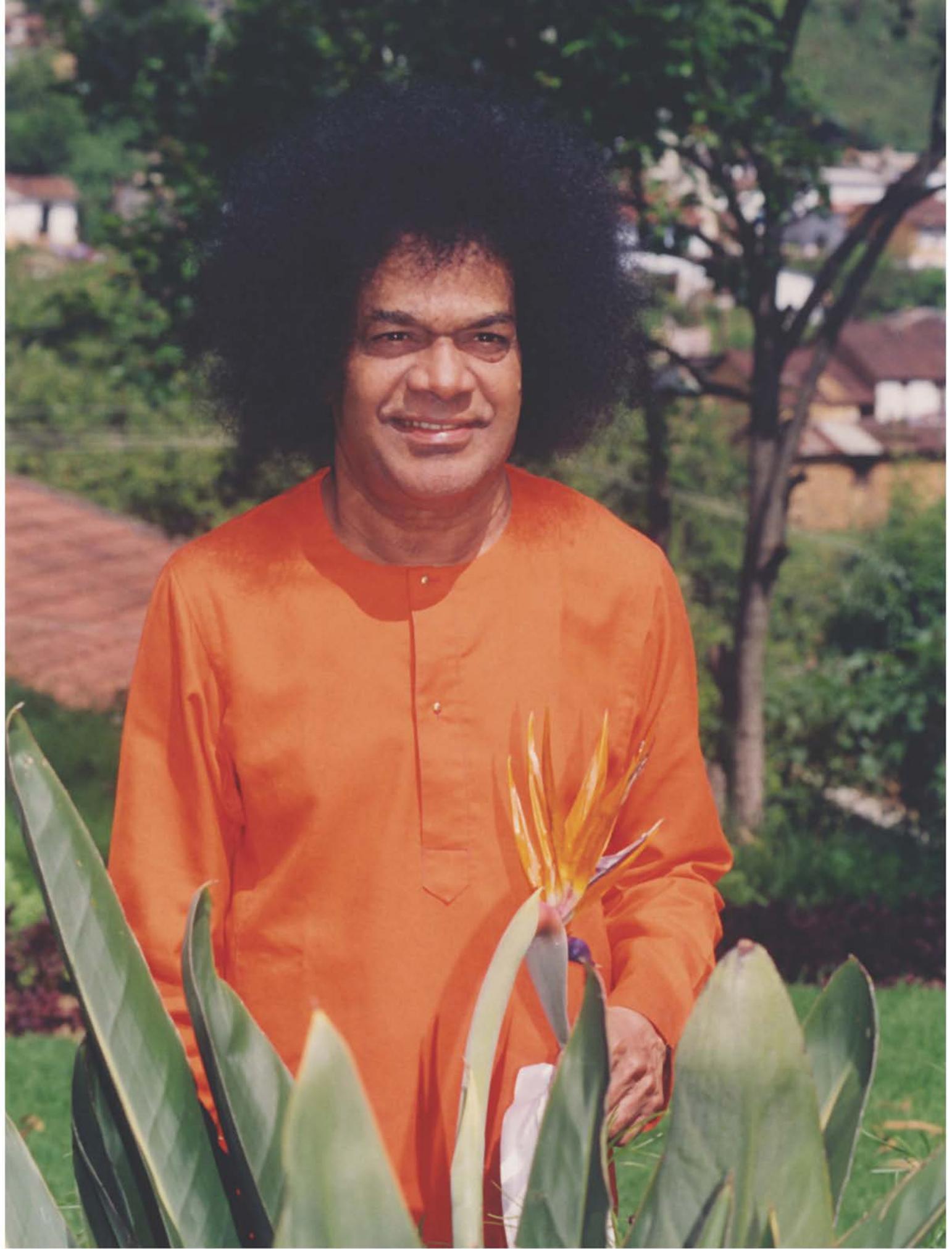

సనాతన సారథి

ఫిబ్రవరి 2014

‘చిరునవ్వ కెరటాల చెలులైన నేత్రపద్మాల విశ్వపేమ జాలువారు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపటము 57
సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2014

ప్రచురణ తేదీ
జనవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. సర్వం రుద్ర ప్రభావమే	శివరాత్రి సందేశం	4
3. ఆరోగ్యత్వదాయి - శ్రీ సత్యసాయి (4వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	7
4. సమాజసేవకంటే మించిన యోగం లేదు	అవతారవాణి	10
5. విషయ వాంశలే విష సర్వాలు	శ్రే. శ్రీరంగనాథరాజు	15
6. పార్థ సారథి - సనాతన సారథి	చంద్రమాళి రమాదేవి	18
7. 'సన్మానం'లో సాయి కృష్ణ	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	21
8. ముఖ్య నడక నేర్చుకుంటున్నాము స్వామీస్తుము...	సాయి శ్రీనివాస్	23
9. సాంబశివుడే సత్యసాయి	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	24
10. జ్ఞానపూర్వక పంచిలి (27వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	25
11. రాపణాడు (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 10)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	28
12. మహా మహిమాస్విత్త ప్రేమావతాలి (32వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	30
13. 'జప్పుట పట్లు అమ్మబడును'	చిన్నకథ	33
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్మేధి	36
15. ప్రశాంతి నిలయం సందర్శించిన రాశ్రీపతి		40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అడ్సు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం

జరిగింది. మూడు పుష్టుల గుర్తు (***)ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యూవర్ల్ చేయంచుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్‌సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్‌లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆంధ్రప్రదీప) - 515134 తరఫున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆర్టమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రైవెట్ ప్లాట్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపక్కుడు, ప్రచురణకర్త: కె.ఎస్. రాజిన్

తొలి పలుకు

పూర్వచంద్ర ఆడిటోరియంలో బాలవికాన్ పిల్లల సాంస్కృతిక ప్రదర్శనానంతరం స్వామి వేదికపైకి వెళ్లి పిల్లలతో కలిసి ఫోటోలు తీయించుకొంటున్నారు. విధి పొరాణిక పాత్రల వేషధారణలతో చిన్నారులు వేర్చేరు బృందాలుగా వచ్చి స్వామి ప్రక్కన నిలబడుతుంటే కెమెరాలు క్లిక్ మంటున్నాయి. శివుని వేషం ధరించిన పిల్లవాడు వచ్చి స్వామి ప్రక్కన నిలబడ్డాడు. మేకవీ చేసే సమయంలో తీయటం మరచినట్లున్నారు, ఆ పిల్లవాని చేతికి గడియారం ఉంది. స్వామి చిరునవ్వుతో ఆ పిల్లవాని వంక చూసి, “శివుడు వాచీ పెట్టుకుంటాడా! చూడు, నా చేతికి లేదే!” అంటూ తమ చేయి చూపించారు.

1945లో పాత మందిర నిర్మాణం జరుగుతున్నప్పుడు స్వామి చెప్పినచోట గుంత త్రివ్యుతుంటే, శివలింగముల పానవట్టములు అనేకం బయటపడ్డాయి. లింగములు ఆ సమీపంలో ఎక్కుడైనా దొరుకుతాయేమోనని అడుగగా స్వామి, “లింగములన్నీ నా పొట్టలో ఉన్నాయి” అని జవాబిచ్చారట. అందుకు నిదర్శనంగా కాబోలు, మహాశివరాత్రియందు భగవాన్ లింగోద్జువ దివ్యదర్శనం అనుగ్రహిస్తా వచ్చారు. “ఇక్కడ అనేక వేలమంది, తదితరచోట్ల లక్షలు కోట్లాది ప్రజలు ప్రార్థనలు సలుపుట వలన నాలోనుండి లింగములు ఆవిర్భవించుచున్నపి. లింగోద్జువమువలన ప్రపంచమంతయు నా ఆశీర్వాదమును పొందగలుగుచున్నారు” అని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. సర్వోంద్రియాలను దైవంవైపు మరల్చి మోక్ష సాప్రూజ్యం పొందటానికి శివరాత్రి ఒక చక్కని అవకాశమని తెలియజేసే దివ్య సందేశం, “సర్వం రుద్ర ప్రభావమే”

ఆరోగ్యవంతమైన దేహంలోనే ఆరోగ్యవంతమైన మనస్సు ఉంటుంది. కనుకనే మన శారీరక, మానసిక ఆరోగ్య పరిరక్షకానోసం స్వామి ప్రబోధించని ఆరోగ్య సూత్రాలు లేవు. సులువైన పదాలలో విలువైన అంశాలను వారు బోధించేతీరు ఆబాలగోపాలాన్ని ఆకట్టుకుంటుంది, అలోచింపజేస్తుంది, ఆచరణకు ప్రేరణ నిస్తుంది. మానసిక కాలుష్యాన్ని నివారించే సాష్ట్రికాపోరానికి, వాతావరణ

పారిశుద్ధ్యానికి దోహదం చేసే మన ప్రాచీన సంప్రదాయాలకూ భగవాన్ ఎంత ప్రాధాన్యత ఇస్తారో సృష్టిం చేస్తుంది, “ఆరోగ్య ప్రదాయి - శ్రీ సత్యసాయి”

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలో పనిచేసే ఒక లెక్కరక్ ఒక పర్యాయం రక్తదానం చేయడంకోసమై శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హస్పిటల్కు వెళ్లారు. రక్తం ఇచ్చి జ్లడ్ బ్యాంకులో కూర్చొని ఉన్న సమయంలో ఆయను ఆశ్చర్యసందాలకు గురి చేస్తూ స్వామి కొందరు పెద్దలతో కలసి అక్కడికి విచ్చేశారు. “నువ్వు రక్తదానం చేశావా?” అని ఆడిగారు. “అవను స్వామి” అని ఇతను బదులిప్పగా, “కానీ, ఆ దానం నాకు చేరలేదే” అంటూ చిరునవ్వుతో ముందుకు కదిలారు. తను రక్తదానం చేస్తున్నది ఎవరో ఒక రోగికి కాదని, ఆ రోగిలో ఉన్న స్వామికి ఇస్తున్నాననే భావనతో చేయాలని అతనికి అవగతమైంది. ఒకే వాక్యంలో ఎంత మహత్తరమైన సందేశాన్ని స్వామి పొందుపరిచారు! ‘డూటీ’ (బాధ్యత) అనేది ‘డూయిలటీ’ (ద్వైతభావం)తో కూడినది, ‘నేవ’ అనేది ఏకాత్మభావంతో కూడినది. కనుక, ‘ఈశ్వర స్వర్యభూతానాం’ అనే భావంతో చేసే నిష్పామ సేవయే నిజమైన యోగమని సృష్టిం చేసే దివ్య సందేశం, “సమాజ సేవకంటే మించిన యోగం లేదు”

కురుక్షీత్ర సంగ్రామంలో “నేను, నావారు” అన్న భావనతో నైరాశ్యానికి గురియైన అర్పనుట్టి గీతోపదేశంతో కర్తవ్యోన్ముఖుణి గావించిన నాటి పార్థసారథియే నేడు సనాతన సారథి సత్యసాయిగా అవతరించి, ఎందరెందరో అర్పనుల జీవిత గమనాన్నే మార్చివేసే అద్భుత లీలలు గావించారు. “కరిష్మే వచనం తప” అని కృష్ణ పరమాత్మను శరణవేడి అర్పనుడు విజయుడైనట్లుగా మనము కూడా “నాటినాటికి విషయ చింతలు ఏది, నేను, నాదను గర్వము నేడె ఏది”, సర్వార్థిత భావంతో స్వామి చరణాలను ఆశ్రయిస్తే వారు మన బరువు బాధ్యతలను స్వీకరించి, హృదయ సారథియై మనల్ని దివ్యపథంపై నడిపిస్తారన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, “పార్థసారథి - సనాతన సారథి”

“పుష్టంబై నీవు పొలుపొందుచుండిన తుమ్మెదలమై మేము తిరుగుచుందుము” అని ఆనాడు గోపికలు కృష్ణ పరమాత్మకు చేసిన ప్రార్థనే నేడు సాయి విద్యార్థులు స్నామికి నివేదించుకుంటున్నారు. శ్రీ సాయికృష్ణనితో విద్యార్థులకు గల అన్యోన్యు ప్రేమానుబంధం కూడా ఆట్టిదే! స్నామి పొదపద్మములమై ప్రాలి దివ్య ప్రేమామృతాన్ని గ్రోలే విద్యార్థుల భాగ్యమును ఏమని వర్ణింపగలము! తల్లిగా లాలిస్తూ, తండ్రిగా త్రమశిక్షణ నేర్చుతూ, గురువుగా జ్ఞానబోధ చేస్తూ, దైవంగా యోగ క్షేమాలు చూసుకుంటూ, అప్తమిత్రునిగా ఆత్మబంధువుగా భగవాన్ విద్యార్థుల హృదయాలను జన్మజన్ములకూ మరువలేని దివ్యస్నృతులతో నింపుతున్నారు, బాధ్యతాయుతమైన ఆదర్శపోరులుగా వారిని తీర్చిదిద్దతున్నారు. శ్రీ సాయిమాతకు, విద్యార్థులకు మధ్యగల ప్రేమబంధాన్ని ప్రతిబింబించే దివ్య సంభాషణ, “విషయ వాంఘలే విష సర్వాలు”

“భగవంతుని ఖజానాలో ఎంత విలువైనవి ఉన్నాయో నీకేమి తెలుసు! నీవు గాజుముక్కుసం అడుగుతూ ఉంటే నీకు విలువైన మాటిక్కాన్నే ఇవ్వాలని ఆయన సంకల్పించుకొని ఉండవచ్చు. కాబట్టి, అంతా భగవంతుని అభీష్టానికి వదలిపెట్టాలి” అని ఉద్ఘోధించారు, భగవాన్. “పసిబిడ్డ తల్లితో ‘అమ్మా నాకు పాలు కావాలి, నేను బలం పొందాలి’ అని అడుగుతుండా! నీవు భగవంతునికి పసిబిడ్డ

వంటివాడవు. నీవు కోరనక్కర్చేదు, ఆయనే నీకు అన్ని అందిస్తాడు” అనికూడా సెలవిచ్చారు. అంతర్యామిని అడుగవలసిన పనేమున్నది! మనకు ఎప్పుడేది అవసరమో ఆయనకు తెలియదా! “నాకేది మంచిదో నాకేమి తెలుసు! నాకేది పలయునో నా స్నామికి తెలుసు” అన్నాడో భక్తుడు. అడిగేవాడు భక్తుడు కాడు, అర్పితమయ్యావాడే భక్తుడు. కుచేలుడు అడిగాడా! శబరి అడిగిందా! దశరథినికి అడిగినా లభించని అదృష్టం అడుగకుండానే జటాయువును వరించింది కదా! కాబట్టి, ‘అడుగకువే ఓ మనసా’ అన్న సందేశాన్నిస్తుంది ఈ మాసం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’.

భగవాన్ అహితుక దయాసింధువు. వారి అనుగ్రహం ఎవరిపై ఎప్పుడు ఏరీతిగా ప్రసరిస్తుందో మన ఊహా కందద. వారు నిత్యనూతన దైవం కనుక ఆర్తరక్షణకు వారు ఎన్నుకొనే పద్ధతులు కూడా దేనికవే వినూత్వంగా, పరమాద్యుతంగా ఉంటాయి. లండన్లో ఓ మారుమూల ఇంట్లో తలదాచుకున్న అస్సాం యువకుణ్ణి జర్మన్ల బాంబు దాడిసుండి కాపాడటానికి భగవాన్ ‘ఎయిర్లేడ్ వార్డ్రెన్/రూపంలో ప్రత్యుషంకాపటం విస్మయం గౌల్యతుంది. ఎక్కడ పుట్టపర్టి, ఎక్కడ లండన్! అందుకే కదా, “పుట్టపర్టిలో ఉన్న పుడమి అంతా నీదే! ఎట్టి ఎండక్కెనా నీ గొదుగు నీద మాదే” అని ఆ ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ ని కీర్తించాడో కవివరుడు. - సం॥

‘రామకథారస వాల్మీణి ధారావాహికం

వ్యక్తి ధర్మము, కుటుంబ ధర్మము, సామాజిక ధర్మము ఈ మూడించి సమీళిత స్వరూపమే రామాయణం అని ప్రవచించారు, భగవాన్. శ్రీమద్రామాయణం జరిగి అనేక వేల సంవత్సరాలు గడవిషోయినప్పటికీ ఈనాటికీ శ్రీరామచరితం నిత్యనూతనంగా ప్రకాశిస్తూ, మార్గ నీర్చేకం చేస్తూ మానవాళిని ఉత్సేజపరుస్తూనే ఉంది. అవతార తత్త్వాన్ని, అవతార రహస్యాలను సమగ్రంగా వివరించడం ఒక్క అవతార పురుషునికి సాధ్యం. కనుకనే, ‘ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై తరలివచ్చి నాటి తమ స్వీయ దివ్యగాఢను సరళ సుందర సుమధుర శైలిలో మానవాళికి అనుగ్రహించారు. పారకులలో ఎంతో ఆసక్తిని, ఆనందాన్ని రేకెత్తించే రామకథారస వాహిని పుటులను చదువుతున్న సమయంలో సమకాలీన సమాజాన్ని పీడిస్తున్న పలు సమస్యలకు అవసరమైన పరిష్కారములను భగవాన్ ఆదేశిస్తున్నట్లు అనుభూతి కలుగుతుంది. భక్త పారకుల కోరిక మేరకు 2014 మార్చి నెలనుండి సనాతన సారథిలో శ్రీవారి దివ్యలేఖినిసుండి జాలువారిన ‘రామకథా రసవాహిని’ ధారావాహికంగా వెలువడుతుందని తెలియజేయటానికి ఎంతో ఆనందిస్తున్నాము.

- సం॥

అవతారవాటి:

నర్వం రుద్ర ప్రభావమే

— * (మహా శివరాత్రి సందర్భంగా...) *

లోకోలో

ఈ జంగమ ప్రపంచములో సంగముల గొడవలో జీవించుచున్న ఆన్ని జీవుల అంగములను నడిపించుచున్న శక్తి తత్త్వమే లింగము. ఈ సమత్వబుధిని అభివృద్ధి చేసుకొని, ఏకత్వాన్ని దర్శించుకొని, దివ్యత్వాన్ని సంపాదించుకొనవలెననేదే శివరాత్రి పర్వదినమందు మీకు అందించే సందేశము. దీనికి కావలసిన అంతర్ష్టష్టిని పెంచుకొని, ఆలస్యము దూరము చేసుకొని విజయమును సాధించండి.

శ్రోత్రాలో

ప్రేమస్వరూపులారా!

పవిత్ర పర్వదినములయొక్క ప్రధాన లక్ష్యమును ప్రతి మానవుడు గుర్తించాలి. ఈనాటి పవిత్ర దినము మహా శివరాత్రి. సంఖ్యాశాస్త్రమును పురస్కరించుకొని ఒక్కాక్కు అక్షరము ఒక్కాక్కు సంఖ్యారూపాన్ని ధరించుచున్నది. శి = 4, వ = 5, రా = 2. ఈ మూడూ చేరి పదకొండు అవతాయి. వీటినే ఏకాదశ రుద్రులని పిలుస్తా వచ్చారు. అనగా, పదకొండుమంది రుద్రులు. ఈ రుద్రులు చేసే పని ఏమిటి? ఏరు బుధితో చేరి మానస్యమును సంసారంపై మరల్చి మానవునికి అనేకవిధములైన కష్టములను, దుఃఖములను కల్పిస్తా ఉంటారు.

ఏకాదశ రుద్రులు చేరినదే ఈ ప్రపంచము. ఈ ప్రపంచమంతయు రుద్రమయమే. ఈ రుద్రుల ప్రభావము అత్యంత భయంకరమైనది. ఈ పేరుయందే ఉంటున్నది

దీని మహాత్రరమైన శక్తి. రుద్రము అనగా భయంకరం. ఈ పదకొండుకూడా భయంకర స్వరూపాలే. ఇట్టి భయంకర స్వరూపాలు మానవునియందు ప్రవేశించి అనేక విధములైన దుఃఖములకు గురి చేస్తున్నాయి. ఇట్టి రుద్రుల నరికట్టే నిమిత్తమై ఈ మహా శివరాత్రి ఏర్పడినది.

ఇంద్రియ నిగ్రహమే రుద్ర నిగ్రహము. ఇంద్రియ నిగ్రహము అంత సులభమైనది కాదు. ఐతే, ఈ 365 దినములలో ఒక్క దినమైనా ఇంద్రియ నిగ్రహమును గావిస్తే తథ్యారా మోక్ష సాప్రాజ్ఞమును పొందవచ్చననే ఉండేశ్యముతోనే మహా శివరాత్రి ఏర్పడినది. దైవనామముచేత ఈ రాత్రంతయు గడిపినప్పుడు మన దృష్టి, శ్రవణం, వాక్య ఇవన్నీ దైవంలో లీనమై ఉంటాయి. ఇదియే ఇంద్రియ నిగ్రహము. ఈ ఒక్క దినమైనా మన చూపును, శ్రవణమును, వాక్యమును దైవనామముచేత సార్థకం

గావించుకోవాలి. ఈ రాత్రి ఏ దివ్యనామమును స్వరించినప్పటికి అది మహామంగళకరమైనదిగా రూపొందుతుంది.

ఈ రుద్రులు జీవులను అనేకవిధాలుగా బాధిస్తున్నప్పుడు ఇంద్రియముల నరికట్టి దైవమువైపు మరల్చి కాలమును దివ్యంగా గడిపినప్పుడు మోక్షమునకు మార్గమేర్పడుతుంది. అనగా, మోహమును క్షయము చేసుకోవటమే మోక్షము. ఇలాంటి పవిత్రమైన పర్వదినముల అంతరాధమును గుర్తించాలి. రుద్రులు రోదింపజేసేవారు. మనలోపల, వెలుపలా రుద్రులు ప్రవేశించారు. మన సర్వస్వమూ రుద్రుల ప్రభావమే. ఆనందమూ రుద్రుల ప్రభావమే, దుఃఖమూ రుద్రుల ప్రభావమే. ఆ రుద్రులను మనము వశము చేసుకొన్నప్పుడు జీవితంకూడను భద్రంగానే ఉంటుంది. ఆ విశ్వాసం మనలో లేకపోవటంచేతనే దీనినీ మనం సాధించలేకపోతున్నాము. చికిత్స అవకాశాన్ని వృధా చేసుకొంటున్నాము. తిరిగి ఇలాంటి అవకాశం చిక్కడం మహాకష్టము. చికిత్సదానిని సాధించాలి, సాధించినదానిని నిల్చుకోవాలి. నిల్చుకొన్నదానిని అనుభవించాలి. అదే నిజమైన భక్తి. అట్లుగాకుండా, దీనికి ఎవరో కారకులని, ఎవరో కర్తులని మనం భ్రమిస్తూ, ఇతరులను నిందిస్తూ విమర్శిస్తూ జీవితాన్ని వ్యర్థము చేసుకొంటున్నాము. అన్నింటికి మనసే మూలకారణము. నీ మనస్సు మంచిగా ఉంటే అన్నీ మంచిగానే జరుగుతాయి. మనస్సు మాలిన్యంగా ఉంటే సర్వమూ నీకు మాలిన్యంగానే కనిపిస్తుంది. ఎవ్వరూ దీనికి కర్తులు కాదు, ఎవ్వరూ దీనికి కారకులుకాదు. అన్నింటికి నీకు నీవే కారణం. నీకు నీవే కర్తవు. నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వించు. నీ దివ్యత్వాన్ని నీవు అనుభవించు. దైవత్వంతో పొందే అనందాన్ని మించిన అనందము మరొకటిలేదు.

ఈ దినము చాలా పవిత్రమైన దినము. ఈ ఒక్క రాత్రియైనా నిశ్చింతగా దైవచింతన చేసినప్పుడు ఎంతైనా సాధించటానికి అవకాశముంటుంది. సర్వోంద్రియాలను భగవంతునివైపు మరల్చటానికి ఇది చక్కని అవకాశం. మన ఇంద్రియముల పటుత్వాన్ని దైవమున కర్పితం చేయడమే నిజమైన త్యాగము. అమృతత్వము పొందటానికి

త్యాగమే మూలం. దేహభ్రాంతిని. ఇంద్రియ భ్రాంతిని మనం త్యజించాలి. ఎంతకాలము అనుభవించినప్పటికీ ఇంకా ఇంకా అనుభవించాలనే ఆశిస్తున్నాము. కాని, దీనివలన కలిగిన ఆనందమేమిటి? అని ప్రశ్నించుకొంటే జవాబు తెలియటం లేదు. ఈ లౌకికమైన ప్రకృతి లక్షణాలనే త్యాగం చేయలేనప్పుడు ఇంక ఆత్మతత్త్వాన్ని ఏరీతిగా అభివృద్ధి చేసుకోగలము? కాఫీ ఒక్క నిమిషం ఆలస్యమైతే వంటవానిపై అరుస్తాము, పొగ త్రాగేవారికి కొంతసేపు సిగరెట్లు లేకపోతే చాలా తపించిపోతారు. ఇట్టి తుచ్ఛమైన అభ్యాసాలనే వదల్లేకపోయినప్పుడు ఇంద్రియ తత్త్వము నేరీతిగా వదలటానికి వీలొతుంది? దీనిని సాధన చేత సాధించాలి. నా ఉద్దేశ్యంలో వీటిని వదలటం చాలా సులభం, పట్టుకోవటమే చాలా కష్టం. (పోండ్ కర్నీఫ్స్ ను చూపిస్తూ....) దీనిని పట్టుకొన్నంతసేపు చేయి నొప్పిగా ఉంటుంది. కనుక, వదలటమే చాలా సులభం. అనగా త్యాగమే మనకు ఎంతో సులభము. నిత్య జీవితములో మీరు చేసున్న త్యాగాలను చక్కగా పరిశీలన చేసుకోండి, శీల్యుకొన్న గాలిని తిరిగి వదలటంవల్లనే క్షేమం కల్పుతున్నది కదా! తిన్న ఆహారమును మరొకవైపున విసర్జన చేయకపోతే కడుపు చెడిపోతున్నది కదా! కనుక, త్యాగంలోనే క్షేమం ఉంటున్నది. పర్వదినములన్నీ త్యాగము నేర్చే నిమిత్తమై ఏర్పడినవేకాని, భోగము నిమిత్తమై కాదు. భోగమునకు రోగమే స్నేహితుడు, త్యాగమునకు యోగమే స్నేహితుడు.

ఈ పర్వదినముల ప్రాధాన్యత ఏమిటి? ఇవి పవిత్రమైన దివ్యత్వాన్ని పొచ్చురిస్తున్నవి. నిత్యమూ రాత్రిని అనుభవిస్తున్నాము. కాని, అన్నీ చీకటితో కూడినవి. ఈనాటి రాత్రికూడా చీకటితో కూడినదైనప్పటికీ దైవచింతనచేత హృదయ ప్రకాశంతో నిండియుంటుంది, ఈ ప్రకాశమే “మంగళము” అనే పదానికి సరియైన అర్థము. కనుకనే, ఈ రాత్రికి “శివరాత్రి” అని పేరు వచ్చింది. అనగా, ఇది దైవత్వముతో కూడిన రాత్రి. హానుమంతుడు లంకాపట్టణమును కాల్పినప్పుడు అది మహాప్రకాశవంతంగా వెలుతురుతో నిండి ఉన్నప్పటికీ రావణని హృదయం మాత్రం గాఢమైన అంధకారంలో మనిగి ఉండినది! కనుక, ఈనాటి రాత్రి చీకటిగా

ఉన్నపుటీకి దైవత్వమును హృదయంలో నింపుకొన్నప్పుడు ఇది ప్రకాశవంతముగానే ఉంటుంది. ఈ శివరాత్రి పండుగను అనేకమంది జరుపుకొంటున్నారేకాని, సరియైన రీతిలో అనుభవించటం లేదు. జాగరణ అనగా ఏమిటి? మేలుకొమ్మని హెచ్చరిక. అదే చైతన్యము. ఇది హృదయంతో కూడియుండాలి. కానీ అట్లుకాకుండా జాగరణే ప్రధానమనే లౌకికమైన భావంతో 3,4 సినిమాలు చూసి జాగరణ చేశామనుకోవటం అజ్ఞానానికి చిప్పుం. ఇంక, ఈ శివరాత్రినాడు ఉపవాసం చేస్తుంటారు. ఏమిటీ ఉపవాసము? అన్నప్రాణాదులు మాని చిరుతింధ్ను తినటము కాదు. భగవంతునికి సమీపంలో నివసించడమే ఉపవాసం. “పేకాటలాడుచు ప్రీతితో ఆ రాత్రి గడిపినందులకే అది జాగరణయగునా! చేపలకొరకునై చెఱువులో జాలర్చు పొంచి చూచెది దృష్టి ముక్కికగునా! తప్ప సారాయి త్రాగి తన మేను మరచిన అదియే తన్నయత్వమగునా! భార్యాపై అలిగి భర్తా పస్తుండిన అది గొప్ప ఉపవాసమగునా!” మన యందున్న చైతన్యమునకు సమీపంగా నివసించడమే ఉపవాసానికి సరియైన అర్థము.

భగవంతుడు చిత్రాపహరికాని, విత్రాపహరి కాదు. కాని, ఈనాడు భగవంతుచ్ఛి విత్రము చేత తృప్తిపర్మటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఇదియే భక్తుని అజ్ఞానము! కొన్ని రకములైన ‘ఫోర్ము’తో భగవంతుని అనుగ్రహమునకు పాటువడుతున్నారు. కాని, భగవంతుడు ‘ఫోర్ము’కు ఏనాడూ చిక్కడు, ‘సోర్ము’కే చిక్కుతాడు. లోకంలో అనేక సత్కర్మలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ సత్కర్మలలో పాల్గొని సరియైన సహాయం సల్పి తద్వారా సంతృప్తిని అనుభవించడమే జీవితములో సాధనగా భావించుకోవాలి. ఇద్దరూ ఒక్కటే

“అంతర్భింబ తత్త్వర్వం వ్యాప్యనారాయణ స్థితః” నారాయణుడన్ననూ, శివుడన్ననూ భేదంగా భావించరాదు. “ఎద్దునెక్కినా, గద్దనెక్కినా ఇద్దరు ఒకటే ఓ నరుడా! లింగ, లింగ, శివలింగ లింగయని, రంగని మరువుకు ఓ నరుడా!” ఇట్టి భగవంతుచ్ఛి ఏరీతిగా సాధించాలి? అన్నమాచార్యులు చాలా పట్టుదల పట్టాడు. అభిషేకము చేయవలెనని ఆశించాడు. నదులన్నీ తిరిగినాడు. కానీ, పరిశుద్ధ జలము ఎక్కుడా కనిపించలేదు. ఎక్కడకు పోయి

చూచినా అందులోని జీవులు “మా ఎంగిలి, మా ఎంగిలి” అంటున్నాయి. ఎంగిలి తగలకుండా శివుని ఏరీతిగా హజు చేయాలి? “ఓ లింగా! నా హృదయమును కరిగించి, నీ కొరకై నేను తపించి నాయుక్క సర్వభావములు నీవేయని విశ్వసించి, ఆ ప్రేమరసముచేత తన్నయత్వము పొంది, మత్తుడనై ఉన్నత్తుడనై కంటిధారలు కార్చినపుడు ఆ ధారలే నీకు పరిశుద్ధమైన జలము” అని విశ్వసించి, ప్రేమరసముతో కూడిన కంటిధారలతోనే భగవంతుచ్ఛి అభిషేకము చెయ్యాలని భావించాడు.

ఒక్కట్ట భక్తుని భావములు ఒక్కట్టరీతిగా రూపొందుతుంటాయి. “యద్వాపం తఢ్పవతి” ఎవరెవరి హృదయపాత్రలను పురస్కరించుకొని వారికి తగినట్లుగా అనుగ్రహం లభిస్తుంది. అన్నమాచార్యులు చెప్పినట్లు, “ఎంత మాత్రమున ఎవ్వరు తలచిన అంతమాత్రమే నేను” ఎవరు ఏ పాత్ర తీసుకొని పోతారో అంత మాత్రమే నీరు అందుతుంది. సముద్రములో నీరు ఎక్కువగా ఉన్నపుటికినీ, మన పాత్ర చిన్నదిగా ఉన్నప్పుడు ఆ నీటిని అధికంగా నింపుకోలేము. అధిక జలము కావలెనని కోరితివా, పాత్రను అధికము చేసుకో. హృదయపాత్ర చిన్నదిగా ఉంచుకొని అనుగ్రహమనే జలమును ఎక్కువగా నింపుకోవలెనంటే అది సాధ్యమవుతుందా! కనుక హృదయమును విశాలం గావించుకోవాలి. హృదయము ఎప్పుడు విశాలవుతుంది? భేదములు మాని, ఆశలను తిరస్కరించి, కోరికలను అదుపులో ఉంచుకొన్నప్పుడే హృదయము విశాలం కాగలదు. కోరికలను అధికంగా పెంచుకోవడంవల్లనే ఆ హృదయము క్లీసించిపోతూ, కృంగిపోతూ ఉంటుంది. హృదయ విశాలత అనగా సర్వులయందు భగవంతుడున్నాడనే సత్యమును విశ్వసించి సర్వులను గౌరవించాలి. వ్యక్తిని వ్యక్తిగా భావించి నప్పటికినీ వ్యక్తియందున్న దివ్యశక్తి ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. అప్పుడే ఈ సత్యతత్త్వాన్ని గుర్తించుకొని, నిత్యతాన్ని చేరడానికి అవకాశము ఏర్పడుతుంది. లోకసంబంధమయిన వాంఘలలో సాధ్యమైనంతవరకు ప్రవేశించక ఎంత అవసరమో అంతలోనే ప్రవర్తించడం అత్యవసరము.

(శివరాత్రి దివ్యపన్యాసాలనుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయ శ్రీ సత్యనాయ

(శాస్త్ర భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

సత్యంగతే నిస్యంగత్వం నిస్యంగతే నిర్జ్ఞహత్వం
నిర్జ్ఞహతే నిశ్చలతత్త్వం నిశ్చల తత్త్వ జీవనుక్కిః

సత్యాగ్రహముఖం గ్రహించాలి

అనగా, సత్యంగముచేత సద్ధావములు పెంపాందించుకుని తద్వారా ముక్కికి మార్గము ఏర్పరచుకొనుటకు ఎంతైనా అవకాశం ఉంది. చెడ్డ వ్యక్తులకూ, చెడ్డ సమాహమునకూ దూరంగా ఉండటం ఎంతైనా శ్రేయస్సరము. అలాగే మంచివారిని, సహ్యదయులనూ అనుసరించి సత్యంకల్పిలనూ, సదాచారములనూ, సద్యాధ్యులనూ జీర్ణింపజేసుకోవలసిన ఆవశ్యకతా ఎంతైనా ఉంది, అంటూనే స్వామి - మన మానసిక పరిపక్వతకోసం, శారీరక పరిపుష్టికోసం ప్రబోధించని ఆరోగ్యసూత్రాలు లేవు, ప్రవచించని ధన్యంతరీ సూక్తులూ లేవు. నిరంతరం, నిర్విరామంగా ఆ సనాతన సారథి మనలను బుజ్జిగిస్తూ, మందలిస్తూ అతి తేలిక భాషలోనే అందజేసే వాక్యవిభూతి మన హృదయాలలో హత్తుకుపోయే శైలిలో ఉంటుంది. ఎంతటివారిసైనా ఆకట్టుకునే పంథాలో, అలోచింపజేసే రీతిలో కోటి తల్లుల ప్రేమను వర్ణింపజేస్తూ ఉంటుంది.

దంత పారిపుధ్వం నుంచి ఆత్మాపలోకనందాకా
శారీరక పరిపుట్టతనుంచి ఆత్మవికాసందాకా
వాతావరణ పరిరక్షణనుంచి హృదయ ప్రక్షళనదాకా

సదాచార నిర్వర్తనాదుల నుంచి ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిదాకా తమ దివ్య విశ్లేషణలతో, మనలను చైతన్యవంతులను చేస్తూ, మనలోని శారీరక మానసిక మాలిన్యాలను అదృశ్యం చేస్తూ, అంతర్యామిని దర్శింపజేసే స్వామి వాక్యులు అమృతపు జల్లులు, ధన్యంతరీ గుళికలు.

మన మనసుకు పరిపక్వతా, పరిపూర్ణతా, పవిత్రతా ఆపాదింపజేసుకోవాలనుకుంటే, అందుకు దేహారోగ్యము అతి ముఖ్యమైన అంశము. దేహం ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే మానసికారోగ్యాన్ని వృధిచేసుకోవటం సుసాధ్యమవుతుంది. మనసు ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే తదనుగుణమైన పవిత్ర భావాలూ, భావనలూ, సద్యాధ్యులూ మనలో వికసించి, మానసిక కాలుష్యాన్ని కడిగివేస్తాయి. తత్పరితంగా వాతావరణ పారిపుధ్వాన్ని అభివృధి చేస్తాయి. కుటుంబ ప్రశాంతతకు దోహదం చేస్తాయి. స్వచ్ఛమైన ఆరోగ్యం వైపుకు మొగ్గ మాపిస్తాయి. సాత్మ్విక సాపీత్య పరసంపైన మక్కువ కలిగించి, సాత్మ్విక భావాలను పెంచి పోషిస్తాయి. జీవిత గమ్యాన్ని, చివరికి మన జీవితాశయాలనన్నిటినీ కూడా ఘలప్రదం చేస్తాయి.

అవును. పుష్టికరమైన మనసు అభివృధి పరచుకోవాలంటే మానసికంగా కొంత సాధన చేయాలి. ప్రతి విషయమునకూ మననే మూలకారణం కనుక మనసును సరియైన రీతిలో ఉంచుకోవాలి. దీనికి పలు రకములైన పవిత్రతలను మనం పాటించాలి.

మొట్టమొదటటిది మీరు నివసించే గదిలో ఎటు చూసినా పవిత్రమైన భావాలను మీలోనుంచి ఉధృవింపజేసే చిత్రములో, లేక ప్రశాంతమైన చిత్రస్థితిని కలిగించే దృశ్యాలో ఉండాలి. మనసును విచలితం చేసే చిత్రములు గదిలో ఉండరాదు. గది పరిపుట్టంగా ఉండాలి.

రెండవది కుటుంబము. ప్రేమాస్యదులైయుండి అన్యోన్యంతో ఒకరినాకరు అర్థం చేసుకుని, ఆతీయ భావముతో, ఆదర్శప్రాయులైన కుటుంబ సభ్యులుగా మెలగాలి. ద్వేష భావాన్ని పెంచుకోకుండా ఇంటి వాతావరణాన్ని ప్రశాంతితో నింపాలి. ఇంటిని ప్రశాంతి నిలయంగా మార్చాలి. అప్పుడే మానసికారోగ్యం అభివృద్ధి చెందుతుంది.

మూడవది ఆరోగ్య పుట్టి. ఇది సాత్మికాహారంవల్లనే సాధ్యం. సాత్మికమంటే ఉప్పు, పులుపు, చేదు, కారం ఏవైనా మితంగా ఉండాలి. రాజసికమైన మాంసాహారం పూర్తిగా నిపిధ్ం. అన్నం, చపాతీలు మొదలైన సాత్మికాహారం అప్పటికప్పుడు చేసినవి మాత్రమే భుజించాలి. పాలు, పెరుగూ, వెన్న సాత్మికంగా కదా అని అదే పనిగా తీసుకుంటే, అది తామసికమైపోతుంది. తమోగుణాన్ని కలిగిస్తుంది. కనుక అవికూడా మితంగానే ఉండాలి. నిజమైన సాత్మిక భోజనమంటే, భోజనము ముందూ, భోజనానంతరము కూడా ఒకేవిధమైన తేలిక భావం మన శరీరానికి మనసుకూ కూడా ఉండాలి. అంటే అతిగా కడుపును నింపుకోకూడదు.

అలాగే, మనం తీసుకునే జలం కూడా. ఎక్కడ పడితే అక్కడ నీటిని త్రాగుకూడదు. మనం త్రాగే నీరు పరిశుద్ధంగా ఉండాలి.

భావాలను బట్టే మన అభిరుచులూ, ఆంతరంగిక స్వచ్ఛతా, పవిత్రతా ఆధారపడి ఉంటాయి. మనిషి తినే ఆహారాన్ని బట్టి అతని మానసిక పరిధులనూ, ఆలోచనా సరళినీ, ఆంతరంగిక పవిత్రతనూ అంచనా వెయ్యగలం. మనం తీసుకునే ఆహారమే మన శరీరంలోని లక్షలాది కోట్లాది కణాల ఆవిర్భావానికి, అభివృద్ధికీ, ఆరోగ్యానికి తద్వారా మానసిక పరిపుష్టికి ముఖ్య భూమికలను పోషిస్తూ ఉంటుంది.

సాత్మికాహారానికి, తద్వారా మనం అందుకునే మానసిక, శారీరక పవిత్రతకూ ఎంతటి ప్రాధాన్యత ఇస్తారో, మన సంప్రదాయాలకూ, ఆచార వ్యవహారాలకూ, వాటిని పాటించే పద్ధతులకూ, ఆచరణయోగ్యమైన

నియమాలకూ, వాటిలో అంతస్పూత్రాలై భాసించే వైద్యపరమైన ప్రాముఖ్యతలకూ అంతే ప్రాధాన్యత నిస్తారు, స్వామి.

“పురాతన కాలం నుంచీ మన సంప్రదాయాలూ, అతి పవిత్రమైన ఆచారాలూ అనుష్ఠతంగా భారతీయులలో తరతరాలుగా వస్తూనే ఉన్నాయి. ప్రజలు పండుగ సందర్భాలలో వారి ఇళ్ళనూ, లోగిళ్ళనూ పచ్చటి తోరణాలతో, మామిడాకులతో అలంకరించుకుంటారు. అలాగే పెళ్ళి మంటపాలను కూడా అరటి బోదెలతో, మంగళప్రదమైన తోరణాలతో అలంకరిస్తారు. శుభ సందర్భాలలో పచ్చని ఆకులకు అమితమైన ప్రాధాన్యత ఇవ్వటం జరుగుతుంది.

ఇంతకి ఆ ప్రత్యేకత ఏమిటి?

ఈనాడు పచ్చని పందిళ్ళకూ, మంగళప్రదమైన తోరణాలకూ బదులుగా పూమియానాలు వేస్తున్నారు. కానీ, అది సంప్రదాయంకాదు. భారతీయ సంప్రదాయం వెనుక ఎంతో త్రాత్మికత అంతరీస్తై ఉంది.

మనం ఆక్షిజన్సను శ్వాసించి, కార్బన్ డై ఆక్సైడ్ ను వదిలివేస్తామని అందరికి తెలుసు. కార్బన్ డై ఆక్సైడ్ పరిసరాలను కలుషితం చేస్తుంది. అపరిశుద్ధం చేస్తుంది. వివాహాల్లో అనేకమంది ఒకేచోట గంటల తరబడి గుమికూడి ఉంటారు. దీనివలన గాలిలోనికి కార్బన్ డై ఆక్సైడ్ విడుదలై వాతావరణం అనారోగ్యపూరితమాతుంది. పెళ్ళి మంటపాల్లో అలంకరించబడిన పచ్చని ఆకులు బొగ్గుపులును వాయువును స్వీకరించి, ప్రోట వాయువును వదులుతాయి. దీనివలన మన చుట్టూ ఉన్న వాతావరణం పరిశుద్ధమవుతుంది. మనకు చక్కని ఆరోగ్యం, ఆహాదం, ఆనందం లభిస్తుంది. ఈరకంగా భారతీయ సంప్రదాయంలోని ప్రతి విషయమూ ఎంతో ఉదాత్మమైన అంశాలను నిక్షిప్తం చేసుకుని ఉంటుంది.

గ్రామాలలో పేడ, నీళ్ళు కలిపిన మిత్రమం ఇంటి ముంద చల్లి ఇంట్లో అలికి శుభ్రపరుస్తారు. ఇది చాలా శుభప్రదమని మీరు భావిస్తారు. దీనికి కారణమేమిటి? పేడ రోగక్రిములను నాశనం చేస్తుంది. దానివలన మనిషికి ఆరోగ్యం చేకూరుతుంది. ఈ విషయాన్ని ఇతర దేశాలవాళ్ళ గ్రహించారు. కానీ, ఇదే విషయాన్ని

చాలామంది భారతీయులు గృహించటం లేదు. గతంలో ఆపుపేడను గాయాలు మానటంకోసం ఉపయోగించేవారు. ఆధునిక ప్రజలు మాత్రం ఇది మూడు సంప్రదాయమని, ఇలా చేస్తే గాయం చీముపడుతుందనీ, సెఫ్ట్ అవుతుందనీ, గాంగ్రెన్కూడా అవుతుందనీ భావిస్తున్నారు, వాదిస్తున్నారు. ఇది అర్థం లేని వాదన. ఆపుపేడతో కట్టుకడితే, గాయం మూడు రోజుల్లో మాయమైపోతుంది. ఆపుపేడ ఎంత మహిమాన్మీతమైనదో అంత పవిత్రమైనది కూడా.

అంతేకాదు. ఆపు మూత్రము కూడా దివ్యమైన జౌపథ విలువలు కలిగినది. ఆపు మూత్రాన్ని నీటిలో కలిపి చికెన్పాక్స్, స్యూల్పాక్స్ ఉన్న రోగులపైన చల్లితే వ్యాధి అతిత్వరలో నయమవుతుంది. ఆధునికులు ఇటువంటి ప్రాకృతిక పద్ధతులకు తీవ్రమైన వ్యతిరేకలు. కానీ, ఇటువంటి శాస్త్రయుక్తమైన పద్ధతులు ఎటువంటివారికైనా శిరోధార్యాలే” అంటారు స్వామి.

అంతేకాదు, పరిషుద్ధమైన హృదయంతో ఏ పని చేసినా, అది సత్కలితాలనే ఇస్తుంది. కనుక, హృదయాన్ని ప్రేమపూరితంగా, వాత్సల్యభరితంగా తీర్చిదిద్దుకోగలగా లనీ, ఆ ప్రయత్నంలోనే ఎన్ని అద్భుతాలవైనా సాధించుకో వచ్చునంటారు స్వామి. అందుకు స్వచ్ఛమైన ఆహారం ఎంతగానో దోహాదం చేయగలుగుతుందన్నది స్వామి ఉపాచ.

“వంట వండేవారు పవిత్రమైన ఆలోచనలను కలిగి ఉండాలి. పురాతన కాలంలో సంప్రదాయ శ్రావణులు

వారి ధర్మపత్నులు వండిన భోజనాన్నే భుజించేవారు. సంతుష్టిగా ఆరగించేవారు. ఎందుకంటే, వారి గృహిణులు కుటుంబంయొక్క ఉన్నతిని, భర్తల ఆయురారోగ్యాలను ఆకాంక్షిస్తూ ఎంతో రుచికరంగా వంటలు చేసేవారు. కానీ, ఇప్పుడు చాలామటుకు వంట మనుషులే భోజనాలను తయారు చేస్తున్నారు. మరి వాళ్ళ ఎటువంటి ఆలోచనలతో వంట వండుతున్నారో ఆ భగవంతునికి తెలియాలి. అపవిత్రమైన మనసులతో వండిన వంట అపవిత్రంగానే ఉంటుంది. అది భుజించినవారి మనసుల్ని విషటుల్యం చేస్తుంది.

అన్నం పరబ్రహ్మస్వరూపమైనప్పుడు దానిని పవిత్రంగానే వండాలి. పవిత్ర భావంతోనే భుజించాలి. శారీరక శుభ్రత మాత్రమే సరిపోదు. మనసు కూడా స్వచ్ఛంగా ఉండాలి. ఇంటికి వచ్చిన కూరగాయలు భర్త సక్రమంగానే డబ్బు చెల్లించి తెచ్చాడా? లేక అధికార దర్శంతో అక్రమంగా తెచ్చాడా? కూరగాయలు అమ్మినవాడు కూడా సక్రమమైన మార్గంలో అమ్మాడా? లేదా? అన్నది కూడా ముఖ్యమే. అక్రమమైన మార్గంలో తెచ్చిన కూరగాయలు మనసుల్ని కలుపితం చేస్తాయి. మనం చేసే పనులనూ కలుపితం చేస్తాయి. అపవిత్రమైన ఆహారం అపవిత్రమైన పనులు చేయడానికి పురిగొల్పుతుంది. అందుకే భుజించే ముందు మనం ఆహారాన్ని బ్రహ్మర్షిత్వం చేయాలి. అప్పుడు మనసులో ఎటువంటి అపవిత్ర భావనలకూ చోటుండదు.

(పుస్టి)

సర్వులను త్రేపించుటే సర్వేశ్వర సీవు

వేద శాస్త్ర పురాణేతిహాసాలు, ధర్మసూత్రాలు పరించటం, వినటం, ఉపన్యసించటం కేవలం సారారహితమైన మజ్జిగ వంటివి. ప్రేమ చక్కని చిక్కని పెరుగువంటిది. సారారహితమైన మజ్జిగ త్రాగినట్లు కేవలం ఈ గ్రంథ పరిచయం, జపం, ధ్యానం వల్ల ప్రయోజనమేమిటి! సర్వజీవులనూ ప్రేమించటంవల్ల ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానసారము పుష్టలంగా లభిస్తుంది. ఆ ప్రేమ లేనిదే సర్వేశ్వరుని ప్రేమ లభించదు. సర్వజీవులయొడల ప్రేమద్వారానే సర్వేశ్వరుని ప్రేమ లభిస్తుంది.

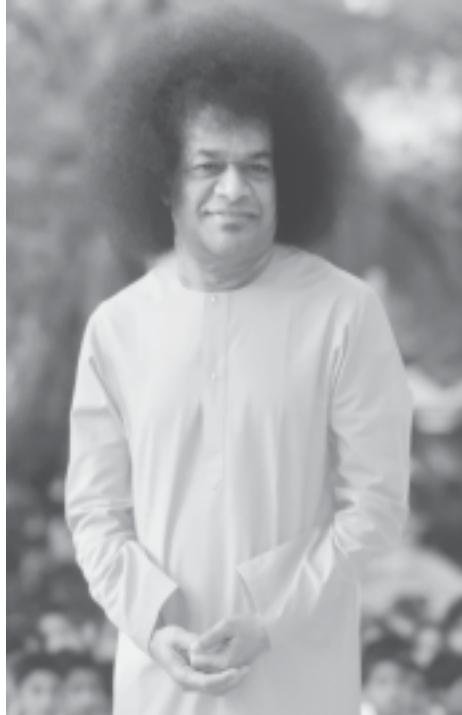
- డాయా

అపతారవాణి:

సమాజసేవకంటే మించిన యోగం లేదు

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల బైత్తయ ప్రపంచ సమ్మిళనం, 1975 నవంబరు 16)

పవిత్రాత్మస్వరూపులైన సేవాడక సభ్యులారా! మనము అనేక రకములైన సమస్యలలో మెలగి, ఆ సమస్యల పరిహారార్థమై ఈ సమావేశములు జరుపుకోవటం, కొన్ని సమస్యలు పరిహారము చేసుకొనుట్టుగా కొన్ని నిర్ణయాలు తెప్పించుకోవటం, తిరిగి ఆ నిర్ణయాలను ఆచరణలో పెడుతున్నామూ లేదా అనే విషయాన్ని మరచిపోవటం, ఇది అలవారైన పొరపాటు... సంఘమును విడచి మానవుడు క్షణమైనా జీవించుటకు సాధ్యము కాదు. కనుక, సంఘమునందున్న సమస్యలు మనము మొట్టమొదట పరిహారము చేసుకొని తద్వారా ప్రశాంతిని పొందుటకు తగిన సాధన సల్పటం ఉన్నత మార్గము. మానవుని మంచిచెడ్డలన్నియు సమాజముతో ముడిపడి ఉన్నాయి. కనుక, మొట్టమొదట సమాజ సేవయందు లక్ష్యమును సాధించి తద్వారా మనయైకు తగిన మార్గము. సమాజసేవలో మనం ఉత్తీర్ణులగుటకు మొదట మన గృహ సమస్యలను తీర్చుకోవాలి. తిరిగి మన గృహముయొక్క సమస్యలు తీర్చుకోవటానికి మన వ్యక్తిగత సమస్యలను మొట్టమొదట పరిష్కారము చేసుకోవాలి. మనసునందు సమస్యలను చేర్చుకొన్న వ్యక్తి సమాజములో

మర్మమెరుగనట్టి మనుజులెందరో
మాయ గెలువలేక మాయమైరి
మర్మమెరిగినట్టి మహాసీయులెవరయ్య
ఒక్కడైన ఇందులోన నుస్ఖవార!

— శ్రీ శ్రీ శ్రీ —

సేవ చేయుటకు వీలుకాదు. సమాజసేవకంటే మించిన యోగము మరొకటి లేదు. “యోగః చిత్తపృతి నిరోధః” అని పెద్దలు పలికారు. కానీ, చిత్తపృతిని అరికట్టటం ఎవరికీ సాధ్యంకాని పని. చిత్తపృత్తులను సక్రమమైన మార్గంలో ప్రవేశ పెట్టటమే అరికట్టట అనే పదానికి సరియైన అర్థము. సంకల్పము లేకుండా మానవుడు జీవించుటకు వీలుకాదు. కనుక, సంకల్పములను సక్రమమైన సంకల్పములుగా విచారణ సల్పి, వాటిద్వారా సమాజములోని సమస్యలు పరిహారము చేసుకొనే ప్రయత్నానికి పూనుకోవటమే ఈ అరికట్టటమనే పదానికి సరియైన అర్థము.

ఈ సమాజసేవ పురాతన కాలములో బుషికులమునుండి ప్రారంభమైనది. బుషికులములో బుషులయొక్క ఆజ్ఞనసుసరించి, సేవకార్యములందు పొల్గొని చిత్తమును అరికట్టుకొనే ప్రయత్నానికి పూనుకొన్న సుదినములు ఆనాటివి. కానీ, ఈనాడు బుషికులములో బుకారము పోయి ‘షికులం’ అయిపోయింది. కడకు ‘యుస్కాలు’ అయిపోయింది. అదే ఈనాడు స్కాలు అని పెట్టుకొంటున్నారు. ఈనాటి స్కాలు యొక్క తత్త్వము ఆనాటి బుషికులానికి యేమాత్రము

అన్వయించదు. ఈనాటి సూలులో బోధింపబడేవి భౌతిక సుఖసంతోషముల నిమిత్తమై ఆర్జించే విద్యలే తప్ప సమాజానికి ఉపకరించే విద్యలు కావు. మొట్టమొదట సమాజ సేవయిందు పాల్గొని, తద్వారా మన పవిత్రమైన ఆశయాలను అందులో ప్రవేశపెట్టటానికి ప్రయత్నించేయటము సత్యసాయి సేవాదళ్ల సభ్యుల ప్రధాన కర్తవ్యం. సేవలు సల్వక ఎన్ని సాధనలు సల్వినప్పటికిని ఘలితం లేదు. “మాత్రదేవో భవ, పిత్తదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ” అన్నారు. ఈ పవిత్రమైన పదములను ఆచరణరూపకంగా ప్రచార ప్రబోధలు సల్విన భగవత్ స్వరూపులు భారత భాగవతములందు మనకు కనిపిస్తూనే ఉన్నారు. సర్వశక్తిమయుడైన కృష్ణదే సాందిపనియొక్క సేవ సల్వి సేవయొక్క పవిత్రతను లోకానికి ప్రబోధించాడు. నిష్పత్తి సేవయే యోగము

మానవుడు అనేక బుఱములతో జన్మిస్తున్నాడు. అట్టి బుఱములను పరిషోరము గావించుకొనుటకై సేవలు ప్రధానమైన కర్తవ్యంగా మనం గుర్తించాలి. రాజసూయ యాగ సందర్భమున కృష్ణుడు, ‘ధర్మరాజా! ఈ యాగములో నాకేమైనా సేవను అందించు’ అని కోరాడు. అప్పుడు ధర్మరాజు, ‘స్వామీ! ఈ యాగములో మీరు చేయదగిన కార్యములేమిటో తెల్పిన అట్టి కార్యములలో మీరు పాల్గొనుటకు ఎట్టి అభ్యంతరమూ ఉండదు’ అన్నాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు, ‘నా శక్తిసామర్థములు గమనించి నీవే నాకు తగిన పని అందించు. నా డిగ్రీ ఎం.ఎ.’ అన్నాడు. ‘స్వామీ! ఎం.ఎ. అంటే ఏమిటి, దాని ఘనత ఏమిటి?’ అని ప్రశ్నించాడు. ‘ఎం.ఎ. అనగా ఎంగిలాకులు ఎత్తివేయటం’ అన్నాడు. రాజసూయ యాగములో సర్వశక్తిమయుడు, సర్వజ్ఞుడు అయిన కృష్ణుడు ఎంగిలాకులు ఎత్తివేసే సేవలో పాల్గొన్నాడు. దీని అంతర్ధాను ఏమిటి? సేవయిందు ఘనమైన పవిత్రత ఉన్నదనే సత్యాన్ని లోకానికి చాటాడు. తాను సర్వశక్తిమయుడైనప్పటికిని అర్థసునికి కేవలం రథసారథిగా కూర్చొన్నాడు. సేవ అనగా ఏదో స్వల్పమైన కార్యమని మనం భావించుపటం పొరపాటు. నిష్పామ సేవయే యోగమని పిలువబడింది. కనుక, ఇట్టి నిష్పామ సేవయిందు పాల్గొని తద్వారా పరమాత్మతో సన్నిహిత సంబంధం పెంచుకోపటం మన ప్రధాన కర్తవ్యం.

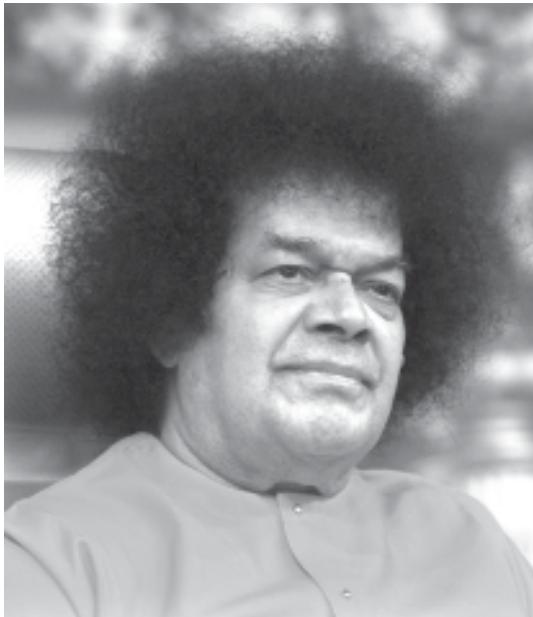
సర్వజీవులయందున్న ఈశ్వరుని సేవ సమాజసేవ

ఈకానోక సమయమందు బాలకృష్ణుడు తల్లి యశోదతో, ‘అమ్మా! ఈనాడు నేను గోపాలురతో గోవుల వెంట అడవికి వెడతాను’ అన్నాడు. అప్పుడు యశోద, ‘నాయనా! అడవిలో అనేక ముళ్ళు, తేళ్ళు, రాళ్ళు, పురుగులు ఉంటాయి. నీకు రేపు మంచి చెప్పులు కుట్టిస్తాను. ఎల్లండి వాటిని వేసుకొని వెళ్లు’ అంది. ‘అమ్మా! పశువులు చెప్పులు వేసుకొంటున్నాయా? అవి వేసుకోనప్పుడు నేను మాత్రం ఎందుకు వేసుకోవాలి? పశువులు మనకు యజమానులు. యజమానులు చెప్పులు వేసుకోకుండా అడవికి పోయే సమయంలో, కాపరిషైన నేను చెప్పులు వేసుకోవటం ఎంత తప్పు తల్లి!’ అన్నాడు.

పశువులను మనం పశువులగా భావించరాదు. గోమాతలుగా భావించుకోవాలి. గోమాత, వేదమాత, భూమాత, దేహమాత - ఈ నాలుగు మాతలయొక్క పుత్రులమని కృష్ణుడు నిరూపించాడు. అంతేకాదు, సర్వజీవుల ఏకత్వమును ప్రబోధించాడు. కనుక, ఒక్క దైవార్థాన చేయటమే సాధన అని భావించుకోవటం పొరపాటు. సర్వజీవులయందున్న ఈశ్వరత్వాన్ని ఆరాధన చేసే సేవతత్వంలో మనము పాల్గొనుటము చాలా ప్రధానమైన అంతర్ధాను.

కష్టానిష్పారములను సాధకులు లెక్కచేయరాదు

సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వశక్తిమయుడు అయిన పరమాత్మను కేవలం ఒక్క ఆకారమునకు పరిమితం చేసి ఆరాధిస్తే ఆ పరమాత్మని ఘనతను కించపరచినవారమే అపుతాము. మన చిత్తమును విశాలపరచుకోవాలి. సర్వజీవులయందున్న ఈశ్వరత్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించేయాలి. ఇట్టి పవిత్రమైన కార్యములో మనము పాల్గొన్నప్పుడు అనేకరకములైన యిక్కట్లు మనలను వెంటాడవచ్చును. కానీ, అట్టి బాధలకుగాని, నిండా నిష్పాములకుగాని మనము ఏమాత్రము వెరపకుండా మందంజ వేయాలి. ఏకేశ్వరోపాసన సల్వినందుకే మహామృదును మక్కాసుండి తరిమివేశారు. సర్వభూత దయను లోకమనుకు ప్రచారము చేయటముచేతనే క్రిస్తును శిలువ వేశారు. కనుక, పవిత్రమైన కార్యములలో పాల్గొనేవారిని అనేకరకములైన కష్టములు వెంటాడుతూ

వస్తుంటాయి. వాటిని లక్ష్మీము చేయకూడదు. ఈనాడు కాకపోతే రేపైనా కూలిపోయి రాలిపోయే దేహమిది. కనుక, కష్టములను మనము యొమాత్రము లక్ష్మీము చేయకుండా మన దివ్యలక్షణమును మాత్రమే లక్ష్మీమునందుంచుకొని దైవానుగ్రహమునకు పాటుపడాలి. ఇట్టి కార్యక్రమాన్ని మనము అభివృద్ధిగావించే నిమిత్తమై కొన్నిరకములైన నిబంధనలు కూడను ఆత్మవసరము. అట్టి నిబంధనలను మనము కేవలం నోటితో ఉచ్చారణ సలిపినంతమాత్రాన మన కార్యాన్ని సాధించుకోలేము. మనము సేవలు చేయుచున్న సమయమునందు, కేవలం మన తృప్తిని కాక సేవ అందుకొనే వ్యక్తియొక్క సంతృప్తిని లక్ష్మీము నందుంచుకొని చేయటము ఉత్తమమైన సేవ. మన సేవవలన యితరులకు యిబ్బందులు కలుగుతున్నప్పా అని మొట్టమొదట విచారణ సల్పాలి.

మానవులకు మాత్రమే కాదు, అవసరమైన సమయంలో సర్వజీవులకు సేవలు చేయటం ఆత్మవసరం. “ఈశ్వరస్సర్వభూతానామ” అట్టి పవిత్రమైన భావము మీ హృదయమందు శ్రీరథడినప్పుడే సేవ సార్థకము కాగలదు. అట్టి విశ్వాసము లేక కేవలము మీ పేరుప్రతిష్ఠ నిమిత్తము సేవలలో పాల్గొనిన జన్మ సార్థకము కానేరదు. కనుక,

మొట్టమొదట ఆత్మవిశ్వాసాన్ని బలపరచుకోండి. అప్పుడే మీరు అందుకోవలసిన ఆనందానికి అర్పులవుతారు. అట్టి ఆనందస్థితిలో నీ కష్టములు ఏమాత్రం గుర్తించుకోక త్యాగానికి పూనుకొంటావు. ఎప్పుడు త్యాగానికి పూనుకొంటావో అప్పుడు ఆత్మానందము నీకు లభిస్తుంది. దీనిని పురస్కరించుకొనియే వేదమునందు “నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః” అన్నారు. అమృతత్వాన్ని అందుకోవాలనుకొన్నప్పుడు మనం త్యాగానికి సంసిద్ధులుగా ఉంటుండాలి.

ఆచరణలోని బోధలవల్ల ప్రయోజనం లేదు

వినయము, విధేయత, త్యాగము ఈ మూడూ సేవకు ప్రధానమైనవి. కనుక, మనము త్యాగము చేయక సేవలో పాల్గొంటే సేవకు విరుద్ధమైన ఫలితమే అందుకోవలసి వస్తుంది. ఇది కేవలము మాటలతో చెప్పే పనికాదు. ‘చెప్పవచ్చు కోటి, చెయ్యరు ఒక్కటి’. కనుక, నీవు ఎన్నో చెప్పి నీ నాలుకకు నొప్పి కలిగించటంకంటే ఒక్కటి చేసి చూపించి నీ జన్మను సార్థకం గావించుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక మార్గము ప్లాటఫాం స్టీచ్ కాదు, ప్రాణీకల్ సైన్స్. ఆచరణలో లేని నోటి మాటలవల్లనే మన భారతదేశములో ఆధ్యాత్మికత కొంతపరకు కృశించిపోయింది. మన దేశమునందుగాని, ఇతర దేశములందుగాని నాయకులు లేకపోలేదు, గ్రంథములు లేకపోలేదు. కావలసినంతమంది గురువులున్నారు, మరాధిపతులున్నారు. కానీ, ఈనాటికి కూడను మన లక్ష్మీన్ని మనము సాధించటం లేదంటే కారణం ఏమిటి? కేవలం చెప్పటమేగాని చేయటానికి ఏమాత్రము సంసిద్ధంగా ఉండటం లేదు. ఎవరు చూచినా ఉపన్యాసములు యిచ్చేవారే! ఎవరు చూచినా గురువులుగా, నాయకులుగా తయారయ్యేవారే! ఈనాడు ఎవరు నాయకులో, ఎవరు గురువులో చెప్పటానికి వీలులేని పరిస్థితి ఏర్పడింది. నేడు శిష్యుడుగా ఉంటాడు, రేపటి దినము గురుస్థానము అలంకరిస్తుంటాడు. అలాంటి గురువులు అధికం కావటంచేత ఈనాడు గురుత్వమే జ్ఞాణించిపోయింది.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! మన సత్యసాయి సంస్థలందు నిరంతరము సేవకులుగా ఉండే ప్రయత్నానికి మీరు

సంకల్పించుకోండి. జీవితమంతా సేవకుడుగా ఉన్నవాడే సరియైన నాయకుడు. జీవితమంతా కింకరుడుగా ఉన్నవాడే నిజమైన శంకరుడు. లోకానికి సేవచేయటంచేత ఈశ్వరుని సేవించినవారమవుతాము. స్వామికి సెక్రెటరీ ఉన్నాడా, యింకెవరైనా అసిస్టెంటు ఉన్నాడా, పోస్టు ఎవరు చూచుకొంటారు, స్వామికి సహాయకారిగా ఉండేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా అని అనేకమంది నన్ను అడుగుతుంటారు. ఎవరికి సెక్రెటరీ కావాలి? సీక్రెటరీ ఉన్నవారికి సెక్రెటరీ కావాలి. నాకు సీక్రెటరీ లేదు. కనుక, నాకు సెక్రెటరీ అనవసరం. నా జీవితమంతా నేను మీకు సేవకుడుగా ఉండే పరిస్థితి నాకు ఆనందంగా ఉంటుంటాది. అదియే నిజమైన ఐశ్వర్యం. సరైవుర్వు స్వరూపుడే ఈశ్వరుడు. కనుక, ఏ వని అయినా నేను స్వయంగా చేసుకొంటాను. స్వయంగానే చూచుకుంటాను. స్వయంగానే అనుభవిస్తుంటాను. అందువలననే “మై లైఫ్ ఈజ్ మై మేసేజ్” (నా జీవితమే నా సందేశం)

ఒక చిన్న ఉదాహరణము. మీకు తెలిసిన విషయమే. ఇక్కడ జరిగే కార్బ్రూటరులను చూసుకోవటానికి ఏదో కొంతమంది కార్బ్యూధిపతులు ఉన్నారని మీరు భావించ వచ్చును. కానీ, ప్రతి చిన్న విషయము నేను వారికి చెప్పి ఆ కాలాన్ని, కర్కను, నియమాన్ని వారికి నియమించి, నేను మాత్రం సాక్షీభూతుడుగా ఉంటున్నాను. అందువలననే నేను నిరంతరము ఆనందంగా ఉన్నాను. మనము మన శక్తిని వృధాపరచుకోకుండా కర్కులలో సద్గునియోగ పరచుకొన్నప్పుడే ఆనందం లభిస్తుంది. మనసికంగాకాని, శారీరకంగాకాని మనం తగిన పని చేయాలి. laziness is rust and dust, realisation is rest and best. కనుక, సోమరులుగా ఉండకూడదు. నిరంతరము కర్కుయోగములో నిమగ్నమై ఉండాలి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే “పరోపకారార్థమిదం శరీరమ్” అన్నారు. ఇట్టి పవిత్రమైన మానవజన్మ ప్రాప్తించినప్పటికీ సేవలయందు పాల్గొనక కాలమును వృధాపరచుకొని, జీవితమును వ్యర్థము గావించుకోవటము సాయిసంస్థ సభ్యులకు సరియైన మార్గము కానేరదు. కాలమును వృధాపరచితిమా మన జీవితమే వృధా అయిపోతుంది. కనుకనే సేవాదళ సభ్యుల కాలమును, కాయమును

సార్థకము గావించి దేశానికి సేవ గావించటానికి నేను సంకల్పించుకొన్నాను.

అవసరాలను గుర్తించి సేవ చేయాలి

ప్రేమస్వరూపులారా! సేవాదళ సభ్యులు కొంతమంది గ్రాపులుగా తయారై ఆసుపత్రులకు వెళ్లి, రోగులకు సేవలు సలిపే నిమిత్తమై క్యాంపులు వేసుకొంటున్నారు. అనేకమంది పండ్లు, మందులు తీసుకొనివెళ్లి పేపెంట్లకు యిప్పటం జరుగుతున్నది. నా డృష్టిలో యిది అంత సరియైనది కాదు. కారణమేమనగా ఈ ఘలములుగాని, ఈ మందులుగాని ఆ పేపెంటుకు సరియైనవా కాదా అనేది దాక్షర్థను విచారించకుండా ఒక డయాపెటిక్ పేపెంటుకు పండ్లు యిస్తే వానికి అవకారము చేసినవారమవుతాము. కనుక, ఆసుపత్రిలోని దాక్షర్థ అనుమతి తీసుకొని రోగులకు ఏమైనా అవసరమైస్తే, వారు తెచ్చుకొనే శక్తి లేనివారైతే, అవసరమైన మందులు, ఘలములు అందించటానికి కొంత ఆలోచించి పనిచేయటము అత్యవసరము. ఇంతేకాక, అనేకమంది విద్యార్థులు, అధికారులు, దాక్షర్స్, లాయర్స్ వీరందరూ సేవాదళ సభ్యులుగా ఉంటున్నారు. ఇందులో ప్రధానంగా ఒక విషయాన్ని మీరు చక్కగా గుర్తించాలి. సేవాదళములో చేరిన సభ్యులు దాక్షర్స్గాని, అధికారులుగాని, లాయర్లుగాని, విద్యార్థులుగాని ఇంకేవిధమైన అధికారులుగాని స్ట్రైక్లో పాల్గొనకూడదు. దాక్షర్స్ స్ట్రైక్ చేసినప్పుడు మన సేవాదళ దాక్షర్స్ ఆసుపత్రికి పోయి రోగులను చూచేదానికి కంకణం కట్టుకోవాలి. దాక్షర్స్తోబాటు మనము స్ట్రైక్ చేస్తే రోగులకు అపకారము చేసినవారమౌతాము. అందువలననే మన సేవాదళ సభ్యులు కొంతమంది ఘస్టేవియిడ్లో ట్రైనింగ్ కావటం అత్యవసరము. నర్సులు, కాంపొండర్స్ స్ట్రైక్ చేసినప్పుడు మన సేవాదళ సభ్యులు అక్కడ ప్రవేశించి సేవలు సల్టేందుకు సంసిద్ధులుగా ఉంటుండాలి. ఈనాడు దేశపరిస్థితి మీకు తెలియనటువంటిది కాదు. స్విప్స్న్కుడను స్ట్రైక్ చేస్తుంటారు. అలాంటి సమయంలో మనము రోడ్సు పుట్టుపరచుటకు కూడా సంసిద్ధంగా ఉండాలి. సమాజమునకు అవసరమైన అన్నింటియందు మనము పాల్గొనటానికి సంసిద్ధులుగా ఉండాలి. కేవలం సాధనా క్యాంపులు, నగరసంకీర్తనలు, మెడిటేషన్ - ఇవే

కాదు సాధనలు. సమాజమునకు ఉపకారము చేసే ప్రతి చిన్న కార్యముకూడను సాధనగానే విశ్వసించాలి. విశ్వమంతయు విశ్వేశ్వరుని స్వరూపము. కనుక, వ్యక్తులకు చేసిన సేవ ఈశ్వరునికికూడను అందుతుంది. సర్వులయందు ఈశ్వరశక్తి ఉన్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించి పర్తించటం అత్యవసరము. ఎట్టి సమయమందైనా సత్యసాయి సభ్యులలో ఒకరికొకరికి మధ్య విరుద్ధమైన భావములు చెలరేగకూడదు. అందరూ అన్యోన్య అనురాగములతో కూడియాడి కార్యక్రమములలో పాల్గొనాలి. అందరూ ఒకే తల్లి బిడ్డలుగా మీరు భావించుకోవాలి. మానవ సోదరత్వాన్ని, దైవ పితృత్వాన్ని అనుభవింపజేయాలి. ఆత్మభావములో అందరూ ఒకటే అనే సత్యాన్ని తెలుసుకోవటం అత్యవసరం. ఇట్టి పవిత్రమైన భావములు మీయందు అభివృద్ధి గావించుకొన్నప్పుడే మన సత్యసాయి సంస్థలయొక్క సార్థకతను లోకానికి అందించటానికి వీలోతుంది. పవిత్ర భావములు లేకుండా అహంకార ఆడంబరములచేత యిట్టి కార్యములలో పాల్గొనటంవేత సత్యసాయి సంస్థలకు లేని అపకీర్తిని అందించినవారమౌతాము. అహంకారమున్నంత పరకు అనందానికి అర్పులముకాము. మదము పట్టిన గజము మట్టిని తీసుకొని తన తలపై వేసుకొంటుంది. మదము పట్టిన గజమువంటివారే అహంకార స్వరూపులు. తమ ద్వేషమును తమ తలపై పోసుకోవటానికి వారు సంసిద్ధులుగా ఉంటారు.

దృష్టిదోషము, వాగ్దోషము చాలా ప్రమాదకరమైనవి
సేవాదళ సభ్యులారా! మరొక విషయాన్ని కూడను చక్కగా గుర్తించవలసిన అవసరం ఉంది. మనకు ఐదు ఇంద్రియములు ఉంటున్నవి. ఈ పంచేంద్రియములలో రెండింటికి మాత్రమే మూతలు ఉంటున్నవి. కంటికి మూత, నోటికి మూత; మిగిలిన ముక్కుగాని, చర్చానికిగాని, చెవులకుగాని లేవు. ఇందులోనున్న అంతరార్థమును చక్కగా విచారించాలి. కన్ను తెరచి అనేక చిత్రవిచిత్రాలు చూస్తుంది. కేవలం చూడటంతో దీని కార్యము నెరవేరదు. మనస్సునందు చేర్చి మనస్సులో అనేక దోషాల్ని అభివృద్ధిపరుస్తుంది. నోరు తెరచినంత మాత్రమున ఊరకే ఉండదు, తాళము వేసినా

పగులగొట్టుకొని మాట్లాడుతుంది. దృష్టిదోషము, వాగ్దోషము చాలా ప్రమాదకరమైనవి కనుక హద్దులో ఉంచుకొమ్మని రెండింటికి మూత పెట్టాడు భగవంతుడు. కనుక, మీరు ఇంద్రియాలను భగవత్ పరప్రసాదంగా అందుకొని చెడ్డచూపులు మీ కన్నులకు చేర్చుకండి. చెడ్డపలుకులు పలుకకండి. మీరు సేవచేసే సమయమందు కలినమైన వాక్యులతో ఎదుటి వ్యక్తి హృదయాన్ని గాయపరచకండి. మృదుమధురమైన పలుకులతో మీ సేవ ప్రారంభించాలి. “కాలు జారితే కలుగదు నష్టము, నాలుక జారితే సరకమురా” అన్నారు. ఇతరుల హృదయాన్ని గాయపరచినప్పుడు తత్తులితమును నీవు అనుభవించక తప్పుట. కనుక, మంచిని చేసి మంచిని అనుభవించటానికి సంసిద్ధులుగా ఉండడండి.

సేవాసాధన దైవానుగ్రహణికి కారణమౌతుంది

మీరు సాధకులు కనుక, కేవలము సత్యసాయి సంస్థలకే సంబంధించినవారమనే చిన్న బుద్ధిని విడిచిపెట్టి, సంకుచిత భావములు దూరము నెట్టి, సమత్వ భావములు అభివృద్ధిగావించుకొని సమాజమునందు కులమత భేదములకు చోటివ్వక సేవచేయటానికి పూనుకోవాలి. వారమునకు ఒకటి లేక రెండు పర్యాయములైనా మీమీ గ్రామములలోనున్న దేవాలయములను, చర్చిలను, మసీదులను పరిశుద్ధము చేయటానికి మీరు పూనుకోండి. అంతేకాదు, ఆ దేవాలయముల దగ్గర, ఆ మసీదుల దగ్గర, ఆ చర్చిల దగ్గర అవసరమైనవారికి తగిన సేవలందించి, సహాయము చేయటానికి మీరు పూనుకోవాలి. చిన్నచిన్న పల్లెలకు వెళ్లి శుభ్రపరచటానికి పూనుకొన్నప్పుడు ఆ పల్లెవారు కూడను మీతో చేరి తమ పల్లెను శుభ్రపరచుకొని చక్కని ఆరోగ్యము అనుభవించి ఆనందించటానికి తగిన ప్రోత్సాహన్ని అందించాలి. ఇలాంటి సేవకార్యములందు మీరు పాల్గొని, మీ సాధనను సార్థకము గావించుకొని దైవానుగ్రహమునకు, దైవప్రేతికి అతి సమీపులోతారని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వదిస్తూ నా దీర్ఘప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

[ఈ బిఖ్యాతమైనమును మాకు అందజేసిన శ్రీ పి.బి.సుబ్రాహ్మణ్యాలికి కృతజ్ఞతలు - సం॥]

విషయ వాంచలే విష సర్పాలు

వై. శీరంగనాథరాజు

2006 అక్టోబరు 23 నాడు సాయి కుల్యంత్ సభా మండపంలో దివ్య సమక్షంలో ఒక సాంస్కృతిక కార్యక్రమం ప్రదర్శించటానికి సిద్ధమయ్యాము. సాధారణంగా కార్యక్రమానికి ముందు అందులో పాల్గొనే విద్యార్థులంతా భజన మందిరంలో సమావేశమౌతారు. స్వామి భజన మందిరంలోకి ప్రవేశించి విద్యార్థులను ఆశీర్వదించి బయటకు వస్తారు. తరువాత కార్యక్రమం చూడటానికి వేదికపై ఆసీనులవుతారు. కానీ, ఆరోజు మాత్రం భజన మందిరంలోకి ప్రవేశించిన స్వామి బయటకు వెళ్ళకుండా కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్న మా అందరితో గంటనేపు మాట్లాడారు. అందులోని కొన్ని విషయాలు....

స్వామి: రంజాన్ అంటే ఏమిటి?

అరవింద్: రంజాన్ అంటే నెలరోజుల ఉపవాసం

స్వామి: నెల తరబడి కాదు, సూర్యోదయం నుండి సూర్యాస్తమయంవరకు. ఇంతకూ ఉపవాసమంటే?

(ఎవరూ జవాబు చెప్పలేదు)

స్వామి: ‘ఉప’ అంటే దగ్గర అని అర్థం. ‘వాసం’ అంటే నివాసమండటం. ఏనాడైతే మానవుడు తన విశ్వాసానికి దగ్గరగా జీవిస్తాడో ఆనాడు నిజంగా ఉపవాసమున్నట్లు.

(ముస్లిం వేషధారణలో ఉన్న అరవింద్ను చూస్తాలు)

స్వామి: నీ ముస్లిం వేషధారణ బాగుంది.

అరవింద్: స్వామి, మీకు సమీపంగా ఉండటమే నాకు కావలసింది. అందుకోసం ముస్లిం డ్రస్సు వేసుకోవాలంటే ముస్లిం డ్రస్సే వేసుకుంటాను; క్రిస్తియన్ డ్రస్సు వేసుకోవాలంటే క్రిస్తియన్ డ్రస్సే వేసుకుంటాను. స్వామి చెప్పినట్లుగా నాకు హిందువులు, ముస్లింలు, క్రైస్తవులు అందరూ ఒక్కటే.

స్వామి: నిజమే! అందరూ ఒక్కటే. అయితే నువ్వు స్వామికి సమీపంగా ఉండాలంటే అన్ని రకాలుగా డ్రస్సులు మార్పుకోసక్కరలేదు. నువ్వు వేసుకున్న డ్రస్సుకు తగినట్లుగా నీ ప్రవర్తనను సరిదిద్దుకుంటే చాలా.

(ప్రైమరీ స్కూల్లలో 7వ తరగతి చదువుతున్న ‘సత్య’ అనే ఇరాన్ దేశీయ విద్యార్థి కూడా కార్యక్రమంలో ఉన్నాడు. తన పాత్రకు అనుగుణంగా ముస్లిం టోపీ ధరించాడు. అతనిని చూస్తా...)

స్వామి: మరి ముస్లింలు టోపీ ఎందుకు ధరిస్తారు?

(నెలపాటు కార్యక్రమానికి సిద్ధమైనా ఈ ప్రశ్నకు జవాబు మాత్రం మేము ఏనాడూ ఆలోచించలేదు. అంతా నిశ్చిభం)

స్వామి: వెంటుకలు తమస్నకు చిహ్నం. తమోగుణానికి దూరంగా ఉండాలని గుర్తు చేసుకోవడానికి ఈ ప్రయత్నాలు. అందుకే హిందువులు తమ వెంటుకలను భగవంతునికి సమర్పించుకుంటారు. ముస్లింలు వెంటుకలను తమ టోపీల క్రింద దాశుకుంటారు. తమోగుణాన్ని రజోగుణంద్వారా, రజోగుణాన్ని సత్కారుగాంధ్వారా త్యజించాలి. సత్కారం నుండి గుణాతీతులం కావాలి. ఉపవాసమంటే కేవలం ఆహార నియంత్రణే కాదు, శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాదులతోకూడా నియంత్రణ ప్రదర్శించాలి. బుద్ధిని ఉపయోగిస్తూ ఇంద్రియాలను నిగ్రహించాలి.

అరవింద్: స్వామి, కొన్నిసార్లు కోరికలు బలంగా మనసును తాకుతాయి. అప్పుడు ఇంద్రియ నిగ్రహం చాలా కష్టమవుతుంది.

స్వామి: అప్పును, కోరికలు వస్తుంచాయి. అప్పుడు నీవు దృఢంగా ఉండు.

అరవింద్: అంటే ఏం చేయాలి స్వామి, suppression? (అంచుకోవాలా?)

స్వామి: suppression కాదు, separation! కోరికలూ, నువ్వు ఒకటి కాదు. కోరికలు బయటినుండి పుడతాయి. అవి కలిగినప్పుడు నేను వేరు, కోరిక వేరు అన్న స్వప్తతతో కోరికను పరిశీలించు. దృఢంగా ఉండు. కోరికలు రెండుసార్లో మూడు సార్లో కలుగవచ్చు. తరువాత వాటంంతటవే తొలగిపోతాయి. ఈ రోజుల్లో కోరిక మొదటిసారి పుట్టినప్పుడే దానికి పశమవుతారు. విష సర్పాన్ని చూసినప్పుడు ఏం చేస్తావు? దాన్ని నీ దగ్గరకు రానిస్తావా? విషయవాంఘలుకూడా విషసర్పాలవంటివే! సర్పాలకు కోరల్లోనే విషముంటుంది. తేలుకు తోకలో ఉంటుంది. కానీ, కోరికలు మాత్రం మనిషిని నిలువెల్లా విషపూరితంగా మారుస్తాయి. అలనాదు దశరథుడు మొదట కౌసల్యను పరిణయమాడాడు. సంతానం కలుగలేదు. తరువాత కౌసల్య అనుమతి తీసుకుని సుమిత్రను వివాహం చేసుకున్నాడు. అయినా ఘలితం లేదు. కౌసల్య సుమిత్రల అనుమతితోనే కైకేయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. మహారాజుగా తనకి ఎవరి అనుమతి

అవసరం లేదని ఆయన ఇష్టానుసారం ప్రవర్తించలేదు. ఆదర్శాలకు, విలువలకు పెద్దపీట వేశాడు.

(నత్యము ఉద్దేశించి చిలిపిగా నవ్వుతూ)

స్వామి: ఏమీ, నువ్వు మాంసం తింటూవా?

సత్య: లేదు స్వామి, నేను చికెన్గానీ, మటన్గానీ, ఫిష్ట్స్గానీ తినను.

స్వామి: వెరీ గుడ్ బాయ్. ఫిష్ అంటే మత్స్యవతారం. తల్లి గర్జంలో మొదట పిండం ద్రవంలో మత్స్యంలాగా తిరుగుతుంది. రానురాను ద్రవం ఎండిపోగా కూర్చుంలాగా కనిపిస్తుంది. అవయవాలు మారినకొద్దీ వరాహంలాగా మారుతుంది. చివరికి వామనునిగా చిన్న మనిషిగా జన్మిస్తుంది. వామనునివలె మానవుడు ఎదగాలి, ముల్లోకాలనూ అధిగమించాలి.

అమేయ్: స్వామి, మమ్మల్ని ఎప్పటికీ మీకు దగ్గరగా, మీకు ప్రీతిపాత్రులుగా ఉండేవిధంగా చూడండి.

స్వామి: ఈరోజు శారీరకంగా కొందరు దగ్గరుంటారు, మరికొందరు దూరముంటారు. రేపు ఇది మారిపోవచ్చు. దగ్గర, దూరం ముఖ్యం కాదు. మనసులో భగవంతునిపై ఎంత ప్రేమ ఉన్నదనేదే ముఖ్యం.

(అంతకుముందు రోజే స్వామి సమక్కంలో నేను సాయికుల్యంతే సభాముంటపంలో ప్రసంగించాను. నన్ను చూస్తూ స్వామి నా ప్రసంగాన్ని మెచ్చుకుంటున్నారు. ఇదే సరియైన సమయమని భావించి, కొన్ని నెలల తరబడి మా విద్యార్థులందరినీ బాధపెడుతున్న విషయాన్ని ప్రార్థన రూపంలో స్వామికి విన్నవించాను.)

రంగనాథరాజు: స్వామి, ఒక ప్రార్థన

స్వామి: చెప్పు.

రంగనాథరాజు: స్వామి, మీరు ఎప్పుడూ మేము మీవారమని చెబుతుంటారు. మేమే మీ సర్వస్వమని చెబుతారు. మాతో అన్నింటినీ పంచుకుంటానంటారు.

స్వామి: అప్పును.

ర.రాజు (ఎడుస్తా): అయితే, మీరు నడవలేకుండా ఉంటే మేము చూడలేకపోతున్నాము. ఎవరి బాధనో, ఏ విపత్తునో మీరు మీమీద మళ్ళించుకొన్నారని మాకు తెలుసు. ఈ బాధను మాతోకూడా పంచుకోండి. మా

అందరికీ కొడ్దికొడ్దిగా పంచండి. మీరు మాత్రం నడవండి.

స్వామి: నాకు ఎలాంటి బాధ లేదు బంగారూ! మీరు బాధపడితేనే నేను బాధపడేది.

ర.రాజు: మీరు నడవటంలేదని మాకు బాధగా ఉండి (అందరు విద్యార్థులూ ఏడుస్తున్నారు)

స్వామి: (ఏడుస్తున్న మా అందరినీ చూస్తూ) అది సెల్విషనెన్ (స్వార్థం). మీ బాధ తీర్చుకోవటానికి మీరు చేస్తున్న ప్రార్థన.

ర.రాజు: స్వామీ, అది మా స్వార్థం, మీది కాదు. మీరు నడవాల్సింది మా స్వార్థం కొరకు. మీకొరకు కాదు కదా తండ్రి!

స్వామి: ఏయ్... నా స్వార్థమైనా, మీ స్వార్థమైనా స్వార్థం స్వార్థమే!

గురురాజు: స్వామీ, మీరు పాతరోజులవలె మళ్ళీ నడవాలి.

స్వామి: పాత రోజులలగా నేను నడవాలంబే పాత భక్తులను తీసుకొనిరా, అప్పుడు నడుస్తో.

అమేయ్: మమ్మల్ని మీ బాటలో నడిపించండి.

స్వామి: తప్పకుండా. అది నిజమైన పాదసేవనం.

(వాతావరణం చాలా గంభీరంగా మారింది)

స్వామి: ఏయ్, నీ పేరేంటి?

అభిజిత్: (జీవితంలో మొట్టమొదటటిసారి స్వామి తనతో మాట్లాడేసరికి తడబడుతూ) అభి... అభి... అభిజిత్ సర్.... సార్.... అభిజిత్, స్వామీ!

(అందరూ ఒక్కసారిగా నవ్వారు. అప్పటివరకూ చాలా గంభీరంగా ఉన్న వాతావరణం తేలికగా మారిపోయింది. ఏ వ్యక్తిని ఏ సన్నివేశంలో ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో స్వామికి తెలుసు. వారి దివ్య చతురతకు మనస్సులో నమస్కరించుకొన్నాము)

స్వామి: ఏయ్, ఏ వేషం నీది?

విద్యార్థి: స్వామీ, అక్కరీ!

స్వామి: అక్కరీ చాలా గొప్ప చక్రవర్తి. ఒకనాడు అతని తండ్రి హమయున్, “భారతదేశం గొప్ప పుణ్యభూమి. ఇటువంటి పవిత్ర భూమిని పరిపాలించటం నీ అదృష్టం.

ఈ అవకాశాన్ని గొప్ప దీవెనగా భావించుకో” అని ఉత్తరం ప్రాశాడు. తెలుసా!

(భారతదేశ హస్తాత్మాన్ని భగవాన్ ఆవిధంగా వ్యక్తిస్తుంటే మమ్మల్ని మేము మరచిపోయాం)

రామకృష్ణ: స్వామీ, ప్రార్థన ఏవిధంగా చేయాలి?

స్వామి: ప్రార్థిస్తున్నప్పుడు, “భగవంతుడా! నువ్వు నేనూ ఒక్కటీ” అన్న భావనతో ప్రార్థించాలి.

అభిజేత్: స్వామీ, నిజమైన ప్రేమ అంటే ఏమిటి?

స్వామి: నిజమైన ప్రేమ కేవలం భగవంతునితో మాత్రమే సౌధాగం. లాకిక ప్రేమలో కొంత స్వార్థం ఉంటుంది. చూడండి. ‘ఎల అండ్ టి’ వాళ్ళు ఇండోర్ స్టేడియం కట్టడానికి మూడేళ్ళు పడుతుంది అన్నారు. కానీ, మూడు నెలలే గడిచాయి. చాలావరకు వని పూర్తి అయింది. అందరూ ఎంతో కష్టపడుతున్నారు. కానీ, ఇష్టపడుతున్నారు. దానికి కారణం స్వామిపై ఉన్న ప్రేమయే. ప్రేమ దేనినైనా జయించగలగుతుంది, ఏదైనా సాధించుకోగలుగుతుంది.

(ఈవిధంగా సాగిన ఈ దివ్య సంభాషణలో ఎన్నో ఆణిముత్యాలను ఏరుకున్నాము. ఎన్నో విషయాలను మధుర జ్ఞాపకాలుగా పదిలపరచుకున్నాము. కొందరి ఉత్తరాలు చదివి స్వామి సరిచేశారు. మరికొందరి కుటుంబ విషయాలు ఆలకించి నేనున్నానని అభయమిచ్చారు. కొందరి స్వప్తలాలను ఆడిగారు. కొందరు తమ స్వప్తలాల గూర్చి చెబుతూనే, వాటి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు స్వామి మాకు తెలియజేశారు. ఒకసారి గురువుగా, ఒకసారి ఆప్త మిత్రునిగా నవ్విస్తూ, కవ్విస్తూ, ఏడిపిస్తూ, గేలిచేస్తూ, బోధిస్తూ గంటనేపు మా హృదయాలను దివ్యస్నృతులతో నింపివేశారు. చివరగా మా అందరినీ చూస్తూ,)

స్వామి: నాకు అందరూ డియరే! హిందువులని, ముస్లింలి భేదాలు నాకు లేవు. నన్ను మీ హృదయాలలో నిల్చుకోండి. ఈ విషయాలను మనసం చేసుకొని ఆనందాన్ని అనుభవించండి. మీ ఆనందమే నా ఆపోరం.

(విద్యార్థులమంతా ‘హమ్కో తుమ్సే ప్ర్యార్ కిల్నా’ పాట పాడటంతో ఈ మధుర ఘుట్టం ముగిసింది. మా మదిలో ఓ మధుర జ్ఞాపకంగా నిలిచిపోయింది)

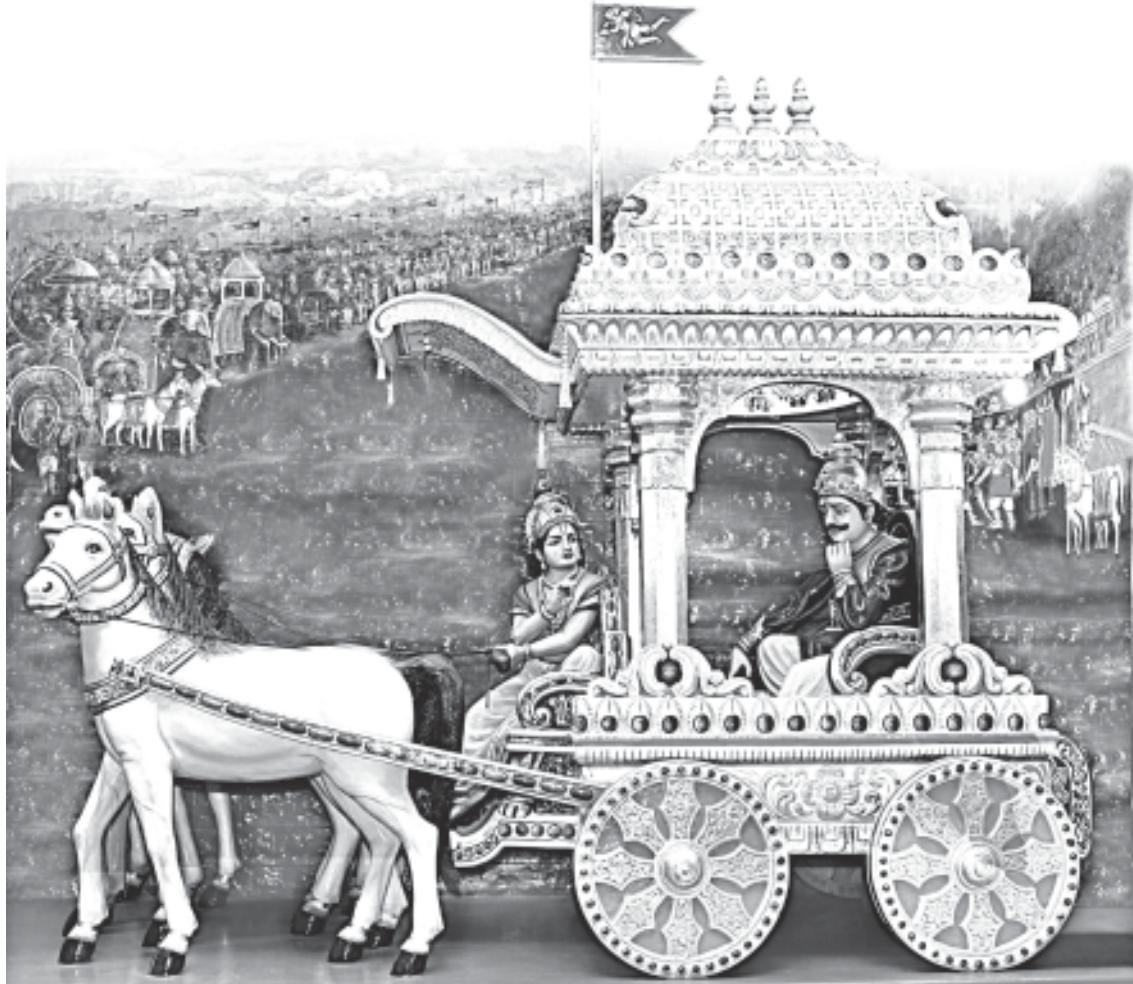
పార్థసారథి - సనాతన సారథి

చంద్రమోళి రమాదేవి

స కాంక్షే విజయం కృష్ణ స చ రాజ్యం సుఖాని చ
కిం నో రాజ్యేన గీతిన్ కిం భోగై ర్జితెన వా

ఇలా అని ధనుర్వాణాలు క్రిందపెట్టిన అర్జునునికి
సరియైన మార్గం చూపి, సందేహాలన్నీ తీర్చి,
కర్తవ్య బోధ
గావించి విశ్వరూప సందర్భం భాగ్యం ప్రసాదించినవాడు
సారథి అయిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ. ఆ సందర్భంలోనే
రూపుదాల్చింది యుగయుగాలకి అదర్చిప్రాయమైన

భగవద్గీత. అసలు పార్థునికి సారథి వేరే ఎవరైనా ఉంటే
మహాభారత యుద్ధం ఎలా ఉండేదో కదా! ఇదీ ఒక కృష్ణ
లీల కాబోలు. కురుక్షేత్ర సంగ్రామం ప్రారంభానికి పూర్వం
అర్జునుడు, దుర్యోధనుడు ఇరువురూ సహాయం
అర్థించటానికి శ్రీకృష్ణునివద్దకు వెళతారు. అయిధం
చేతబట్టి యుద్ధం చేయని నేను ఒకవైపు, నా సైన్యం
మొత్తం ఇంకొకవైపు మరి ఈ రెండింటిలో ఏది కావాలో
కోరుకొమ్మని ఆ పరంధాముడు సెలవిష్ణుగానే కిరీటి

అనందంగా మాధవణ్ణి కోరుకుంటే, అంతకంటే అనందంగా దుర్యోధనుడు సంబ్యలో ఎక్కువైన కృష్ణుని సైన్యం కావాలన్నాడు. ఫలితం అందరికి తెలిసిందే కదా!

సారథి అంటే కేవలం రథం తోలేవాడు మాత్రమే కాదని మహాభారత యుద్ధం తెలియజేస్తుంది. కర్ణుడి వినాశనానికి ఒక కారణమైన శల్య సారథ్యం ఒకవైపు, ఘల్యటి పూర్తి భారం తాను వహించి అతనిని విజయుని చేసిన కేవలుని అద్భుత సారథ్యం ఇంకొక్కువైపు మనం గమనిస్తోం కదా! అర్జునునికి తాను దైవర్ణనని చెప్పుకోవటానికి సిగ్గుపడకుండా కృష్ణుడు తనకి ‘పార్థ సారథి’ అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. ‘పాండవ పక్షపాతి’ అనిపించుకొనేంతగా వారిపై ప్రేమవర్షం కురిపించాడు.

అదే ప్రేమతత్త్వం ఈనాడు మరల రూపుడాల్చింది కదా! అదిమధ్యంతరహితుడు, శాశ్వతుడు అయిన ఆ సనాతన సారథి తాను ‘సంభవామి యుగే యుగే’ అని ఇచ్చిన వాగ్గాన్ని నిలబెట్టుకోవటానికి కలియుగ ప్రత్యక్షు దైవంగా, శ్రీ సత్యసాయిబాబావారుగా అవతరించారు కదా! ‘భక్త రక్షణే నా దీక్ష’ అని ప్రకటించిన స్వామి నాటి నుండి నేటివరకు జీవన సమరంలో కొట్టుమిట్టుడుతున్న ఎందరెందరో అర్జునులకు హృదయ సారథియై వారి జీవిత గమనాన్నే మార్చివేసే ఎన్నో అద్భుత లీలలు గావించారు.

‘నేను సేవ చేయడానికి అవతరించాను’ అని ప్రకటించిన స్వామి, ‘మీరు ఒక్క అడుగు నాటైపు వేస్తే నేను పది అడుగులు వేసి వస్తాను’ అని వెల్లడించిన స్వామి, మన జీవిత రథం పగ్గాలను తనకప్పగించి మనలను నిశ్చింతగా ఉండమని సెలవిచ్చారు. ‘యోగక్షేమం వహమ్యహం’ అని ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టుకుంటూనే ఉన్నారు.

కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో హైరాశ్యానికి గురి అయిన అర్జునుణ్ణి విషాదయోగం నుండి తప్పించటానికి గీతోపదేశం ప్రారంభమైంది. అదేరీతిగా ఈనాడు నిరాశా నిస్పుహాలకు లోనైన మానవాళికి స్వామివారు సాంత్వన చేకూర్చారు. నిరాశకి లోనై ఆత్మహత్యకి ప్రయత్నించిన ఎందరినో ఆ దీనబాంధవుడు కాపాడారు.

శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్గారు (అఫిల భారత సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు) ఒకసారి ఏదో పనిమీద పికాగో వెళ్ళబోతూ స్వామివారి అనుమతికి బృందావనం వెళ్ళారు. స్వామివారు

అనుమతించి, ఆ పై తిరుగు ప్రయాణంలో ఒకచోట ఆగి ఫలానా వ్యక్తిని కలుసుకొని రమ్మని ఆదేశించారు. శ్రీనివాసన్గారికి కారణం తెలుసుకునే అవకాశం లభించలేదు. స్వామివారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి పికాగో నుండి 14 గంటల విమాన ప్రయాణం చేసి, వారక్కడికి చేరుకున్నారు. తన రాక విషయం తెలుపగా ఆ వ్యక్తి అర్థరాత్రివేళ ఎయిర్పోర్టుకి వచ్చి ఆయనను తమ నివాసానికి తీసుకొని వెళ్ళారు. “ఎందుకు వచ్చారు? ఎందుకు నన్ను కలుసుకున్నారు? నాకు స్వామివారి సందేశమేమైనా ఉందా?” అని ఆ వ్యక్తి అడిగిన ప్రశ్నలకి శ్రీనివాసన్గారి దగ్గర జవాబు లేదు. “కారణం నాకుకూడా తెలియదు. స్వామి మిమ్మల్ని కలుసుకొమ్మన్నారు. అంతే!” అన్న సమాధానం విని ఆ వ్యక్తి, వదిహేను నిమిషాలు మౌనంగా ఉండి, ఆపై తాను తొడుకున్న సాస్క్షేపండి ఒక రివాల్వర్ బయటికి తీశారు. శ్రీనివాసన్గారు కలవరపడ్డారు. “దీనితో నన్ను నేను ఈరోజు మాట చేసుకోవాలసుకున్నాను” అని దుఃఖావేశంతో తన కష్టాలు, సమస్యలు వివరించి వివరిగా ఆ వ్యక్తి అన్నాడు, “సర్వాంతర్యామి అయిన స్వామికి తెలుసు ఈరోజు నేనేం చేయదలచుకున్నానో! అందువల్లనే వారు మిమ్మల్ని నాదగ్గరకు పంపారు.” అటుపిమ్మట అతను వచ్చి స్వామిని దర్శించుకున్నాడు. ముందు తీవ్రంగా మందలించి, ఆపై ఆ కరుణాసుముద్రుడు, “జికనుండి నీకంతా మంచే జరుగుతుంది” అని ఆశీర్వదించారు. నాటి నుండి అతని సమస్యలన్నీ ఒకటూకటీ తెలిగ్గా పరిష్కరింపబడినాయని వేరే చెప్పాలా!

యుద్ధరంగంలో ‘నేను, నావారు’ అన్న భావనతో అర్జునునికి పూర్తిగా మాయతెర కపివేసింది. “పీరంతా నావాళ్ళు, నేను వీళ్ళను చంపబోతున్నాను” అనుకొని విషాదానికి లోనైనాడు. ఈ ‘నేను’ అనే అహంకారం, ‘నావారు’ అని మమకారం తొలగించే ప్రయత్నం చేశాడు, ఆ దివ్య సారథి. ఎందరో భక్తులు ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’ అంటూ స్వామి చరణాలను ఆశ్రయించి, ‘నాది’ అనే మోహన్ని జయించారు. అది అంత తేలికైన విషయమా! ఆ శక్తి వారికెక్కడిది? ఆ ప్రభువు అనుగ్రహించినదే కదా! స్వామివారు తూర్పుగోదావరి జిల్లా పర్యటనలో ఉండగా,

కామావధానిగారి ఊరు కడలి రాగానే ఆయనతో, “నీ ఊరొచ్చావు కదా! ఓసారి నీ ఇంటికెళ్లి నీవారిని పలకరించి వచ్చి సిద్ధంగా ఉండు” అని చెప్పి ముందుకెళ్లారు. కానీ, స్వామివారు తిరిగి వచ్చేంతవరకు కామావధానిగారు కాలవగట్టున కార్లో మౌనంగా కూర్చున్నారే తప్ప ఎక్కడికీ కడల్లేదు. ఎవరో చూసి ఇంటివారికి కబురు చేయటంతో వారంతా వచ్చి రమ్మని ప్రాథేయపడినా ఈయన వారివైపు చూడలేదు. ఈ బంధాలు త్రైంచుకుని స్వామి పాదాలను ఆశ్రయించిన తరువాత ఇంకా ‘నా ఊరు, నా ఇల్లు, నావాళ్లు’ అన్న మమకారానికి తావెక్కడిది అని ఆయన భావం. స్వామి తిరిగి వచ్చిన తరువాత కామావధానిగారి వైరాగ్య ధోరణికి సంతోషించి, ఆయనను వెంటపెట్టుకొని వాళ్లు ఇంటికి వెళ్లారట.

ఒకసారి స్వామిని సాక్షాత్తు భగవంతునిగా నమ్మిన వారు, జరుగుతున్న సంఘటనల వెనుక స్వామివారి అదృశ్యహస్తం ఉంటుందని గ్రహించినవారు, నడిపించేది శ్రీవారే, మేము కేవలం నిమిత్తమాత్రులం అని మనస్సుఖ్రిగా అంగీకరిస్తారు. స్వామి భక్తుడు ఎవరైనా తన విజయం, తన ప్రతిభవలన అని ఏనాడూ అనుకోదు. అది ఆ భక్తసులభుని అనుగ్రహమేనని పరిపూర్ణంగా విశ్వసిస్తాడు. ‘శాంతిశ్రీ’గారి మాటల్లో ...

నా శరీరమ్మ పూర్ణ జీడ్డతర రథము
ఓ సనాతన సారథీ! ఓర్పుతోడ
మంచి మార్గమ్ముపై నడిపింపవోయి
వందన శతాలు సాయి! ఆనందదాయి!

సారథ్యం వహించమని కోరిన తరువాత మన బరువు, బాధ్యతలు ఆయనవే! తాను కేవలం భగవాన్ చేతిలో పనిముట్టును మాత్రమే అని భక్తుడు తలపోస్తాడు. లార్నే అండ్ టుట్లో సంస్క తరఫున పుట్టపర్తిలో ఎన్నో భవనాల నిర్మాణంలో ప్రముఖ పొత్ర వహించిన దా॥ ఎ. రామకృష్ణ అన్నారు,

“కట్టించెడివాడు సాయినాథుండట
నే కట్టిన జయప్రదమగునట”

పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హస్పిటల్ మాజీ డైరెక్టర్ డా॥ ఎ.ఎన్. సఫారు అన్నారు, “ఒక పని సాధించిన తృప్తిని, ఆనందాన్ని భగవాన్ మనకు

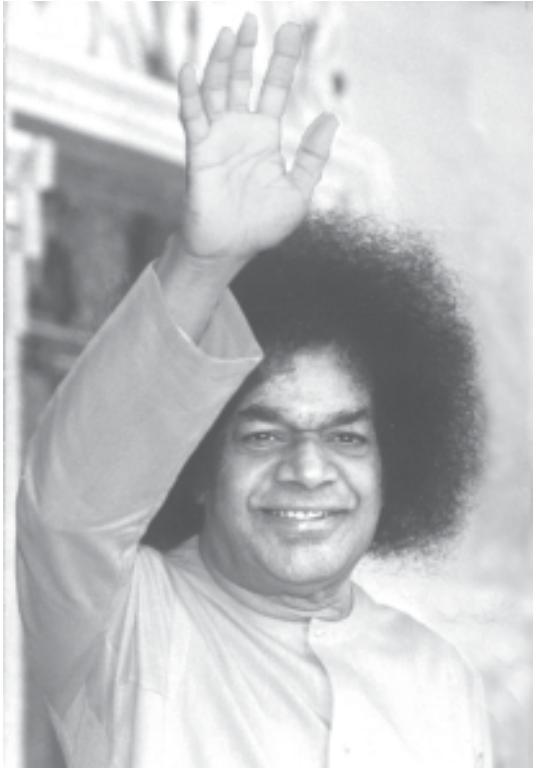
అందిస్తారు. ఐతే, చేసేదంతా వారే; మనం వారి దివ్య హస్తాలలో ఉపకరణాలం మాత్రమే.” ఇలా నడిపించేవాడు, ఆ దివ్య మార్గదర్శి, ఆ సనాతన సారథియే కదా!

స్వామివారి దివ్యోపన్యాసాలు, పద్యసూక్తులు, వాహినీ సాహిత్యం, అనుగ్రహ భాషణములు మానవాలి నడతను సరిదిద్ది తరించే మార్గం చూపడంవలననే కదా, “ఓం శ్రీసాయి గీతాబోధకాయనమః” అని భక్తులు నిత్యం స్వరిస్తుంటారు. స్వామి కేవలం శ్రీ సత్యసాయిగానే దర్శన మిచ్చారా? శ్రీ సూర్యనారాయణానిలా, ముక్కుంటిలా, శ్రీరామునిలా, శ్రీకృష్ణానిలా, దత్తాత్రేయునిలా, గణపతిలా, జగన్మాతలా... ఇలా ఆయా భక్తుల ఇష్ట రూపాలలో వారు అనుగ్రహించింది విశ్వరూప సందర్భన భాగ్యమే కదా!

ప్రశాంతి నిలయం భజన మందిరంలో గోడమీద కురుక్షేత్ర సంగ్రామ దృశ్యం, ముందు రథంలో కూర్చున్న కృష్ణార్జునులను చూడగానే ఆప్రయత్నంగా మనసు ప్రార్థిస్తుంది, “ఇలాగే స్వామీ, మా అజ్ఞానాన్నికూడా తొలగించండి ప్రభూ!”

1958 ఫిబ్రవరి 16 మహాశివరాత్రి పర్వదినాన స్వామివారు ప్రారంభించిన ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రికకి వారు ఎంపిక చేసిన అందమైన, అర్థవంతమైన పేరు “సనాతన సారథి”. ఈ మాసపత్రికద్వారా స్వామివారి దివ్య సందేశాలు ఇంటింటికి చేరుతున్నాయి. “సనాతన సారథి మీకూ నాకూ మధ్య వారథిలాంటిది” అన్నారు, భగవాన్ బాబా. నిజమే కదా! మనల్ని ఆవలి తీరం చేర్చే సాధనం వారథి. అలాగే స్వామి బోధలు విని, చదివి మననం చేసుకుని, మనస్సుఖ్రిగా ఆచరించేవారు స్వామి సన్నిధికి చేరుతారు. స్వామివారు తమ ఉపదేశాలద్వారా మనకి దారి చూపిస్తారు, మంచి చేస్తే ప్రశంసిస్తారు, పొరపాటు జరిగితే చెవులు మెలేస్తారు, వారి దరిచేరే మార్గం విశదికరిస్తారు. మరి వారి మృదుమధుర వచనాలని హృదయాలలో భద్రపరచుకుండామా...

“నాటినాటికి విషయ చింతలు పీడి
‘నేను, నాదును గర్వంబు నేడె పీడి
శరణచేడుము శ్రీ సత్యసాయి దేవు
పొదపద్మంబు మన్మణో భ్రమరరాజి!” P

‘సన్మైన్లో సాయికృప’

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

-----//----

15.11.2013న దాసుడు (రచయిత) మోకాలు చిప్ప మార్పిడి నిమిత్తం సికింద్రాబాద్ సన్మైన్ హస్సిటల్కు వెళ్లి శిష్ట చికిత్స చేయించుకోవడం జరిగింది. ఆపరేషన్ తరువాత రూమ్సుకు రాగానే భరించరాని ఆయాసం వచ్చింది. ఇది నా చివరి ఘడియ అనుకున్నాను. వెంటనే భగవాన్ ఉపదేశ వాక్యం, ‘లైఫ్ కాస్ ఎ ట్రీమ్, రియలైజ్ ఇట్’ (జీవితమొక కల, తెలుసుకో) గుర్తుకొచ్చింది. స్వామికి నమస్కరించుకున్నాను. అంతే! నాకు దేహస్థితి గాని, ప్రపంచ ఆలోచనలుగాని ఏదీ గుర్తురాలేదు. బాధ లేదు, భయం లేదు. ఏ కోరికా లేదు. అంతా ప్రకాశం.

హోయిగా ఉంది. తరువాత ఏమైందీ తెలియదు. నన్ను క్రీటికల్ కేర్ యూనిట్కు తరలించటం, విండో అమర్ఖటం ఏమీ తెలియదు. మరునాడు స్పృహ వచ్చింది.

కర్మనుభవంగా రావలసిన హోర్స్ ప్రాబ్లమ్సు సురక్షిత సమయంలో, ప్రదేశంలో భగవాన్ తొలగించారు. హస్సిటల్కో ఉన్న ఎనిమిది రోజులూ భయం లేకుండా, ఎలాంటి సందేహం లేకుండా స్వామి నామంతో గడిచిపోయినవి. సంశయములు తీర్చటం, సంకటాల్ని శమింపజేయటం సాయి భగవానుని ఆనందహేల. దాక్షర్థకు సంశయం తొలగలేదు. వచ్చిన గుండెపోటువలన వాల్యూలు దెబ్బతిన్నవేమానని యాంజియోగ్రామ్ తీచారు. గుండె బాగుందన్నారు. శ్యాసతోటి విశ్వాసమే మన వంతు. అంతకన్నా చేయగల సాధన ఏముంటుంది! సన్మైన్లో ఆనందానుభవం, దివ్యరక్షణ స్వామి దయారసమే.

మానవుని జీవితం దివ్యానుభవ నిమిత్తమే, అపరోక్ష జ్ఞాన నిమిత్తమే. నిష్ఠాము స్థితిలోనే అపరోక్ష జ్ఞానం, అనగా స్వస్వరూప అనుభవ జ్ఞానం కలుగుతుందని స్వామి ప్రబోధ. శరీరం మరియు దానికి సంబంధించిన ప్రాపంచిక అనుబంధాలు విస్మరిస్తేనే ‘అనలు స్వరూపం’ తెలుస్తుంది. అంటే అనుభవంలోకి వస్తుంది. దానికిగాను ఎట్టి కోరికలూ లేని స్థితికి రావలసిందే. ఈ జన్మలోగాని, ముందు జన్మలలోగాని నిష్ఠాము స్థితిని పొందవలసిందే. దానిని సాధించటానికి ప్రాధిమిక దశలో ‘కోరికలపై అదుపు’ను భగవాన్ బాబా తమ నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళిలో 9వ సూత్రంగా భక్తులకు నిర్దేశించారు. ఈ సూత్రం సాధించటానికి సోపానములే మిగిలిన ఎనిమిది సూత్రములు.

కోరికలు సాధారణంగా మూడు విధాలుగా ఉంటాయి.
 1. శారీరక సంబంధమైనవి. 2. మనో సంబంధమైనవి. 3. సామాజిక సంబంధమైనవి. శారీరక సంబంధము నిష్ఠాము సేవలోనూ, మానసిక సంబంధము భగవంతుణ్ణి హృదయంలో నిలుపుకొనుటలోనూ, సామాజిక సంబంధము నిష్ఠాము లోకకల్యాణ కార్యక్రమముల నిమిత్తము వినియోగించుటే సరియైన ‘కోరికలపై అదుపు’ను పాటించుట అవుతుంది.

కోరిక లేనప్పుడు మిగిలేది దివ్య ప్రకాశమే. అదే స్వస్వరూపం. అదే జ్యోతి - చిత్త. దానినుండే ఈ ప్రపంచమంతా పరివ్యాప్తమైంది. భగవాన్ బాబా మనకు అనుభవంలో ఉన్న ఆకార స్వరూపులే కాదు, దివ్యజ్యోతి స్వరూపులు. ఆ జ్యోతి విశ్వమొలడ వ్యాప్తమైయున్నది. జ్యోతిలోనే విశ్వమంతా ఉన్నది. విశ్వంలోని చరాచర వస్తు సముదాయంలో సూక్ష్మమైన పరమాణువులో జ్యోతి అంతర్లీనమైయున్నది. జ్యోతి సృష్టికి పూర్వం కూడా ఉన్నది. కనుక, ‘సత్త’ అన్నారు. అది దుఃఖం లేనిది. అనగా సృష్టి, స్థితి, లయములతో ప్రమేయం పెట్టుకోకనే ఉన్నందున అనందమన్నారు. సచ్చిదానందమంటే అదే!

ఆ స్వరూపమే స్వామిది. స్వామి స్వరూపం లేదే అనుభోవటం సరిగాదు. ఉన్నదే స్వామి జ్యోతిస్వరూపం. లేనివే బుద్ధుద్వాయమైన జీవితాలు.

భగవానుని అనుగ్రహమంటే ప్రేమ, సేవలను అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవటం. దానికి చేయవలసిన సాధనలు కూడా ప్రేమ, సేవలే. తను, మన ధనములను భగవదర్థము చేయనిదే నిష్ఠాము స్థితి కలుగదని పెద్దలు చెబుతున్నారు.

భగవాన్ బాబా ప్రేమస్వరూపం, సేవస్వరూపం - అఖండ సచ్చిదానంద దివ్యజ్యోతి స్వరూపం. అదే అందరి నిజ స్వరూపం. P

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2013-2014

Admission to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls), of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), will take place in **June 2014**. It is an English Medium, wholly residential school.

Prospectus and Admission Forms can be obtained from the Principal from **01-01-2014** By paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft drawn on **State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**, with a Self Addressed cover (size 15cm x 24cm).

Last date for issuing the forms is **15th February 2014** and the last date for receiving the filled in forms on or before **Ist March 2014**

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std in between 5 1/2 years and 6 1/2 years as **on 30-09-2014**

Note: Photocopy of date of birth certificate is necessary to obtain the application form for 1st std.

Age limit for XI std should be below 16 1/2 years as **on 30-09-2014**

Phone: 08555-289289

E-Mail Address: ssshss@gmail.com

Web Site: ssshss.edu.in.

Only XI std candidates can download the application from 01-01-2014 from our web site

PRINCIPAL

Note: Admissions for Ist std. will be under “RTE Act 2009” by Random method.

మళ్ళీ నడక నేర్చుకుంటున్నాము స్వామీ...

సాయి శ్రీనివాస్

ప్రీయ ప్రాణసభా సాయాశ్వరా!
నీవు మా వ్రేలి పట్టును వీడి...
మా చేతిని మెల్లగా వదిలి...
అప్పుడే మూడేళ్ళు గడచిపోతున్నాయా!
అంతా శూన్యంగా అన్నించి ఎంతో తల్లడిల్లి
నీవు కావాలని విలపిస్తూ, పరితపిస్తూ
పడుతూ లేస్తూ మళ్ళీ నడక నేర్చుకుంటున్నాము
ఏ దివ్య మహిమను రేపు చూపుతావో తెలియదుకాని
ప్రస్తుతం హొనంగా సాగి వస్తున్నాము!
నీ ప్రతి పదమూ నీ ప్రతి సందేశమూ
మదిలో నిలుపుకొని, నీ సంకల్పానికి తలవంచి
ఈక ఈ మార్పు ఎలాగూ తప్పదని గ్రహించి
నీ శృంగార నివాసాన్ని నీ కరుణతో పోల్చుకుంటూ
నీ ఆధార సత్యాన్ని అనుభవిస్తున్నాము
నిన్ను మా అంతరాత్మగా, ఆత్మబంధువుగా విశ్వసిస్తూ
ఈ బాహ్య వెలితిని దాట ప్రయత్నిస్తున్నాము!
కాలస్వరూపుడివై మా హృదయ వీణను ధరించి
నీవే సవ జీవన స్వరాలను దివ్యంగా మీటుతున్నావు
తన్నయానంద లహరిలో ఓలలాడిస్తున్నావు
అదృశ్యంగా అభయమిస్తూ నిరంతరం ఆదరిస్తూ
అడుగుకుండానే అనేక ఆటంకాల్చి తొలగిస్తూ
మా సర్వాపథల్లోనూ నీ సంకల్పాన్నే కొనసాగిస్తున్నావు
కన్నటి కడవిలో మునిగిపోకుండా సదా నీవే కాపాదుతున్నావు
బాహ్యాలోక తాకిడి నుంచి రక్షిస్తూ, భక్తి భావాల్చి ప్రేరేపిస్తూ
రేపటిలోకి మమ్మల్చి పదిలంగా నడిపిస్తున్నావు
నిన్న ఊహకు కూడా సాధ్యము కాని నీ బాహ్య దూరాన్ని
నేడు జీర్ణించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాము!
వాస్తవానికి నిన్నా, నేడు, రేపుకూడా
మాకు తోడునేడై సేదతీర్చేది నీ ప్రేమ మాత్రమే కదా స్వామీ!!

సాంబరివుడే సత్యసాయ

చిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు

భగవాన్ అవతార తత్త్వాన్ని పరిశీలిస్తే, వారి దివ్య బోధలలోనూ, లీలల్లోనూ, చర్యలలోనూ అదుగడుగునా పరమేశ్వర తత్త్వం గోచరిస్తుంది.

వెండికొండయే తన నివాసమైనా, కుబేరుడు తన ఆష్టమిత్రుడైనా శివుడు కోరికలకు అతీతంగా ఉంటూ నిరాదంబరంగా సంచరిస్తుంటాడు. కోరికలు మనచేత కర్మను చేయిస్తాయి. కర్మయే బంధనగా మారి జన్మకు దారితీస్తుంది. జన్మ ఉన్నప్పుడు మృత్యువు తప్పదు. శివుడు కోరికలకు అతీతంగా ఉంటూ మృత్యుంజయుడైనాడు. మన స్వామికూడా అందరికీ అన్నే సమకూరుస్తూ తమకంటూ ఏదీ కోరకుండా అత్యంత నిరాదంబరమైన జీవితం గడిపారు కదా! “నాకే కోరికలూ లేవు. మిమ్మల్ని కోరికలు లేని నిశ్చల స్వభావులను చేయాలన్నదే నా కోరిక” అంటారు, భగవాన్.

లోకకల్యాణం నిమిత్తం శివుడు కాలకూట విషాణ్ణి తన కంఠంలో బంధించి, అమృతాన్ని ప్రపంచానికి అందించాడు. సర్పస్త రింగు మాస్టర్ చేతిలో భయంకరమైన సింహంకూడా ఎలా అణిగిమణిగి ఉంటుందో, అలా అరిషప్పదములు భగవాన్ అదుపాజ్ఞల్లో ఉంటాయి. “మీ తప్పులు, దోషాలు, పొరపాట్లు, అనారోగ్యం, బాధలు, భయాలు అన్నే నా పాదాలవద్ద వదిలివేయండి. అందుకు బదులుగా విశ్వాసము, దైర్ఘ్యము, అనందములతో మీ హృదయాన్ని నింపుతాను” అంటారు, భగవాన్.

శివుడు విభూతిప్రియుడు. మన్మథుణ్ణి (కామాన్ని) భస్మం చేసి, ఆ విభూతిని ఒంటికి పూసుకొన్నాడు.

భగవాన్ బాబావారు భక్తులకు విభూతిని స్ఫోంచి ఇప్పటిలో గల అంతరాళాన్ని వివరిస్తూ, విభూతి ఈ ప్రపంచంయొక్క అశాశ్వతత్వానికి చిహ్నమంటారు. ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువుయొక్క అంతిమరూపం విభూతియేనని వివరిస్తారు. విభూతి అభిషేకం అంటే మన బంధాలను, కోరికలను బూడిదగా మార్చి శివార్పణం చేసి, బంధాలకు అతీతంగా మనం మారిపోవటమేనంటారు.

మృత్యుదేవతను తన అధీనంలో ఉంచుకొన్న లయకారునిగా శివణ్ణి అభివర్షిస్తారు. కేవలం కొద్ది నిమిషాలలో మరణిస్తాడని నిర్ధారించిన మందిరం హూజారి శ్రీ శేషగిరి రావుతో స్వామి, “నేను టికెట్టు ఇస్తే గదా నీవు వెళ్ళేది. లేచి వెళ్ళి హారతి తీసుకొనిరా” అనగానే అయిన చెంగున లేచి వెళ్ళి హారతి తెచ్చి ఇచ్చారు.

ఆ తర్వాత ఆయన ఐదు సంవత్సరాలు ఆనందంగా జీవించారు. ఈవిధంగా భక్తుల ఆయుస్సును పొడిగించిన సంఘటనలు ఎన్నో!

సాయికుల్యాంత్ హోలులో అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం జరుగుతున్న సందర్భంలో ప్రధాన బుత్సిక్షులైన నంజుండ దీక్షితులు స్వామితో, “స్వామీ, అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం శివునికెంతో ఆనందాన్నిస్తుంది” అని పలుకగా స్వామి, “నేనెప్పుడూ ఆనందంగానే ఉంటాను” అంటూ తానే మహాశివుడనని ఉడ్డాటించారు.

సాక్షాత్తు మహాశివుడే మన మధ్య సంచరించగా వారి దర్శన, స్వర్ధన, సంభాషణ భాగ్యము పొందిన మనమెంత అదృష్టప్రవంతులం! P

జ్ఞానకాల పంచిలి

(ధారాపాట - 27వ భాగం)

ప్రా॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

భాగవతంలోని కుచేలోపాఖ్యానం స్వామి వివరిస్తుంటే, ఎవరికైనా కళ్ళ నీళ్ళోస్తాయి. “అధిక సంతానము, గర్జ దారిద్ర్యంతో ఉన్నాడు కుచేలుడు. అతడు శ్రీకృష్ణుని బాల్య స్నేహితుడు. ఈవిషయం కుచేలుని భార్యకు తెలుసు. ఆమె సానునయంగా భర్తని సమీపించి, “సాథా! మీరు, శ్రీకృష్ణుల వారు స్నేహితులు కదా! కృష్ణుడేనాడు మహారాజు, రాజాధిరాజు. మీరు ఆయనను దర్శించి సహాయం కొరకు ప్రార్థించండి” అని సలవో ఇచ్చింది. కానీ, కుచేలుడు సంశయించాడు. కృష్ణుడెక్కడ, తానెక్కడ! తనని గుర్తిస్తాడా! అని సందేహిస్తున్నాడు. దానిని గమనించి ఆ మహాసాధ్య భర్తకు దైర్యాన్నిచ్చింది. కృష్ణ పరమాత్మ దర్శనం తప్పక చేసుకొమ్మన్నది. కృష్ణుడు తప్పక ఆదరించి, సహాయ మందించునని ఎంతో విశ్వాసంతో పలికింది.

ఆమె మాటలతో దైర్యాన్ని నింపుకొని కుచేలుడు కృష్ణుని దర్శనార్థం బయలుదేరాడు. ద్వారక చేరుకున్నాడు. కృష్ణుని సౌధము ముందు తచ్చాడుతున్నాడు. చినిగిన గుడ్డలతో బక్కచికిన దేహంతో ఉన్న కుచేలుని రాకగురించి ద్వారపాలకులు కృష్ణపరమాత్మకు విన్నవించారు. తక్కణమే కుచేలుని తోడ్చాని రమ్మని శ్రీకృష్ణుడు ద్వార పాలకులను అదేశించాడు. కుచేలుడు వస్తునే కృష్ణుడు దిగ్గున గద్ద దిగి అతనిని తేరిపార చూసి, గాథాలింగనం చేసుకున్నాడు. ఊయలపైన తన ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకుని చిన్ననాటి ముచ్చట్టు గుర్తు తెచ్చుకొని ఆత్మియంగా సంభాషింప నారంభించాడు. చలిది బువ్వలు, కోతికొమ్మచ్చి ఆటలు, బాల్యకీడలు మురిసిపోతూ గుర్తుకు తెచ్చుకోసాగాడు. తన సతీమఱలచేత కుచేలునికి సపర్యలు చేయించాడు. పరిచారికలచే సేవలు చేయించాడు. అర్ఘ్యపాద్యముల నిచ్చి వింజమర వీస్తూ కుచేలునికి సేదదీర్చి పరవపుని

గావించాడు. ఆహోర పాసీయముల నిచ్చి, మధుర ఫలముల నారగింపజేశాడు. ‘కలయో వైష్ణవమాయయో...’ అన్నట్టు తానెక్కడున్నాడో ఏమి జరుగుతున్నదో తెలియని తన్నయత్తంలో మునిగిపోయాడు కుచేలుడు.

కుచేలుని దగ్గర ఉన్న చిన్న మూటను చూసి కృష్ణుడు అదేమిటని ప్రశ్నించాడు. “స్వామీ, మీకిష్టమైన అటుకులు తెచ్చాను” అన్నాడు కుచేలుడు. రాజాధిరాజైన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఆ మూట విప్పి అటుకులనారగింపసాగాడు. రెండు గుప్పెళ్ళు అత్రంతో తీసుకొని ఆరగించాడు. మూడవ పర్యాయం పిడికిలిలో అటుకులు స్వీకరింపబోగా రుక్కిణి వారించింది. దీనిని పండితులు అనేకరించుతారు. మూడవ పర్యాయం కూడా స్వీకరించినట్లుతే కృష్ణుడు తన సర్వసంపదలను కుచేలునికి ధారపోసినవాడవుతాడు కనుక రుక్కిణి అడ్డుకుండంటారు. ఎంత అవివేకము! సకల సంపదలూ తనవే కదా! లక్ష్మీనాథుడైన కృష్ణ పరమాత్మ ఒక గుప్పెడు అటుకులు స్వీకరించినంతమాత్రాన తన సంపదను కోల్పోతాడా! ఎంత అజ్ఞానము! కృష్ణుడు మూడవ గుప్పెడు స్వీకరింపబోతుండగా రుక్కిణి వారించింది దేనికోస మనుకుంటున్నారు? “స్వామీ, మీరు కుచేలుడు సమర్పించిన నైవేద్యాన్ని స్వీకరించారు. అది కుచేలుని అదృష్టము, మీ అనుగ్రహము. మరి నా భాగమేది? అతడు సమర్పించిన నైవేద్యంలో నాకు వాటా లేదా!” అన్న భావంతో నివారించిందంతే! ఈప్రకారం తనవంతు ఆశీస్తులను కుచేలునికి అందించింది. అంతేగాని, మరోవిధంగా భావించరాడు. భగవంతుని సంపదలు తరగనివి, చెరగనివి.” ఈ ప్రకారం కుచేలోపాఖ్యానంలోని ధర్మసూఖ్యాలు వివరించారు, భగవాన్.

ఇక్కడ స్వామి చమత్కారం గమనించండి: “కుచేలుని భార్య ఏనాడూ కృష్ణుని చూసి ఎరుగదు. కానీ, కృష్ణునిపై అమెకు అచంచలమైన భక్తి విశ్వాసములున్నవి. కృష్ణుడు తనను గుర్తు పట్టడేమోనని కుచేలుడు సందేహించాడు కానీ, అతని భార్య మాత్రం కృష్ణుడు అతనిని తప్పక ఆదరించునని నమ్మింది. కృష్ణుని దర్శించుకొమ్మని తన భర్తను ప్రోత్సహించింది. స్త్రీలకు భక్తి విశ్వాసములు అధికం. పురుషులకు మాత్రం సందేహములు అధికం. ట్రై భక్తికి నిదర్శనము. కానీ, పురుషుడు జ్ఞానానికి ప్రాధాన్యత ఇస్తాడు. ట్రై - హోర్ట్ (హృదయం). పురుషుడు - హెడ్ (తల). హృదయం ప్రేమకు సంకేతం. కానీ, హెడ్ అపంకారానికి గుర్తు.”

అక్కడను మగపిల్లల వంక చూస్తూ స్వామి, “నేను చాలా సంవత్సరములనుండి అనంతపురం వెళ్ళటం లేదు. ఆ విద్యార్థినులే ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి దర్శనం చేసుకుని వెళుతుంటారు. వాళ్ళు ఎంతో భక్తి శ్రద్ధలతో ప్రతి దినము స్వామిని తలుచుకుంటూ స్వామి అనుగ్రహమును అనుభవిస్తున్నారు. కానీ, మీరు నిత్యము స్వామిని దర్శిస్తూ, స్వామితో సంభాషిస్తూ ఉన్నప్పటికీ అనంతపురం ఆడపిల్లలకును భక్తి శ్రద్ధలు లేకుండా ఉన్నారు” అంటూ చురక అంటించారు.

కృష్ణ దర్శనం అనంతరం కుచేలుడు ఆనందంగా గృహశోస్యభూషించాడు. కానీ కృష్ణ పరమాత్మను సహాయ మర్థించటం మరచినానే అనుకుంటున్నాడు. తీరా ఇంటికి చేరేసరికి నమ్మశక్యం కాని దృశ్యం కనబడింది. తన వీధి మారిపోయింది. అంతా మిద్దెలు, మేడలు. తన గృహం సుందర భవనంగా రూపొందింది. తన భార్య పట్టబట్టలు ధరించి సర్వాలంకారములతో స్వాగతం పలికింది. పిల్లలు కూడా నూతన వప్రములు ధరించి ఆనందంతో గంతులేస్తున్నారు. కుచేలుడు తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయాడు. కృష్ణ దర్శనానంద పారవశ్యంలో మైమరచి తన రాకకు గల కారణం కృష్ణునికి తెలియజేయకపోయానా, కృష్ణుడు అఙ్కయంగా అనుగ్రహశోభ్య ప్రసాదించినాడనుకుంటూ ఆనందబాష్యాలు రాల్సాడు. జరిగిన సంగతి భార్యకు వివరిస్తూ కృష్ణుని ప్రేమతత్త్వాన్ని కొనియాడినాడు:

నా రాక ఎరిగినంతనె వేగ రమ్మని ద్వారపాలకులచేత ఆజ్ఞ నంపె నను చూచినంతనె దిగ్గున గద్దె దిగి నగుమోముతో నను అండజేర్చే నను చూసి మోము వాచినయటుల ఎగాదిగా చూచి కౌగిటం బిగుసుకొనియె దేవీ! ఏమందు నాతని దీనవరత వేద కుచేలుని విడికెడు అటుకులు తిని బహుళ భాగ్యంబు నందించువారు కలరె! ప్రేమయే ఆతడాతడే ప్రేమయగును ఈరీతిగా కళ్ళకు కట్టినట్లుగా భగవాన్ ఆ రోజు ఉదయం కొడ్డుకొనాల్లో కుచేలోపాఖ్యానం వివరించారు.

ఈనాడు కూడా చాలామంది భక్తులు స్వామికి ఉత్తరాలిచ్చి కోరికలు తెలుపుదామనుకుంటూ, దర్శనంలో స్వామిని చూస్తూ ఉత్తరాలివ్వటం మరచిపోతారు. ఇంటర్వ్యూ భాగ్యం కలిగినా ఆ దివ్య అత్మియ మధుర సంభాషణలో తన్నయులై జేబులో ఉన్న ఉత్తరమివ్వటం మరచినవారెందరో ఉన్నారు. స్వామి గుర్తుచేసిన సందర్భాలేన్నో ఉన్నాయి. ఉత్తరంలో ప్రాయాలనుకొని మనము మరచిపోయిన విషయాలుకూడా స్వామి చెప్పడం జరుగుతునే ఉంటుంది.

శ్రీ తస్సీరు బుల్లయ్యగారు రాజమండ్రి గురుకులం గురించి అడుగుదామని కొన్ని విషయాలు ప్రాసుకొని వచ్చారు. ఉత్తరం తియ్యకుండానే అందులోని విషయాలను స్వామి ఒకదాని తరువాత ఒకటి ప్రస్తుతించారు. చివరకు, “అపునూ, అస్సీ ప్రాశావుకానీ నీ కిళ్ళనొప్పులగురించి ప్రాయశేషే” అన్నారట. అలాగే కె.ఎమ్. ముస్నీగారు (భారతీయ విద్యాభవన్) స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిస్తే అడుగుదామని ప్రశ్నలు ప్రాసుకొని వచ్చారు. ఆ ఉత్తరం తీసుకోకుండానే వరుస క్రమంలో ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానమిచ్చి, ఆయన ప్రాయడానికి మరచిన విషయాలను కూడా జ్ఞాపకం చేశారట. పార్ట్స్‌ను వ్యాధి కారణంగా వఱకుతున్న ఆయన చేతి ప్రేళ్ళను విభూతితో నిమరగా తక్కుణం ఆ వఱకుడు ఆగిపోయిందట. “సీజరు చక్రవర్తి తన దిగ్విజయ యూత్త గురించి వర్ణిస్తూ, ‘వేళ్ళను, చూసేను, జయించేను’ అన్నాడు. కానీ నా విషయంలో

‘పెళ్లేను, చూసేను, జయింపబడ్డాను’ అని ముస్తీగారు తన అనుభవాన్ని పత్రికలో ప్రాశారు.

చాలా సంవత్సరాల క్రితం ‘సత్యసాయి న్యాయాన్’ అనే పత్రికను ప్రారంభించారూకరు. ఆయన పత్రికను నడిపేంతటి స్థితిమంతుడు కాదు. ఏదో ఆవేశం కొద్దీ ప్రయత్నం చేశాడు. ఒడిదుడుకులకు లోనై చేతులెత్తేశాడు. తరువాత స్వామి దర్శనానికి వచ్చాడు. ఆయనను నేను కలుసుకున్నాను. గణేశ్ విగ్రహం దగ్గర ఒక మూల కూర్చుని తన విఫల యత్నాన్ని తలుచుకుంటూ వాపోతున్నాడు. అది మధ్యాహ్న సమయం. కస్తురిగారు స్వామి దర్శనానికి మేడపైకి వెళ్లారు. బాబావారు కస్తురిగారి చేతికి ఒక కవరిచ్చి, గణేశ్ గేటుదగ్గర చతికిలబడ్డ ఈ న్యాయాన్ ఎడిటర్కు ఇవ్వమన్నారట. ఈయన జీబులో తిరుగు ప్రయాణానికి ఛార్జీలు కూడా లేవు. కస్తురిగారు తెచ్చి ఇచ్చిన కవర్ తెరిచి చూసుకుంటే, అందులో పదివేల రూపొయలున్నాయి. అడుగుకుండా

ఇచ్చేవాడే దేవుడు. అడిగినా పట్టించుకోనివాడు మనిషి. కుచేలుడు అడిగాడా? ద్వారక దాకా వచ్చి అసలు విషయాన్ని మరిచాడు. తనను అడుగలేదని కృష్ణుడు ఊరుకున్నాడా? మన సాయి కృష్ణుడుకూడా అంతే! వారిని అడగనకడ్డేదు. అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించి అక్కర తీర్చే ఆపద్యంధవుడు సాయినాథుడు. నిజానికి సాయి మన హృదయస్థాయి అనుకున్నప్పుడు వారిని అడగటంలో అర్థం లేదు. అందుకే కాబోలు, అడగొద్దు అన్నట్లు స్వామి సున్నితంగా పోచ్చరించారు:

“అడుగుకువే ఓ మనసా!

అడుగుకొలది అది అడుగున వడునని
అడుగుకున్న పని వడిగా నగునని //అడుగుకువే//
అడుగుని శబరిని ఆదరించదే!
అడుగుక తనకై మదియు జటాయువు
కదకునేగి సద్గతి కలిగించదే!
అడుగుకువే ఓ మనసా!”

(పశేషం)

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC

Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla 	<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla
Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. VIII Age: between 14 to 18 years 	Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. X Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution Age: between 16 to 20 years

Applications: 1 January 2014 to 28 February 2014.

Admissions Tests & Interviews: April 2014 at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P. along with an Indian Postal Order / Bank Draft for ₹50/- drawn in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Admissions Handbook.

రావణుడు

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

శ్రీమద్రామాయణములో అత్యంత ప్రధానమైన భూమికను పోషించినవాడు, లంకాధిపతియైన రావణుడు. ఒకవిధంగా చెప్పాలంటే, శ్రీరామావతారమునకు కారణమైనవాడు రావణుడే! అతడు మహా విద్యావంతుడు, తపశ్చాలి, గొప్ప శివభక్తుడు మరియు అప్రత్యక్ష విద్యలన్నీ నేర్చిన మహావీరుడు. అయితే, అతడు దురహంకారి, కామక్రోధములచే నిండినవాడు. ఈ దుష్ట గుణములే అతని పతనమునకు దారితీశాయి.

రావణుడు విశ్రవసుబ్రహ్మణ్య, తైకని అనే దంపతులకు జన్మించినవాడు. ఇతనికి కుంభకర్ణుడు, విభీషణుడు అని ఇరువురు సోదరులు. ఆ కాలమున మయుడనే రాక్షసుడు బిత్రకూట పర్వతముపై ఇంద్రలోకమును కూడా మరహించే ఒక చక్కని పట్టణమును నిర్మించుకొని ఉండేవాడు. అతని బిడ్డయైన మండోదరిని రావణుడు పెండ్లుడినాడు. ఆమె నకల సద్గుణరాశి. వివాహమైనపుటిసుండి మండోదరి అడుగడుగున అనేకరకములైన హితబోధలు సల్పి తన పతిని ఏవిధంగానైనా సన్మార్గంలో పెట్టి రక్షించుకోవాలని ప్రయత్నించింది. కానీ రావణుడు తన దుష్ట గుణములను మార్చుకొనుటకు ఏమాత్రము ప్రయత్నించలేదు. తాను సర్వధర్మములు ఎరిగినటువంటివాడు. కానీ, ఆచరణలో లేని ధర్మములు అజ్ఞానంతో సమానమే! అతడు అరువది నాలుగు విద్యలను నేర్చుకున్నాడు.

“ఎన్ని విద్యలు నేర్చి ఏమి ఫలము!

తన్నోసటి ప్రాత తప్పింప నెవరి తరము!

చెడ్డ బుద్ధులు తన తల చేరెనేని

ఎండబారును బుద్ధులు బండబారు”

అయితే, రావణునియందున్న మంచి గుణములను కూడను కొంతవరకు ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి. అతడు దైవ చింతనయందు నిమగ్నమైనపుడు తన దేహమును సహితం పరమాత్మకు అర్పించుటకు సంసిద్ధంగా

ఉండేవాడు. దుర్భంఘములు అతనికి సహజరీతిగా వచ్చినటువంటివి కావు. కొన్ని శాపములచేత అతనిని దుర్భంఘములు, దురాలోచనలు ఆవరించినవి. ఆ శాపములకు అతను చేసిన దుష్టర్థలే కారణము.

రావణుడు చతుప్పష్టి కళా పరిపూర్ణదే కాక, బుగ్గేద యజ్ఞర్వేద సాముద్దర అధర్యణ వేదములను క్షుణ్ణముగా వల్లించినవాడు. ఆరు శాస్త్రములను అభ్యసించినవాడు. ఈ నాలుగు వేదములు, ఆరు శాస్త్రములు కలిపి మొత్తం పది. ‘రావణుడు దశకంఠుడు’ అనడంలో ఇదే అంతర్ధాము. ఇన్ని తెలివితేటలు, ఇంత పాండిత్యము ఉండికూడను తన రాజ్యమును ఏలేటటువంటి సమయంలో ప్రజల క్షేమ సమాచారములను ఏమాత్రము గుర్తించేటటువంటివాడు కాదు. తన క్షేమము, తన భోగము, తన ఆనందమే తన లోకముగా భావించేవాడు. చివరకు తాను చేసినవన్నియు పాపములని, తాను వర్తించినదంతా దుర్మార్గమని, తన సోదరుడు విభీషణుడు చెప్పిన మాటలు విశ్వసింపలేకపోయానని, తన భార్య బోధలను తాను లక్ష్మీపెట్టలేకపోయానని చాలా పశ్చాత్తాపవద్దాడు.

రావణుని దుర్మార్గపు బుద్ధులకు మూలకారణము అతని ఆహార విషారములే! పంచేంద్రియములద్వారా మానవుడు పవిత్రమైనవాటినే లోపలికి తీసుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. కొందరు నిరంతరము ‘లోడింగు’, ‘అన్లోడింగు’ తప్ప జీవితముయొక్క పవిత్రత ఏమిటి? గతి ఏమిటి? అని ఎప్పుడూ విచారించరు. రావణుడు ఈ కోవకు చెందినవాడే! అంతిమేకాదు. అతడు సీతతో కట్టకడపటిసారి మాట్లాడుతూ, “నీకు ఇంక రెండు నెలల గడువిచ్చాను. ఈ లోపల నీవు నన్ను అంగీకరింపకపోతే నీ శిరస్సు ఖండించి నేను వండుకొని భుజిస్తాను” అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. అపవిత్రమైన మధ్య మాంసములు రెండే అతని ఆహారము. మనలో దుర్మాపములు దూరం చేసుకోవాలంపే

ఆపోరమును మొట్టమొదట కంట్రోలు చేసుకోవాలి. ఇదియే రామాయణములో రావణాసురుని పాత్రధ్వారా లోకమునకు బోధింపబడిన ఆదర్శము.

మానవుడు తన నిత్య జీవితములో హింసాప్రవృత్తి, దౌర్జన్యము, ఇతరులతో పోల్చుకొనటము మరియు తనను తాను సమర్థించుకొనటం - ఈ నాలుగు దుర్భక్షణములను తక్షణమే విడిచిపెట్టాలి. ఈ నాల్గింటివల్లనే రావణుడు మహాక్రూరుడుగా మారిపోయాడు. అన్యాయ, అక్రమ, అనాచార, అధర్మములకు పాల్పడినాడు. అలకాపురిలై దండెత్తిపోయి కుబేరుని ఓడించి పుష్టక విమానాన్ని తెచ్చుకున్నాడు. అనగా, అసూయాపరుడు రావణుడు. ఎవరిదగ్గరైనా ఏదైనా విలువైన పస్తువున్నా, ఎవరైనా గొప్ప పేరు ప్రభ్యాతులు సంపాదించుకున్నా ఓర్చవేని బుద్ధి రావణునిది. అంతేకాక, తన మాముయైన మయుని ఓడించి అతని పట్టణమును స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. పరులయొక్క సంతోషమును చూచి ఓర్చుకోలేని వ్యక్తి, రావణుడు.

రావణునికి రాజీనీతి బోధించి పరిపాలన చేయుటలో సలహాలను అందించే వ్యక్తి శుక్రాచార్యులు. బుద్ధి బలము, అన్ని బలములు కలిగినవారు సైన్యాధిపతులు. సౌశీల్యావతి అతని సతి మండోదరి. ఇంతమంది ఇన్ని రకములైన బోధలు చేసినప్పటికీ అతడు మనసు మార్పుకొనలేదన్న, అతనికి సత్త సంస్కారము కలుగలేదన్న, అది కేవలము జన్మాంతర కర్మాయై! క్రూరత్వమునందు అతనికంటే మించినవాడు ఉండడు. పరమ సాత్మీకుడైన విభీషణుణ్ణి దయాదాఖ్యాణ్య రహితంగా రాజ్యమునుండి గెంటివేశాడు. విభీషణుని భార్య సరమ తనకు బిడ్డతో సమానమైనప్పటికి ఆమెను అనేకరకములుగా హింసకు గురిచేశాడు.

రామ రావణ యుద్ధము పదునెనిమిది దినములు జరిగింది. చివరికి రాముడు ఆక్రూంతము నారిని లాగి ఏకకాలమున ముప్పుదియొక్క బాణములు విడిచాడు. అందులో ఒక బాణము రావణుని నాభిప్రదేశమున నుండిన అమృత కలశమును శోషింపజేసింది. మిగిలిన బాణములు వాని శిరస్సులను, బాహువులను ఖండించాయి. చైత్రశుద్ధ చతుర్ధశినాడు రావణుడు మరణించాడు. అప్పుడు రామలక్ష్మణులు విభీషణుని పిలిచి అతనిచే రావణునికి అంత్యక్రియలు చేయించారు.

ఈ సందర్భములో రావణుని విశిష్ట వ్యక్తిత్వమునకు సంబంధించిన ఒక సంఘటనను గుర్తుచేసుకోవటం సమచితం. రావణుడు కొన్ని నిమిషములలో మరణిస్తాడని తెలిసి అనేకమంది సత్పురుషులు, యోగులు, పండితులు అతని చుట్టూ చేరి, “లంకేశ్వరా! మీరెన్నో ఘన కార్యములు ఆచరించారు. ఎన్నియో దుర్మార్గములకు కూడా పూరుషున్నారు. అయితే, ఈ అంతిమ ఘడియల్లో మీరు ప్రపంచానికి చెప్పుదలచుకున్నదేషైనా ఉన్నరా?” అని అడిగారు. అప్పుడు రావణుడు, “మహాత్ములారా! పరమాత్మసేవ చేయదలచినవారు, పుణ్యకార్యములు ఆచరించదలచినవారు కాలాయాపన ఏమాత్రం చేయరాడు. అట్టి సత్పుంకల్పము ఆవిర్భవించిన తక్షణమే ఆచరణకు ఊవ్రక్తమించాలి. నేను ఒకానొక సమయంలో భూలోకమునుండి స్వర్గ లోకమునకు నిచ్చేసు వేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. లంక చుట్టూ ఉన్న సముద్రపు నీటిని తీయని నీరుగా మార్చాలని ఆశించాను. అయితే, ఇవి కేవలం సంకల్పములుగానే మిగిలిపోయాయి. వాటిని ఆచరణలో పెట్టుటకు నేను పూసుకోలేదు. కానీ, సీతను అపహారించాలన్న దుర్భాగ్య కలిగిన తక్షణమే దానిని ఆచరణలో పెట్టాను. ఫలితాన్ని అనుభవిస్తున్నాను. కనుక, మీరైను సత్పుంకల్పములు మీ హృదయంలో ఆవిర్భవించిన తక్షణమే వాటిని ఆచరణలో పెట్టండి, దుస్సంకల్పములను దూరంగా నెట్టండి” అన్నాడు.

చివరగా, రావణుని సతియైన మండోదరి అతని కళేబరము దగ్గరకు వచ్చి కన్నీరు ముస్తీరుగా విలపిస్తూ, “ఓ నాథా! సృష్టి అంతయు మీ వశమై ఉండెనే! అష్ట దిక్కాలకులు సహితం మీకు సమస్కరించుచుండిరి కదా! ఎన్ని శక్తులుండి ఎమి ప్రయోజనం! ఎన్ని తపస్సులు చేసి ఏమి ప్రయోజనం! ఎంత బలపరాక్రమములుండి ఏమి ప్రయోజనం! కామాంధునకు ఈ కలిన శిక్ష తప్పదు. రామ విముఖులైతిరి కనుక, మీకు ఈ పాట్లు తప్పలేదు. కాముడు మాత్రమే రాముని విస్మరించును. శ్రీరాముడు మీ సంహరణార్థమే అవతరించినాడు. రాక్షస వంశ నాశనమునకు రాక్షస రాజు రాచబాట వేసెనని అవకీర్తి శాశ్వతముగా నిలిచిపోయినది కదా” అని పరిపరి విధములుగా దుఃఖించినది. P

మీర మిగావ్గస్యత్ ప్రేవగవతాలి

(ధారావాహికం - 32వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

నమ్మకమే రక్ష

బొంబాయిలో ఉన్న ఒక వ్యాపార సంస్థ నష్టాలలో పడింది. ఉద్దోగస్తులు, కార్బికులు ఎంత వీలైతే అంత డబ్బు కంపెనీనుంచి రాబట్టుకుని రాజీనామాలు చేస్తున్నారు. ఆ ఉద్దోగుల్లో ఒకతను, అతని భార్య స్వామి భక్తులు. ఈ పరిస్థితిలో ఈ కంపెనీని అంటిపెట్టుకొని ఉండటమా, ఇక్కడ మానేసి మరో కంపెనీలో చేరే ప్రయత్నం చెయ్యడమా అన్న సందిగ్ధంలో అతని భార్య సలహోదీద స్వామిని దర్శించుకొని తేల్చుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. తోటి ఉద్దోగస్తులతో సంప్రదించి పుట్టపరి వెళ్లి దర్శనం లైనలో కూర్చున్నాడు. ఒకరోజున పదిమందితోబాటు ఇతన్నికూడా స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు.

ఇంటర్వ్యూలో స్వామి అందరికి ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధులు చేసి, అందరికి విభూతి ఇచ్చి, వాళ్ళ యోగక్షేపమాలు చూసుకుంటానని అభయమిచ్చి పంపించేశారు. తీరా బయటికొచ్చేక తన ఉద్దేశ్య విషయంలో కచ్చితమైన సమాధానం పొందనందుకు బాధపడ్డాడు. ఆ రాత్రి స్వప్నంలో స్వామి కనబడి, “నువ్వు అడగదల్చుకున్న ప్రత్యుత్తమానం నీ భార్య, పుత్రులు నిన్ను ఆశ్చేపిస్తారు. కంగారుపడకు. ఈ కంపెనీలోనే నువ్వు మేనేజర్ పటుతావు” అన్నారుట. ఈ వార్త తన భార్యకి, తోటి ఉద్దేశ్యగులకి చెప్పేడు. వాళ్ళందరూ ఇతను పుట్టపర్తి వెళ్లి రావటం ‘పుల్లల్యు వేమపరం’ లాగుంది అని నవ్వుకొని, నలుగురితోబాటు నారాయణ అని చాలామంది ఆ కంపెనీ విధివిషట్టి పోయేరు. ఇతను మానడమా, ఈ కంపెనీనే అంటిపెట్టుకొని ఉండటమా అన్న సందిగ్గాపునలో ఉండగా

ఆతని భార్య, “మిమ్మల్ని ఉద్దేగం మానెయమని స్వామి చెపులేదు కదా! స్వామి ఆళ్ళ లేనిదే ఎలా మానెస్తారు?” అని నిలిఫీసింది. గత్యంతరం లేక ఆ కంపెనీలోనే కొనసాగుతుం వచ్చేడు.

అనుత్తికాలంలోనే ఆ కంపెనీ నష్టాలనుండి తేరుకుని
లాభాల బాటలో పడింది. ఈ కంపెనీనే నమ్ముకున్న
నిజాయతీతగల ఉద్యోగిగా పరిగణించి ఆ కంపెనీ అధికార్యులు
ఇతనికి మేనేజర్గా ప్రమోషన్ ఇచ్చేరు. ఈవిధంగా
స్వామి మాట నిజమైనందుకు దంపతులు స్వామికి
కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించుకున్నారు. ఈ సంఘటన
అతను కన్సూరిగారికి రాశాడు.

ఎక్కడ పుట్టపర్తి, ఎక్కడ లందన్!

భారతదేశం బ్రిటీషు పరిపాలనలో ఉన్న రోజులవి.
ప్రభుత్వం కొందరు యువకులను ఎంపిక చేసి
పారిత్రామికంగా అభివృద్ధి గాంచిన జంగ్లాండ్ పంచింది.
ఆక్కడ సాంకేతికపరమైన పరిజ్ఞానంలో తర్పిదు ఇస్తే తిరిగి
వచ్చిన తరువాత వాళ్ళకు ఆక్కడ మంచి భవిష్యత్తు
ఉంటుందన్నది ప్రభుత్వ ఆశయం. ఆవిధంగా ఎంపిక
చేసినవాళ్లలో అస్సాంకి చెందిన గౌగీయ అనే
యువకుడొకడు. అతడు నిరుపేద కుటుంబంలో
పుట్టినవాడవటంచేత ఒక చిన్న ఇంట్లో మారుమాల గది
అడ్డెకు తీసుకుని అందులోనే వండుకు తింటూ త్రెడ్డగా
తైనింగ్ అవుతున్నాడు. ఆరోజుల్లోనే రెండవ ప్రపంచ
యుద్ధం పొరంభమైంది.

జర్యన్లు ఇంగ్లాండ్‌మీద తరచు బాంబులతో విమాన దాడులు జరువుతున్నారు. అక్కడ ప్రభుత్వం బాంబు పెల్లిర్లు

నిర్మించింది. కనుచూపుమేరలో జర్మన్ విమానాలు కనబడగానే సైరన్ మ్రాగించేవారు. ఎయిర్ రైడ్ వార్డెన్స్ ఇళ్ళల్లో ఉన్నవారందరినీ పెల్లర్లోకి చేర్చి బాంబుల దాడినుండి రక్కించేవారు. ఇలాగ తరచూ జరుగుతూ వచ్చింది.

ఒకరోజున గౌగేయి ఇలా ఆలోచించేడు, “నేను దైవాన్ని నమ్ముకున్నాను. సైరన్ కూత వినగానే ఈ ఇంట్లోనివారందరూ పారిపోయి ఎయిర్రైడ్ పెల్లర్లో తలదాచుకుంటున్నారు. ఇంతవరకూ ఈ ఇంటికెలాంటి అపదా రాలేదు. దైవేచ్చ ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది. సైరన్ కూత వినపడినా ఈ మారుమూల గదిలోనే ఓ మూల కూర్చుంటాను. నేను పెల్లర్లోకి వెళ్లి తలదాచుకోను” అనుకున్నాడు.

ఇలా ఆలోచించేడో లేడో, సైరన్ కూత వినబడింది. గౌగేయి భీషించుకు కూర్చున్నాడు. ఇంట్లోవాళ్ళందరూ పెల్లర్లైవైపు పరుగు పెట్టారు. ఇంతలో టకటకమని తలుపు చప్పుడయింది. గౌగేయి కడలలేదు. “తలుపు తియ్య. నువ్వు లోపలున్నావని తెలుసు. నేను ఎయిర్రైడ్ వార్డెన్ని” అన్న స్వరం వినబడింది. తలుపు తియ్యలేదు. అంతే, ఆ వార్డెన్ ఒక తన్న తన్ని ఆ తలుపు విరగ్గాట్టి గౌగేయిని జబ్బపట్టుకు బయటికి లాకొచ్చి పెల్లర్లోకి చేర్చేడు. ఈలోగా బాంబుల వర్ధం కురిసింది. గౌగేయి ఉన్న ఇల్లు ముఖ్యంగా అతనున్న మూలగది ధ్వంసమయ్యాయి. యూనిఫామ్లో ఉన్న ఆ వార్డెన్కి నిండా 15 ఏళ్ళు లేవు. గిరిజాల జట్టు. మంచి తేజస్వతో మెరిసిపోయే ముఖ వర్ధన్ను. గౌగేయి తనకు ప్రాణదానం చేసిన ఆ ఎయిర్రైడ్ వార్డెన్ను కలసి కృతజ్ఞత చెప్పాలని అతనికొరకు వెతికేదు. కనబడలేదు. చుట్టుప్రక్కలంతా ధ్వంసమైంది. అతను తనను కాపాడి ఆ బాంబుదాడిలో ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడని నిర్ధారించుకున్నాడు.

త్రైనింగ్ అయిన తరువాత గౌగేయి ఇండియా తిరిగి వచ్చి, నీతి నిజాయతీలతో ఎన్నో ఉద్యోగాలు చేసి, చివరగా కోఅపరేటివ్ డిపార్ట్మెంటులో పెద్ద ఆఫీసరుగా రిటైర్ అయ్యేదు. అతడు బొంబాయిలో ఉండగా స్వామియొక్క దివ్యతాప్నిగురించి, వారు కొనసాగిస్తున్న దీనజనోధ్యరణ

వథకాలనగురించి విని ప్రభావితుడై, 1976లో స్వామి బొంబాయిలో ధర్మక్షేత్రలో ఉన్నారని తెలిసి, కుతూహలంతో దర్శనం చేసుకుండామని వెళ్లి, అక్కడ అశేష భక్తజన సమూహాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి, ఎక్కడో వెనుక దూరంగా నిలబడ్డాడు. కొద్దినేపటికి స్వామి బయటకొచ్చి దర్శన మిచ్చేరు. ఇతను దూరాన్నుంచే నమస్కరించుకున్నాడు. ఇంతలో ఒక వలంటీరు వచ్చి, అతని విపరాలడిగి, స్వామి చెప్పిన వ్యక్తి అతనేనని గ్రహించి, “స్వామి మిమ్మల్ని పిలుచుకు రమ్మన్నారు” అని, నిరాంతపోతున్న అతనిని తీసుకు వెళ్లి ముందు వరుసలో కూర్చోబెట్టాడు.

స్వామి అతనివద్దకు వచ్చి, “లండన్లో జర్మన్ల బాంబుదాడి నుంచి ఒక ఎయిర్రైడ్ వార్డెన్ సహాయంతో బ్రతికి బయటపడ్డాపు. జ్ఞాపకముందా?” అని చిరునవ్వతో ప్రశ్నించేరు.

“జ్ఞాపకముంది స్వామీ, అతను నాకు ప్రాణదానం చేసి తన ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడు” అన్నాడు, అప్పటికి 35 సంవత్సరాల క్రిందట జరిగిన దుర్ఘటనను జ్ఞాపికి తెచ్చుకుంటాడు.

“ఆ వార్డెన్ చచ్చిపోలేదు. ఆ వార్డెన్ని నేనే. ఆ యూనిఫామ్లో వచ్చి నిన్ను రక్షించేను. జ్ఞాగ్రత్తగా నాటైపు చూస్తే గుర్తు పట్టగలవు” అంటుంచే గౌగేయి దిగ్రమతో స్వామివైపు చూసి గుర్తుపట్టాడు. స్వామి అతను అప్పుడు నివసిస్తున్న చిన్నగదినిగురించి, అతని దినచర్యను గురించి వివరించి, “ఇక నీ శేష జీవితాన్ని ప్రశాంతి నిలయంలో గడువు” అని ఆశీర్వచనపూర్వకంగా ఆదేశాన్నిచ్చేరు. స్వామి ఆదేశానుసారం అతడు ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిర నివాసం ఏర్పర్చుకుని జీవితం చరితార్థం చేసుకున్నాడు.

ఎక్కడ పుట్టపరి! ఎక్కడ లండన్లో బాంబుల దాడి! “అల వైకుంఠ పురంబులో...” అన్నట్లు నిండా పదిహేడ్యులేని స్వామి ఎయిర్ రైడ్ వార్డెన్ వేషంలో లండన్లో ఎక్కడో ఒక మారుమూల గదిలో కూర్చుని దైవం మీద భారం వేసి గౌగేయి ‘అంతా ‘దైవేచ్చ’ అనుకున్న క్షణంలో ప్రత్యక్షమై బలవంతంగా అతనిని బయటకు లాగి ప్రాణాన్ని కాపాడేరు.

తల్లి భక్తికి కొడుక్కెరక్క

కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన అరవింద్ అనే యువకుడు కష్టపడి చదువు పూర్తి చేసుకున్నాడు. పెళ్ళి కూడా అయింది. అతడికి కలకత్తాలో ఉన్న ఒక పెద్ద కంపెనీలో మంచి ఉద్యోగం వచ్చింది. అతని తల్లి స్వామి భక్తురాలు. ఇతను స్వామి మహిమపట్ల చులకన భావంతో ఎగతాళి చేసేవాడు. ఒకే కొడుకుయినప్పటికీ, ఆమె పుట్టపర్తికి వెళ్ళి భక్తులు, ఇక్కడ భజనలు, సేవలు ఉన్న వాతావరణానికి అలవాటు పడటంవల్ల కొడుకుని, కోడల్ని కలకత్తా పంపి తాను మాత్రం కేరళలోనే ఉండిపోయింది.

పెళ్ళిన ఏడాది చివర ఇతని ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న జమా ఖర్చుల విభాగంలో లెక్కలు చూడగా పెద్ద మొత్తం తేడా రావటంతో దానికితడు బాధ్యడని, ఆ డబ్బు అపహరించి ఉంటాడన్న అభియోగంతో యాజమాన్యం ఇతనికి ఛార్టీషెట్ ఇచ్చేరు. అతని నిజాయతీని నిరూపించుకోలేని ఆ పరిస్థితిలో మానసికంగా అవమానానికి ట్రుంగి, భార్యకి తల్లికి తాను ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నానని, తనను మరచిపొమ్మని జాబులు రాసి అడ్యశ్యమయ్యేడు. తల్లి భయంతో కంపించిపోయి దిక్కుతోచక, తన కొడుకును రక్షించమని స్వామికి ఉత్తరం రాశుకుని, ఆ ఉత్తరాన్ని స్వామి ఫోటో కింద ఉంచి ప్రార్థించసాగింది. అక్కడ భార్య, ఇక్కడ తల్లి అరవింద్కి ముఖ్యమైన స్నేహితులందరికి ఫోస్టు చేయించేరు.

ఆత్మహత్య చేసుకోవడం అంత సులభం కాదు. దానికి సమయం, స్థలం, సాధనం, ఏకాంతం, దృఢ నిశ్చయం కలసి రావాలి. నాల్గైదు రోజులు అనేక ప్రయత్నాలు చేశాడు. చివరికి హోరా బ్రిడ్జీమీద నుండి గంగలోకి దూకాలనే ప్రయత్నంలో ఉండగా, ఎవరో చెవులో గట్టిగా “దూకి చావోద్దు, పుట్టపర్తికి రా” అని చెప్పినట్లయింది. అడుగులు వెనక్కి వేశాడు. ఇంకా ఆ మాటలు చెవులో గింగురుమంటూనే ఉన్నాయి. ఏమిటో ఈ వింత సందేశం, అనుకుని ఆ పుట్టపర్తికి వెళ్ళేక ఏం చెయ్యలో

అలోచిద్దామని నిశ్చయించుకుని, రైల్వే స్టేషన్కి వెళ్ళి పెనుకొండకు టికెట్ కొన్నాడు. రైలెక్కాడు. ఎన్నిసార్లు తల్లి బ్రతిమాలినా వెళ్ళని అరవింద్ పుట్టపరి వచ్చేడు.

తీరా పుట్టపరి వచ్చేక స్వామి వైటఫీల్డులో ఉన్నారని తెలిసింది. అయినా అతను చెవులారా విన్నది పుట్టపరికి రమ్యని, వైటఫీల్డుకు కాదు. అందరినీ ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తుతూ తలవని తలంపుగా స్వామి ఆరోజు మధ్యహ్నం పుట్టపరి వచ్చేరు. సాయంత్రం దర్జనం లైనలో కూర్చున్న అరవిందని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, “పిరికిపందలాగ ఆత్మహత్య చేసుకుంటావా? నీ తల్లి, భార్య సంగతి అలోచించేవా?” అని గట్టిగా మందలించి, “నువ్వుక్కె ఉండు. నేను వైటఫీల్డు వెళ్ళి తొమ్మిది రోజుల్లో తిరిగి వస్తాను. మళ్ళీ లెక్కలు పరిశీలించి మీ కంపెనీవాళ్ళు నీ నిజాయతీని గ్రహించి, ‘ఛార్టీషెట్’ వెనక్కి తీసుకుని నీ రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. నిన్ను మద్రాసు బ్రాంచికి ట్రాన్స్ఫర్ చేస్తున్నారు. అంతా శుభమే జరుగుతుంది. ఇక్కడే ఉండు” అని నచ్చజెపి స్వామి ఆ సాయంత్రమే వైటఫీల్డు వెళ్ళిపోయేరు.

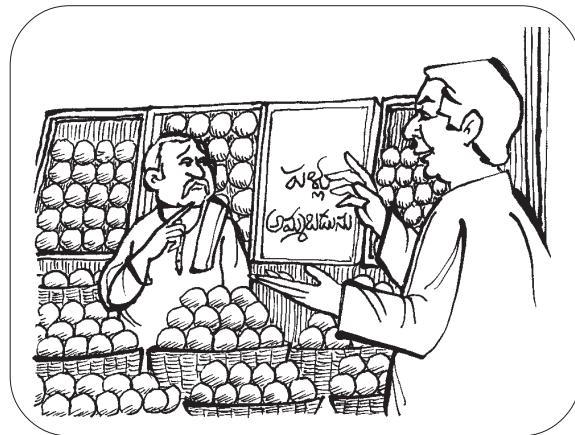
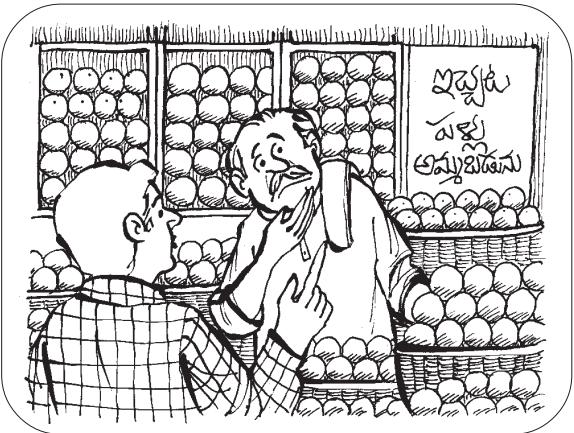
అరవింద్ దగ్గర పుట్టపరిలో 9 రోజులుండటానికి డబ్బు లేదు. వెంటనే తనకు డబ్బు పంపమనీ, ప్రశాంతి నిలయంలో ఉన్న పెడ్లో ఉన్నాననీ ధిలీలో ఉన్న స్నేహితుడికి టెలిగ్రామ్ పంపేడు. అప్పటికే ఆ ఫ్రెండ్కి అరవింద్ సంగతి అతని తల్లిద్వారా తెలిసింది. వెంటనే అతడు డబ్బు పంపుతూ, అతని తల్లిని వెంటపెట్టుకుని వస్తున్నట్లు, అతని భార్యనికూడా కలకత్తానుంచి పుట్టపరి రమ్యని టెలిగ్రామ్ ఇచ్చినట్లు తెలిపేడు. వాళ్ళందరూ ఈ కబురు విని పుట్టపరి వచ్చేటప్పటికి తొమ్మిది రోజులయింది.

స్వామి పుట్టపరి ఎప్పుడు వస్తారో తెలియదు కానీ, స్వామి అరవిందని పుట్టపరిలో తొమ్మిది రోజులెందుకు ఉండమన్నారో గ్రహించి, అనందంగా స్వామి రాకకోసం ఎదురుచూస్తూ గడిపేరు.

(పుస్తి)

ఎవరి హృదయం పరిపుఢముగా ఉంటుందో అట్టి వారికి మాత్రమే దివ్యత్వాన్ని గుర్తించటానికి సాధ్యమవుతుంది.

“ఇచ్చట పళ్ల అమృబడును”

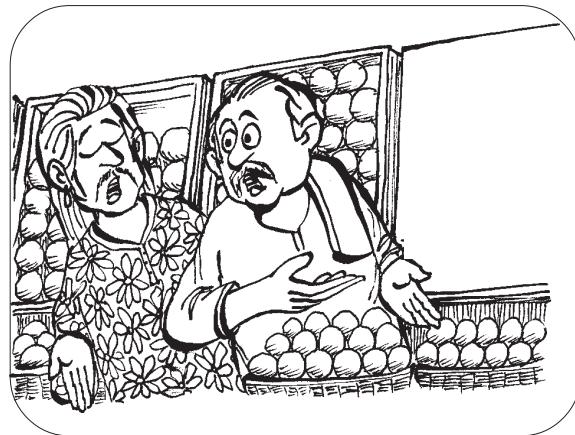

వ్యాపారి మరల పెయింటర్ను పిలిపించి “పళ్ల” అనే పదమును తీసియ్య అన్నాడు. దానికి ఆ పెయింటర్, “అయ్య! ‘పళ్ల’ అన్న పదము లేకపోతే ‘అమృబడును’ అన్న పదము ఎందుకు? దానిని కూడా తీసేస్తాను” అన్నాడు. చివరకు వట్టి బోర్డు మిగిలింది. వ్యాపారికి పెయింట్ చేయించడానికి, తుడిపించడానికి కొంత భర్పయింది. ఆ డబ్బుంతా వృద్ధమే కదా!

ఒక పళ్ల వ్యాపారి తన అంగడికి ముందు ఒక బోర్డు మీద “ఇచ్చట పళ్ల అమృబడును” అని చక్కగా పెయింట్ చేయించి పెట్టాడు. ఆ బోర్డు అందంగా ఉండినది. ఒకరోజు అతనికి తెలిసిన ఒక వ్యక్తి పళ్ల కొనడానికి వచ్చి ఆ బోర్డును చూచి, “ఇచ్చట పళ్ల అమృబడును” అని ప్రాయించాడు. ‘ఇచ్చట’ అనే పదము అనవసరము. నీ అంగడిలో పళ్ల తప్ప ఇంకేమీ లేవు కదా! ఆ పదమును తొలగించివేయుము” అని సలహా ఇచ్చాడు.

పళ్ల వ్యాపారి, “అవును నిజమే, ‘ఇచ్చట’ అనే పదము అనవసరము. ఈమాత్రం ఆలోచన నాకెందుకు రాలేదు!” అనుకొని పెయింటర్ని పిలిపించి “ఇచ్చట” అనే పదమును బోర్డుమీదనుండి తుడిచివెయ్య అన్నాడు.

కొన్ని దినములైన తరువాత మరొక వ్యక్తి వచ్చి, “అయ్య! పళ్ల అమృబడును అని బోర్డు పెట్టావు. పళ్ల అనే పదము ఎందుకయ్యా? ఇక్కడ పళ్ల చక్కగా అమర్చి పెట్టావు కదా! అందరికీ కనబడుతూనే ఉన్నాయి. కాబట్టి, ఆ పదమును తీయించేయ్” అన్నాడు.

ఈ విధంగా అతడు నష్టపోవడానికి కారణం ఏమిటి? అంగడికి వచ్చేవారి సలహాలను వినడం వలన కలిగింది. సలహాలను వినపచ్చును; కానీ, అది ఎంతవరకు పాటించడగినది, తగనిది అని విచారణ సలపాలి.

- డాయా

చిత్రరచన: జ.వి. సత్యముల్రు

ADMISSIONS NOTICE

Admissions for the Academic year commencing from 2 June 2014 are open for the following Programmes:

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences*
* leading to M.Sc. in Biosciences
- B.Sc. in Food Science & Nutrition / Food Technology
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Com. (Hons.) ▪ B.A. ▪ BBM

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (English Language & Literature)
- M.Sc. (Biosciences)
- M.Sc. (Food Science & Nutrition / Food Technology)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- B.Ed. ▪ M.Ed.

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Sc. (Hons.) in Economics ▪ BBM
- B.A. (Hons.) in Economics ▪ B.A.
- B.Com. (Hons.) (leading to Master of Financial Management)
- BCA (leading to MCA - Master in Computer Applications)

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (Economics)
- M.Sc. (Mathematics) ▪ M.Sc. (Physics)
- M.Sc. (Chemistry) ▪ M.Sc. (Biosciences)
- M.Sc. (Nanoscience & Nanotechnology)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- MBA ▪ MBA (Finance)
- M.Tech. (Computer Science)
- M.Tech. (Nuclear Medicine)
- M.Tech. (Optoelectronics and Communications)
- M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation)

Application forms availability
1 Dec 2013 to 15 Feb 2014

Applications deadline
28 Feb 2014

Admissions tests & interviews
17-30 Apr 2014

Academic year 2014/15 begins
2 June 2014

For complete information and to
apply online, please log onto:

sssihl.edu.in

ELIGIBILITY FOR ADMISSIONS

Note: Certain courses have additional requirements apart from the ones listed below.

For complete details of Eligibility criteria for each programme, kindly go to the Admissions section of the **University website**.

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 or 12 years of schooling of a recognized Board (e.g. CBSE), or equivalent thereof.
- Candidates should have passed or appeared for the Final / intermediate qualifying examination at the XII Standard level before the admissions test.
- At the XII Standard (X or XI Std. if the results of XII Std. are unpublished at the time of application), the candidate should have secured a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages.

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2014.

PROFESSIONAL PROGRAMMES

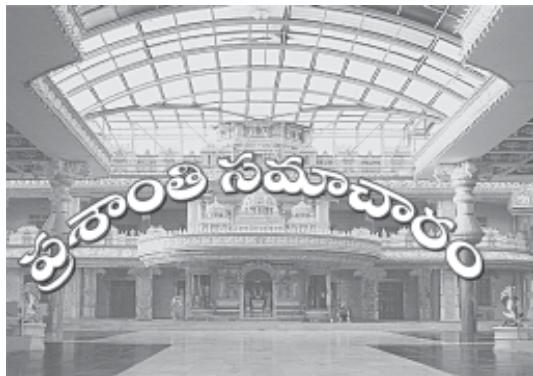
- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2014.

NOTE

- Candidates who wish to apply for more than one programme, need to submit a separate application form for each programme.
- Eligible candidates will be short-listed by the University based on the marks in the qualifying examinations and will be called for the Admissions Test.
- The University follows the guidelines issued by the Govt. of India and the UGC with regard to Reservation of seats for SC/ST candidates. Further, SC/ST candidates are entitled to a relaxation of 5% marks, in the eligibility criterion.

Interested candidates may apply through either one of the following options:

- WALK-IN:** Purchase applications (₹100) directly from the Office of the Registrar
- POST:** Apply in writing to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P., along with an IPO or Bank Draft for ₹100 in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam/Puttaparthi. The name and complete postal address along with programmes for which application form is required should be clearly stated in BLOCK LETTERS on the reverse of the IPO/DD and also on the requisition letter.
- ONLINE:** To apply online, visit: sssihl.edu.in

శ్రీకాకుళం భక్తుల పుష్టి పర్వియాత్ర

2013 డిసెంబరు 13వ తేదీన సాయం వేళలో కుల్చుంత్ హోలులో భక్తిగీతాలు అలపించారు. ముందుగా ఆ జిల్లాలో చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలు వివరించారు. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో ఉన్న ఎనిమిది శ్రీ సత్యసాయి దీనజనోద్దరణ కేంద్రాలలో 68 మంది బాలలు ఉన్నారని, 290 కేంద్రాలలో చిన్నారులు బాలవికాస తరగతులకు హాజరవుతున్నారని చెప్పారు. ఇటీవల రామకృష్ణపురములో 14 ఎకరాల స్థలములో 24మంది బాలలతో శ్రీ సత్యసాయి దీనజనోద్దరణ కేంద్రాన్ని ప్రారంభించామని తెలియజేశారు. 18 గోపులతో ఒక గోకులాన్ని ప్రారంభించామని, ప్రతి వారం వైద్య సేవా శిబిరాలు నిర్వహిస్తున్నామని, రింకు హస్పిటలలో రోగుల వెంట సహాయకులుగా వచ్చేహారికి ప్రతి రోజూ రెండు పూటలా ఉచిత భోజన సొకర్యాన్ని కల్పిస్తున్నామని చెప్పారు. ఇంకా, శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ నారాయణ సేవాపథకం క్రింద ప్రతి రోజూ 660 కుటుంబాలకు భోజనం అందజేస్తున్నామని, శ్రీ సత్యసాయి అస్సపూర్ణ పథకం క్రింద ప్రతి నెలా 600 కుటుంబాలు ప్రయోజనం పొందుతున్నాయని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని బృందం 60 మంది ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ ఇచ్చిందని, శ్రీ సత్యసాయి డ్రైవింగ్ స్కూలులో 200 మందికి శిక్షణ ఇచ్చి డ్రైవింగ్ వృత్తిలో స్థిరపడటానికి తోడ్పడ్డామని, భవిష్యత్తులో శ్రీ సత్యసాయి వృత్తివిద్యా కళాశాలను ప్రారంభించాలని ఆశిస్తున్నామని చెప్పారు.

ఈ సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేసిన అనంతరం శ్రీకాకుళం భక్తులు గణశునికి వందన

సమర్పణతో ప్రారంభించి భక్తిగీతాలను అలపించారు. “మా స్వామి పాదాలు” గీతం స్వామి యశో వైభవాన్ని తెలియజేయగా, “పిలుపునందుకో, చేయచ్చి చేదుకో” పాట స్వామికి అందజేసిన విన్నపం. ఇక, “సాయి జనని లాలనలో మెరినే నవతారకలం... భరత జాతి వైభవం గళమెత్తి చాటుతాం” యువతరాన్ని ఉత్సేజిపరచేదిగా ఉన్నది.

జంటర్సేపనల్ క్రిస్టుస్ క్వయర్

క్రిస్టుస్ పర్వదినానికి ముందురోజు 2013 డిసెంబరు 24వ తేదీ సాయంకాలం ఓంకారముతో, గణేశ, సాయి పంచరత్న స్తోత్రములతో క్రిస్టుస్ వేదుకలు ప్రారంభ మయ్యాయి. ముందుగా జోతి ప్రజ్వలన చేసి క్రిస్టుస్ సంప్రదాయానుసారం క్రిస్టుస్ క్రొవ్యూత్తిని సాయికుల్వంత్ హోలులో మహాసమాధి ముందు వెలిగించారు. ఇంటర్సేపనల్ క్రిస్టుస్ కమిటీ కోఆర్డినేటర్ జాన్ బెహెనర్, గతములో కోఆర్డినేటర్గా సేవలందించిన అర్థర్ హిల్ట్సోట్ మరియు ఇంటర్సేపనల్ క్రిస్టుస్ డెకరేషన్స్ కమిటీ డైరెక్టర్ టామ్ లిహోయ్ పాల్టొన్నారు. ఈ క్వయర్లోని 18 గీతాలలో “గాడ్ గేవ్ మి ఎ సాంగ్”, “హల్లులాయా”, “సాయి యు అర్”, “ఓ డియరెస్ట్ సాయిబాబా” చోటుచేసుకున్నాయి. చివరి గీతములో అంతర్భాగముగా స్వామి ఆశీస్సులు “సర్వే భవంతు సుఖినిసి” వారి స్వారములో వినిపించటం విశేషం.

క్రిస్టుస్ పర్వదినాన ఉదయం రుద్ర పరనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు వయొలిన్ వాదనను వినిపించారు. “లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్, ట్రూత్ ఈజ్ మై బ్రైత్” పాట భక్తులను అలరించింది.

అనంతరం విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ బ్రాస్ బ్యాండ్ బృంద సభ్యులు క్రిస్టుస్ గీతాలను వినిపించారు. తదుపరి విద్యార్థులు జీసన్ జ్యాగ్ నిరతిని వ్యాఖ్యానాలతో, పాటలతో కూడిన కార్యక్రమముద్వారా తెలియజేశారు. వారు పాడిన పాటలలో “వి విష్ యు ఎ మెట్రీ క్రిస్టుస్”, “గ్లోరీ టూ ది లార్డ్”లకు భక్తుల నుండి మంచి స్పుందన లభించింది.

'నాలుగవ జ్ఞాని' - నాటిక

ఆ రోజు సాయం సమయంలో వివిధ దేశాల నుండి వచ్చిన బాలలు 'ది ఫోర్ట్ వైఎస్మన్' నాటికను సమర్పించారు. ఈ నాటికలో ఇరానీ భక్తుడు దర్శయ్య భగవాన్ బాబావారి దర్శనాన్ని ఆశించి ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి, బాబా తమ అవతారాన్ని చాలించారని విని కలత చెందుతాడు. నిలయంలోని పాశ్చాత్యుల క్యాంటీన్లో కాకతాళీయముగా షాదర్ ప్రాన్సిన్ ను కలుసుకుంటాడు. షాదర్ ప్రాన్సిన్ జీసన్ జనన సమయంలో జరిగిన విశేషాలను వివరిస్తూ, 'నాలుగవ జ్ఞాని' ఉదంతాన్ని తెలియజేస్తాడు. ఆరైబాన్ పర్షియా వాసి, జోరాష్ట్రియన్ మతస్థుడు, మేధావి, సేవాతత్పరుడు. దివ్యాత్మయొక్క అవతరణను సూచించే సంకేతాలను అతను గమనించి, సందర్శనానికి బయల్దేరుతాడు. అయితే మార్గమధ్యములో అతను ఎందరో ఆర్థులను ఆయుకోవటానికి పూనుకోవటంతో ప్రయాణం కుంటు పడుతుంది. 33 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ ప్రయాణానంతరం జెరూసలం చేరుకోగలుగుతాడు. తాను భగవంతుని బిడ్డను అని చెప్పుకుంటూ పవిత్ర జీవితాన్ని గడువుతున్న వ్యక్తిని శిలువ వేశారన్న విషయాన్ని తెలుసుకొని దిగ్వ్యాంతి చెందుతాడు. కన్నీరు కారుస్తూ భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు. అప్పుడు అతనికి జీసన్ దివ్యవాణి వినిపిస్తుంది. జీసన్ను ఆకాశములో సందర్శిస్తాడు. అది శిలువానంతర దర్శనం. భగవంతుడు భక్తుల వెంట, జంట ఉంటాడు. సశరీరముగా మన మధ్య లేరే అని చింతించనవనరం లేదు. భక్తుల సహేతుకమైన కోరికలను ఈడేర్పడానికి, వారికి దర్శన భాగ్యం కలిగించడానికి, భగవంతునికి ఎటువంటి పరిమితులూ లేవు. సంకల్ప మాత్రాన ఇవన్నీ సుసాధ్యమే అని ఈ నాటిక భావం.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం అమెరికా భక్తురాలు రీటా దానియేల్ భగవంతుని అన్వేషిస్తూ తాను చేసిన ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించటంతో ముగిసిందని తెలిపారు. 15 సంవత్సరాల వయస్సులో భగవాన్ బాబావారిని ప్రప్రథమముగా బృందావనములో దర్శించుకున్నానని, నాటి నుండి నేటి

వరకూ బాబా తనకు వ్యక్తిగత జీవితములోనూ, వృత్తి పరముగానూ మార్గదర్శిగా ఉన్నారని చెప్పారు. అధ్యాపక వృత్తిని చేపట్టిన వీరు అమెరికాలోని శ్రీ సత్యసాయి బుక్ సెంటర్లో సేవలందిస్తున్నారు.

వీరి తరువాత ప్రసంగించిన శ్రీ టామ్ లిహోయ్ ఆప్స్ట్రేలియావాసి. వీరు ఇంటర్వెషనల్ క్రిస్కున్ కమిటీలో దశాబ్దమునకు పైగా సభ్యులు. వీరు స్టోమి ప్రబోధముల గురించి, జీసన్ ప్రబోధములగురించి మాట్లాడారు. వీరి ప్రసంగానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యపన్యాసాన్ని భక్తులు విన్నారు. నీతి, ధర్మం, ఆధ్యాత్మికతల సమీక్షలలే మనిషి అన్నారు, భగవాన్ బాబా. వ్యష్టి నుండి సమష్టికి, సమష్టినుండి పరమేష్టికి జరిపే ప్రయాణమే ఆధ్యాత్మిక సాధన అన్నారు.

2013 క్రిస్కున్ వేదుకలకు అంతర్జాతీయ బాలల క్రిస్కున్ క్వయర్ ఫునమైన ముగింపు పలికింది. డిసెంబరు 26న సాయికుల్వాంత్ హోలులో సాయంవేళ 5 గంటలకు మందుగా క్రిస్కున్ కమిటీ శైర్పున్ జాన్ బెహోనర్ తమ సహచరులకు, సేవార్షమువారికి, ఆశ్రమ నిర్వాహకులకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. భగవాన్ బాబావారు నిర్దేశించిన మార్గములో పయనిస్తూ స్వర్ణయుగములో అడుగిదడామని సమావేశితులకు పిలుపు నిచ్చారు. అంతర్జాతీయ బాలల క్వయర్కు నెదర్లాంధ్రుకు చెందిన ఆల్య బాడింగ్స్ నేత్తుత్వం పహించారు. గణేశ గాయత్రితో, సాయి గాయత్రితో, "త్వమేవ మాతా" ప్రార్థనతో క్వయర్కును ప్రారంభించారు. క్రిస్కు మరియు సూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలను తెలుగులో తెలియజేశారు. తదుపరి కొద్దిసేపు భజన జరిగింది. భగవాన్ బాబావారి స్వరములో "లవ్ ఈజ్ మై పామ్ ట్రూత్ ఈజ్ మై బ్రెత్" పాటను భక్తులు విన్నారు.

పైమరీ సూక్తలు పూర్వ విద్యార్థినుల కార్యక్రమం

శ్రీ సత్యసాయి పైమరీ సూక్తలు, ప్రశాంతి నిలయం పూర్వ విద్యార్థినులు దృశ్య శ్రేవం కార్యక్రమాన్ని 2013 డిసెంబరు 31 న సమర్పించారు. గాయత్రి మంత్రాన్ని పరించిన అనంతరం పూర్వ విద్యార్థిని సుజన పట్లే ఆనాడు ప్రదర్శించబోయే కార్యక్రమాన్ని సభాసదులకు

పరిచయం చేశారు. ఈ దృష్టి శ్రవణ కార్యక్రమములో మానవతా విలువలు ప్రధానాంశం. స్వామి తమ దివ్యహన్యసాలలో తరచు చెబుతూ ఉండే చిన్నకథలు ఈ కార్యక్రమానికి ఆధారం. ఈ కార్యక్రమములో హృదయాన్ని ఆకట్టుకునే ఒక ఉదంతాన్ని చక్కగా తెలియజేశారు. క్యాస్టర్ బారిన పడిన ఒక పారశాల విద్యార్థి కీమో థరపీ చేయించుకోవినిపుస్తుంది. కీమోథరపీ దుష్ప్రభావము వలన అతని జుట్టు రాలిపోతుంది. ఆ స్థితిలో పారశాలకు వెళితే తోటి విద్యార్థులు హేళన చేస్తారని అతను కలత చెందుతూండగా అతని సహాధ్యాయిని తల్లిదండ్రులను ఒప్పించి గుండు గీయించుకొని పారశాలకు వెళుతుంది. అతను ఒంటరివాడు కాదనే మనస్థయిర్యాన్ని ఇస్తుంది. ఆ విద్యార్థిని తల్లిదండ్రులు ప్రారంభములో ఆమె కోరికను ఒక వింత పోకడగా భావించినా, యథార్థాన్ని గ్రహించి సంతోషిస్తారు, గర్వపడతారు. దయ, ప్రేమ, త్యాగం మనిషిని మహాస్నతమైన సాయికి గొనిపోతాయని, లేత వయస్సులోనే మానవతా విలువలను పెంపాందించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలన్నది ఈ కార్యక్రమం అందించే సందేశం. అనంతరం భగవాన్ బాబా ప్రైమరీ స్వాలు బాలలను ద్వేశించి ఇచ్చిన సందేశాన్ని వినిపించారు.

విశ్వవిద్యాలయ పూర్వ విద్యార్థుల కార్యక్రమం

2014 జనవరి 1వ తేదీన నూతన సంవత్సర అరంభాన్ని పురస్కరించుకొని, శ్రీ సత్యసాయి పూర్వ విద్యార్థుల సమేక్షనాన్ని పురస్కరించుకొని సాయికుల్పుంత్ హోలును పూలతో, తోరణాలతో అలంకరించారు. ‘లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్’ అన్న స్వామి ప్రకటన ఉన్న తోరణాలు, ఆర్టీలు కుల్పుంత్ హోలుకు నూతన శోభను చేకూర్చాయి. ఆరోజు ఉదయం విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బ్యాండ్ పై భారతీయ మరియు పాశ్చాత్య రీతులలో గీతాలను వినిపించారు. అనంతరం, పూర్వ విద్యార్థి అమితాబ్ దాన్ గుప్తా స్వీయానుభవాలను వివరించారు. నాటి సాయంకాలం ప్రశాంతి డ్యాస్ ట్రూప్ దశావతార విశేషాలను నాట్యంగా ప్రదర్శించారు. పూర్వ విద్యార్థుల గాత్ర సంగీత కార్యక్రమానంతరం మంగళ హరతి ఇచ్చారు. మధ్యలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులను ద్వేశించి స్వామి ఇచ్చిన

ప్రసంగాంశాన్ని వినిపించారు. ఈ సందేశములో స్వామి, “సాకూ మీకూ మధ్య ఉన్న సంబంధం నిరంతరం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. మీరు ఎక్కడున్నా సాయి మీ వెంటనే, జంటనే, ఇంటనే ఉంటాడు..... నేను మీ అంతర్యామిని” అన్నారు.

బాలవికాస్ సమేక్షనం

2014 జనవరి 4-5 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థుల మరియు బాలవికాస్ మూడవ గ్రూపు బాలల సమేక్షనం జరిగింది. ఈ సమేక్షనం యొక్క ఇతివ్యత్రం ‘బాలవికాస్ ఎడ్యూకేర్ ఫర్ లోకవికాస్’.

జనవరి 4వ తేదీ సాయంకాలం బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని దా॥ దీప్తి ఉపాధ్యాయీ తన స్వాగతోపన్యాసంలో ఆచరణలో ప్రేమయే ‘ఎడ్యూకేర్’ అన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం బాలవికాస్ బాలలు సాయి గాయత్రీ మంత్రాన్ని పరించి, సాయి అష్టాత్రాన్ని గానం చేశారు.

తదుపరి, కుమారి సాయిశ మాటల్లాడుతూ బాలవికాస్ విద్యార్థిని అయిన తన సోదరి అనుభవాన్ని వివరించారు. ఒకరోజు ఆమెను ఉపాధ్యాయిని పిలిచి, “నీ స్నేహితురాలి ప్రవర్తన సరిగా లేదు. నీవు చక్కదిద్దాలి” అన్నారు. తాను తప్పక సరిదిద్దగలనని తన సోదరి చెప్పగా, ఆ ఉపాధ్యాయిని, “నీవు నీ స్నేహితురాలినే కాదు, ఈ తరగతిలోని విద్యార్థినీ విద్యార్థులందరి ప్రవర్తనను సరిదిద్దగలవు” అన్నారు. విద్యార్థులలో సచ్చిలాన్ని, నిబ్ధతను, ఆదర్శప్రాయమైన నడవడికను బాలవికాస్ పెంపాందిస్తుంది అనడానికి ఇది ఒక నిదర్శనమన్నారు. “ఒక పర్యాయం అసాధారణమైన ప్రవర్తన గల బాలశ్శీ తీసుకొని మా బాలవికాస్ తరగతికి అతని తల్లిగారు వచ్చారు. ‘ముంబైతో సహ ఎన్నో సగరాలలో వైద్యులను సంప్రదించినా నా కుమారుని ప్రవర్తనలో మార్పురాలేదు. మీ తరగతిలో చేరనివ్యంది’ అని అభ్యర్థించారు. మొదటి సంవత్సరం ఆ బాలుని ప్రవర్తనకు బాలవికాస్ బాలలు, గురువుగారు కూడా ఇబ్బంది పడ్డారు. రెండవ సంవత్సరం అతనిలో కొద్ది మార్పు వచ్చింది. మూడవ సంవత్సరం మరికొంత మెరుగుపడింది. ఇక నాలుగవ

సంవత్సరానికిల్లా అత్యంత ఆశ్చర్యకరంగా అతనిలో అసాధారణ లక్షణాలన్నీ తొలగిపోయి సుశిక్షితులైన ఇతర బాలవికాన్ బాలలవలె అతను క్రమశిక్షణతో మెలగసాగాడు” అన్నారు సాయాశ.

తదుపరి ప్రసంగించిన ప్రణబ్ విద్యుత్ స్వామి సందేశమైన, “సత్ర్వవర్తన, సద్యుద్ధి, సత్యనిరతి, భక్తి, క్రమశిక్షణ, కర్తవ్యపొలనంబు నేర్చునదె విద్య, విద్యార్థి నేర్చువలయు”ను ఉటంకించారు. ‘ఎడ్యుకేర్’ను పంచమ వేదంగా అభివర్షించారు. ఉన్న స్థితినుండి ఉన్నత స్థితి చేరుకోవడానికి ‘ఎడ్యుకేర్’ తోడ్పడుతుంది, అన్నారు. ‘ఎడ్యుకేర్’ భారతీయ సంస్కృతియందలి ఉత్తమ విలువల పట్ల అవగాహన కలిగిస్తుందని, ఈ అవగాహనతో లోక వికాసానికి పాటుపడవచ్చని అన్నారు.

బాలవికాన్ విద్యార్థిని తాంపీ బాలవికాన్ తనలో ఎటువంటి మార్పును తీసుకు వచ్చిందో తెలియజేశారు. తాను, తన స్నేహితురాళ్ళు క్రమశిక్షణ రాహిత్యానికి మారుపేరులాగా ఉండేవారమని, అయితే ఒకరోజు ఒక బాలవికాన్ గురువు ఆహ్వానంపై బాలవికాన్ తరగతికి వెళ్లామని, అక్కడ ఒక చిన్న నాటికను విద్యార్థులచే ప్రదర్శింపజేస్తున్నారని, ఆ నాటికలో తనకూ, తన స్నేహితురాళ్ళకు వివిధ పాత్రలు ఇచ్చారని, ఆ పాత్రలలో నటించేటప్పుడు తమలో అనూహ్యమైన ప్రేరణ కలిగిందని, ఆ నాటిక కథావస్తువు తన జీవన సరళిని ప్రతిభింబించడంవలన ఆ ప్రభావం తనపై గాఢంగా ఏర్పడి తనలో మార్పు వచ్చిందని చెప్పారు. నాటిక పూర్తి అయ్యే సమయంలో భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటానికి వేసిన పూలమాల జారి క్రిందపడగా, అది వారి ఉనికికి, ఆశీస్సులకు సూచనగా అందరూ భావించారు. “నేను సరియైన మార్గంలోనే ఉన్నానా? అన్న అంతర్మథనం నాలో మార్పు తీసుకు వచ్చింది” అన్నారు తాంపీ. ‘ఎడ్యుకేఫన్’, అధ్యాపకులు ఇచ్చే శిక్షణ, ఇక ‘ఎడ్యుకేర్’ భగవాన్ బాబా స్వయంగా ఇచ్చే శిక్షణ అన్నారు.

ఈ ప్రసంగాల అనంతరం శ్రీమతి కమలా పాండ్య బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థుల వ్యాసాల సంపటిని ఆవిష్కరించారు.

తదుపరి, తొమ్మిది సంవత్సరాలు బాలవికాన్ విద్యను పూర్తి చేసుకొని వివిధ రంగాలలో పనిచేస్తూ స్వామి ఆశయాలను ఆచరణలో పెడుతున్నవారు శ్రీ సత్యసాయి ప్రతిభా పురస్కారాలను అందుకున్నారు. అనంతరం, కొంత సమయం సంకీర్న చేశారు.

బాలవికాన్ సమేళనంలో సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో ఏడు సంవత్సరాల తృప్తి రాజ్ తబలా వాదన ప్రత్యేకంగా పేరొన్నదగినది. తృప్తరాజ్ అతి పిన్న వయస్సులో తబలా కచేరిని నిర్వహించి గిన్నిసు వరల్ రికార్డును సాధించాడు. 18 నెలల వయస్సునుండే తబలా వాదనలో నైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించాడు. మూడు సంవత్సరాల వయస్సులో ఇతని కార్యక్రమాన్ని ఆల్ ఇండియా రేడియో వారు ప్రసారం చేయగా, నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సులో దూరదర్శన్వారు ఇతని కార్యక్రమాన్ని ప్రసారం చేశారు. తృప్తరాజ్ బాల కళారత్న పురస్కార గ్రహీత. ఇతను గత మూడు సంవత్సరాలుగా బాలవికాన్ విద్యార్థి.

ఈ కార్యక్రమానంతరం కుమారి పూజ శిరస్సుపై కలశాలను, ఆపై వెలుగుతున్న క్రొవ్వుత్తులను ధరించి నస్తించారు. వివిధ విన్యాసాలను ప్రదర్శించారు. తదుపరి కొంత సమయం భజన జరిగింది.

జనవరి 5వ తేదీన బాలవికాన్ సమేళనంలో బ్యాండు వాదనళ్ళే సాయికల్వుంత్ హలులో కవాతను నిర్వహించారు. వేదమాతగా గాయత్రిని కీర్తించారు. “సత్యసాయి బ్రహ్మావ సత్యం” కీర్తనకు అనుగుణంగా ఒక విద్యార్థిని నస్తించారు.

సృత్య ప్రదర్శనానంతరం పూర్వ విద్యార్థి సాయి శ్రవణ్ బాలవికాన్ విశిష్టతను తెలియజేసి, అభిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ నిమేష్ పాండ్యను ప్రసంగించవలసిందిగా కోరారు.

శ్రీ పాండ్య బాలవికాన్ గురువుల పాత్ర ఎంతో ఉన్నతమైనదని, వారి కృషిపలననే విద్యార్థంగంలో ఎంతో సాధించగలిగామని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాన్ విశ్వశాంతికి స్వామి ఇచ్చిన ఫార్ములా అన్నారు. బాలవికాన్ ఉద్యమంలో శ్రీమతి సరళా పా కృషిని శ్లాఘించారు.

తదుపరి, బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థి, ప్రస్తుతం భారత ప్రభుత్వంలో ఐవెన్ అధికారి శ్రీ సాయికుమార్ మరియు బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థిని, ప్రస్తుతం శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పృషాలిటీ హస్పిటల్ (పుట్టపర్టి)లో కార్డియాక్ సర్జన్గా పనిచేస్తున్న డా॥ నీలమ్ దేశాయ్ వారు అందిస్తున్న విశిష్ట సేవలకు గుర్తింపుగా శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రిస్ట్ సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి చేతులమీదుగా ట్రోఫిలను అందుకున్నారు. ఇంకా సాయి సంస్థలలో పూర్తికాలం సేవలందిస్తున్న బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులను సత్కరించారు.

అనంతరం, బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థి సత్యం బాలవికాన్ కోరికలపట్ల అదుపును సాధించటానికి తనకు తోడ్పడిందని, మానవ సేవయే మాధవ సేవ అని గుర్తించటానికి దోహదపడిందని, ఆ అవగాహన ఏర్పడిన తరువాత ఒకమారు తన జన్మదినాన్ని ఒక అనాధ శరణాలయంలో అక్కడి బాలలతో కలసి ఆనందంగా గడిపానని తెలియజేశారు.

బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థి శ్వేత బాలవికాన్ మనలో పవిత్ర భావాలను పెంపాందించి తద్వారా మన ప్రవర్తనలోకూడా మార్పు తీసుకు వస్తుందన్నారు. సమస్త

జీవులపట్ల ప్రేమభావంతో మెలగడంద్వారా మనము లోక వికాసానికి పాటుపడవచ్చనన్నారు.

శ్రీ సాయి కుమార్ ప్రసంగిస్తూ మనం ఎన్నో విద్యలను అభ్యసించవచ్చుకాని బాలవికాన్ మాత్రమే మనకు హృదయానందాన్ని కలిగించే విద్య అన్నారు. వినయం, విధేయత ప్రతి వ్యక్తికి అత్యంత ఆవశ్యకమన్నారు. అహంకారం పతనానికి దారితీస్తుంది అన్నారు.

బాలవికాన్ సమ్మేళనానికి ముఖ్య అతిథిగా వేంచేసిన డా॥ అజింకియా పాటిల్ తమ ఉపాయాలంలో నేటి సమాజానికి విలువల ఆధారిత విద్య ఆవశ్యకమని, అటువంటి విద్యను బాలవికాన్ అందిస్తున్నదని చెప్పారు. “నేను నుండి మనము” నకు చేసే ప్రయాణమే బాలవికాన్ విద్య అంతరాధిం అన్నారు. ఇటువంటి విద్యను భవిష్యత్తులో విశ్వవిద్యాలయాలలో ప్రవేశపెట్టాలని ఆకాంక్షిస్తున్నానన్నారు. పీరు డా॥ డి.వై. పాటిల్ యానివర్ధిటీకి ప్రోఫాస్చాలర్, విద్యారంగంలో విశిష్ట సేవలను అందించినందుకు రాష్ట్రపతి శ్రీ ప్రణబ్ ముఖ్యీ నుండి పురస్కారాన్ని అందుకున్నారు.

తదుపరి, వందన సమర్పణ జరిగింది. భజన, మంగళహరితికో సమ్మేళనాన్ని ముగించారు.

- బిభి చతుర్మౌ

F

* ప్రశాంతి నిలయం సందర్భంచిన రాష్ట్రపతి *

గౌరవనీయ భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ ప్రణబ్ ముఖ్యీ 2013 డిసెంబరు 23 అపరాష్ట వేళ ప్రశాంతి నిలయం విచ్చేసి భగవాన్ బాబావారి మహాసమాధిని దర్శించి ప్రణామములర్పించారు. ఆరోజు మధ్యాహ్నాం 2.30లకు అనంతపురం నుండి ప్రత్యేక పొలికాప్ట్రోలో పుట్టపర్టిలోని శ్రీ సత్యసాయి ఎయిర్ పోర్ట్ చేరుకొని, రాష్ట్ర గవర్నర్ శ్రీ ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్. కిరణ్ కుమార్ రెడ్డి, భారీ పరిశ్రమలు, ఎగుమతుల శాఖ మంత్రి డా॥ జె. గీతారెడ్డి తదితర ప్రముఖులు వెంటరాగా ప్రశాంతి మందిరమునకు విచేశారు. మందిరం వద్ద శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రిస్ట్ సభ్యులు శ్రీయుతులు టి.కె.కె. భాగవత్, వి. శ్రీనివాసన్, కె. చక్రవర్తి, ఆర్.జె. రత్నాకర్ రాష్ట్రపతికి స్వాగతం పలికారు. మహాసమాధికి పుష్పహరమును సమర్పించి ప్రణామము లర్పించిన అనంతరం రాష్ట్రపతి కొద్దిసేపు ఆసీనులై ట్రిస్ట్ సభ్యులతో సంభాషించారు. పిమ్మట వారు భజన మందిరమును సందర్శించగా, ట్రిస్ట్ సభ్యులు భగవాన్ దివ్యచిత్తరువుతో కూడిన జ్ఞాపికను రాష్ట్రపతికి బహుకరించారు. P

గౌరవస్తయ రాజ్యపుత్ర శ్రీ ప్రణబ్ మహార్జ్ ప్రతాంత నిలయ సందర్భం దృష్టమాతః

Date of Publication 23rd Jan.

క్రిష్ణ అలంకరణతో తేజిలల్లుతున్న బుక్కట్టస్వ భవనం

విదేశీ భక్తుల బ్యండ గానం

ప్రైమరీ స్కూల్ చిన్నారుల క్రిష్ణ కార్యక్రమం

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక ₹ 13 లేక ₹ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్థరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, అన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్‌సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్స్మినర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా
త్రిస్సు, పట్టికేపవ్వు విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

నాయకులూ సాధకులే

సమాజ సేవే అత్యన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన. సత్యసాయి సంస్థ ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆదర్శ సేవసంస్థగా పేరు తెచ్చుకుంది. ఇందులో చెప్పేవాడొకడు, చేసేవాడొకడు లేదు. అందరూ సాధకులే! నాయకుడన్నవాడు ఎలాంటి సేవలోనైనా ముందు తను చేస్తూ, ఇతరులు చేసేటట్లు ప్రోత్సాహపరచాలి. చీమ ఒక తీపి పదార్థం చూసిందంటే తను స్వార్థంతో కడుపు నింపుకోదు. వెంటనే ఇతర చీమలను పిలుచుకొచ్చి పంచుకుంటూ తన నాయకత్వానికి మార్గదర్శకత్వం వహిస్తుంది. సేవలవలన కలిగే ఘలితమే నిత్యసత్యమైనది. భగవంతుడు మికు కాయమునిచ్చినది పరోపకారార్థమేగాని కేవలం తిని, త్రాగి కాలమును వ్యర్థం చేసే నిమిత్తము కాదు. మన దేహములోని ప్రతి అంగము కర్మపాసన నిమిత్తమై ఇవ్వబడినది. కర్మపాసనయే మానవునికి ధన్యత చేకూర్చునటువంటిది. ఏ సేవ చేసినా దైవనామ సంకీర్ణతో, దైవనామ స్వరణతో చేయంది.

- డాయా